

مىژووى

مەغۆلەكان

ئارىوس پۇلا

میترووی مه غۆله کان

نوسینی ئاریوس پۆلا

پىرىست

- ۴..... مەغۆلەكان پىيش دامەزراندن
- ۴..... دەسپىك:
- ۶..... زەمىنەسازى بۆ دروستبوونى دەسەلاتى مەغۆل
- ۸..... جەنگىز خان
- ۹..... ھەندىك لە تايبەتمەندىيەكانى جەنگىز خان
- ۱۲..... ياساى جەنگىز خان
- ۱۴..... لەداىكبوونى ئىمپىراتورى مەغۆلى
- ۱۶..... ھەلوئىستى ئىسلام بەرامبەر ياساق
- ۱۸..... دەولەتى خەوارزمى و پرووخانى لەناكاو
- ۲۱..... سەرەتاي جەنگى مەغۆل و خەوارزم
- ۲۱..... ھۆكارى پىكداچوونى دوو دەولەت:
- ۲۳..... ھىرشى مەغۆل و پرووخانى خەوارزمىيەكان
- ۲۶..... ھىرشى مەغۆل و پرووداۋەكان لە سالى ۶۱۷/۶۱۹ك.
- ۲۹..... ھىرشى مەغۆل و پرووداۋەكانى لەنيوان سالانى (۶۱۹/۶۳۱ك)
- ۳۱..... ھۆكارەكانى پرووخانى دەولەتى خەوارزمى
- ۳۵..... ئۆگاداي خان و داگىركارى مەغۆل
- ۳۹..... عەرشى مەغۆل پاش ئۆگاداي
- ۴۱..... ھەولدانى خاچپەرستان بۆ ھاوپەيمانىتى مەغۆل
- ۴۳..... ھۆلاكو خان و خاچ
- ۴۴..... لەناوبردى ئىسماعىلى و ھەشاشەكان
- ۴۴..... داگىركردنى بغداد ۶۵۶/۱۲۵۸ز
- ۴۵..... داگىركردنى شام:

- ۴۶..... مردنى ھۆلاكوڭ:.....
- ۴۶..... كەوتنى بەغداد.....
- ۴۸..... كەوتنى ھەلب.....
- ۴۹..... داستانى قەلاى ھۆلاكوڭ بەزىن!.....
- ۵۰..... عين جالوت سەرھەتاي كۆتايى.....
- ۵۱..... سەرھەتاي ئامادەسازى بۆجەنگ.....
- ۵۳..... دابەشبوونى ئىمپىراتورى مەنغولى.....
- ۵۵..... خانى ئالتونى.....
- ۵۶..... بەرەكە خان.....
- ۵۷..... دوژمنايەتى لەگەل ھۆلاكوڭ.....
- ۵۹..... جىنشىنانى بەرەكەت.....
- ۶۱..... ئىل خانى مەغۇل.....
- ۶۳..... ئىل خانى مەغۇل (توانەو ھەناو عەقىدە).....
- ۶۵..... ھەلوئىستى ئىمام.....
- ۶۷..... تەيمور لىنگ.....
- ۶۷..... ئىمپىراتورىيەتتىك بەسەر پىشتى ئەسپەوھ.....
- ۶۹..... رىگە بەرەو ئىمپىراتورىيەت.....
- ۷۲..... ئىمپىراتورى دووھەمى مەغولى.....
- ۷۵..... داگىركردنى شام.....
- ۷۷..... تەيمورى لەنگ رووخانى دەولەتى عوسمانى يەكەم.....
- ۷۸..... جەنگى ئەنقەرە.....

مه غۆله کان پيش دامه زانندن

ده سپيک:

له راستيدا کاتيک باسی مه غۆله کان ده کهين ده بيت ئه وه بزانيان که مېژووی ئه م که له به چري و پري له دوای جه نگیزخانه وه ده ستيپده کات، چونکه له پيش ئه وکاته دا بریتیبوون له کومه له هوزيکی ناکوک له ناوی به کتردا و ژيانيان له سه ر ئازله لاری و راوکردن و په لاماردان و تالانی به کتر بردوته سه ر. ئه م هوزانه شوینی ژيانيان ده که ويته ناوچه کانی نیوان روسیا و چینی نیستاه که له وکاته دا هیشتا مروف له و به شی باکوری روسیادا جیگیر نه بوو، وه ئه م هوزانه هاوشیوهی هوزه تورکییه کانی دراوسیایان ژيانيان به کوچه ری ده برده سه ر له ژیر خیمه و به سه ر پشتی ئه سپه وه، له پینا و پاوه ن بو ئازله لکانیان چونکه به مانه وه یان به به رده وامی له جیگه یه ک ده بووه هوی که مبوونه وهی خوراک له و جیگه یه دا و به مه ش توشی برسیتی ده بوون و ئازله لکانیان ده مرد، بویه له جیگه یه ک بو جیگه یه کی دیکه کوچیان ده کرد. به م هویه وه له گه ل ژيانی سه ختا راهاتبوون و ده یانتوانی زوو خویمان له گه ل که شه ناهه موارکان و که می خوراک و سه ختی بارودوخ رابه یین، به پیچه وانهی زوریک له گه لانی باشور له چین و ناوچه نیسلامیه کان، که به سه دان شار و دیهاتی گه وره ی تیدابوو، وه خه لکی له نازونیعمه ت و خوشی ژياندا ده ژيان!

مه غۆل و تورک: جیگه ی مه غۆله کان له راستيدا ده که ويته نیوان پروباری سیحون و جیحون له ناسیای بچووکدا، به مه ش بومان ده رده که ویت که ئه وان و تورک ده گه نه وه سه ر یه ک ره چه له ک. وه هه ندیک پییان وایه مه غۆل خویمان ره چه له کیکی تورکن، وه له گرنگترین ئه و هوزانه ی که له گه ل تورکدا تیکه لیبوون تا فراوانبوونی ده سه لاتی جه نگیز خان هوزی (نایمان) ی مه غۆلییه .

ههولدان بۆ کوکردنهوهی مهغول لهژیر ئالایهکدا: زۆرینه لایان وایه که پیش جهنگیز خان هیچ کهسیک ههولی کوکردنهوه و یهکخستنی هۆزه دووبه ره که کانی مهغولی نه داوه، به لام ئەمه ههلهیهکی گه ورهیه و به هۆی دراما و رۆمانه خه یالاییه کانه وه دروست بووه، که تئیدا راستییه کان ده کریتته قوربانی چیژی دیمه نه کان. پیش له دایکبوونی جهنگیزخان به نزیکه ۲۰ سال سه رکردهی هۆزی (کریت) که ناوی "طغرل" بوو، یه کهم ههولی کوکردنهوهی مهغولهکان ده دات به یارمه تی باوکی خودی جهنگیزخان "یۆسو کای"، ته نانه ت ناسناوی خانی گه وره ی مهغولی پیده دریت. وه هه ر ئەوه هۆکار ده بیت بۆ لاوازیوونی ده سه لاتی چینییه کان به سه ر ناوچه کانی مهغولدا. هه روه ها ده بیتته تۆوی یه کهم بۆ بنیاتنانی ئیمپراتۆریه تی مهغولی، وه گه لی مهغول ئاماده ده کات بۆ قبولکردنی ئەو راستییه، که به لای ئەوان پیکه وه ده توان به هیزین، وه ده سه لاتیان فراوان بیت. له جیی ئەوه ی دژی یه کتر بجهنگن، هیزه که یان به کاربه یین بۆ بنیاتنان و دروستکردنی ده سه لاتیکی گه وره به سه ر دراوسیکانیاندا.

دیانه تی مهغول: له راستیدا دینی مهغولهکان وه ک یه کیک له لیکو له ره گه وره کان باسی ده کات، پیشتر دینیکی ئاسمانی بووه، به لام وه ک دینه کانی دیکه ی جگه ئیسلام توشی لادان و تیکدان بووه، به وه ی مهغول باوه ریا ن به خودایه ک هه بووه هه روه ک مه نکۆ خان به نیردراوی مسیحیه کان ده لیت: "ئیمه گه لیکن باوه رمان به ته نها خواجه ک هه یه که ده سه لاتی به سه ر ئاسمان و زه ویدا هه یه، به لام په نجه کانی ده ست جیاوازن. کتیبی داوه به ئیوه، وا پاریزگاریتان لینه کرد، به لام (شامان) ی دا به ئیمه، وه ئیمه به وجۆره ده که یان که فه رمانی پیکردوین!"

له هه مان کاتدا باوه ریان وابوو که روحی باو و باپیرانیان پاریزگاریان لیده کهن، وه خۆر نیشانه یه کی خواجه و پیروژه و، ئاسمانیش به هه مان شیوه

هتد... واته له کاتیگدا زیاتر له خواجه کیان دهپه رست و قوربانیان بۆده کردن به ئاژه له درنده کان.

زهمینه سازی بۆ دروستبوونی دهسه لاتی مهغۆل

جیهان له کۆتاییهکانی سهدهی شهشهمی کۆچی زۆر پرودای گرنگی به خۆیهوه بینوووه ههندیکی دلخۆشکه ربوون بۆ موسولمانان، له رۆژه لاتی ناوه راست و له سالی ٥٨٣ ک هیزی موسولمانان به سه رکردایه تی صلاح الدینی ئه یوبی توانیان قودس رزگار بکه ن له دهستی خاچ په رسته کان، ههروهها له ئه ندهلوس موسولمانان به سه رکردایه تی ابو یوسفی کوری یه عقوب، توانیان له جهنگی ئه ره کدا سه ربکه ون و هیزی کاستیلا بشکینت له سالی ٥٩١ ک، وه له ناوچه کانی خۆراسان دواي لاوازبوونی سه لجوقییه کان هیزیکی دیکه هاته مه یدان که گومان وابوو بتوانیت ناوچه که بیاریزیت ئه ویش هیزی خه واریزمییه کان به سه رکردایه تی سولتان (تۆکش)، به لام ئه م گه شان وه یه دریزه ی نه خایه ند، تا له دواي کۆچی دواي (صلاح الدین) له سالی ٥٨٩ ک دا، برا و کور و که سوکاره که ی ده ستیان دایه پلانگیری دژی یه کتر. له ناوچه کانی شام و مصر له سه ر کورسی ده سه لاتی، له ناو خویان و له گه ل هاوسیکانیان، له لایه کی دی ده ولته تی موحدین له مه غریب له نا کاودا پارچه پارچه بوو دواي جهنگی عقاب له ئه ندهلوس، وه شکاندنی موحدین له به رده م کاستیلا دا له سالی ٦٠٩ ک دا، وه ئه وهش به خالی گۆرانی میژووی داده نریت سه بارهت به جیهان به گشتی و ئه وروپا به تایبه تی. ههروهها له به شی باکوری جیهانی ئیسلامی و ئه نادۆل سه لجوقییه رۆمه کان و تورکه کۆچه ره کان له بارودۆخیکی سه ختدابوون به هۆی ناکوکی له ناو ده ولته تا له سه ر ده سه لاتی. ههروهها له هه مان کاتدا ناکوکیان له گه ل ئه یوبییه کان و، جهنگی به رده وام له نیوانیاندا دواي کۆچی دواي صلاح الدین بوو بووه هۆی لاوازبوونیان تارا ده یه کی زۆر،

له لایه کی دی خه لیفه ی عه باسی له عیراق ته نه ناویک بوو نه زیاتر. وه دهسه لاتی ته نه به سه ر به غداد و خواریوی عیراقدا هه بوو، وه جگه دوعای سه ر مینه ره کان هیچی دیکه ی بو نه بوو. وه جهانی مه سیحیش له ئه وروپا له بارودوخیکی زۆر ئاستنه نگ تر له وه ی موسولماناندا بوون، وه جهنگیکی به رده وام هه بوو له نیوان دهسه لاتی دینی و دهسه لاتی سیاسی که له پاپا و پادشادا خۆی ده بینیه وه، وه له هه مان کاتدا زۆر شکستی گه وره یان خواریدبوو له جهنگی خاچیان دژی موسولمانان و به تایبه تی هه لمه تی خاچی چواره م و پینجه م که شکانیکی گه وره بوون بو جهانی مه سیحی و خودی پاپا که له یه کیکیاندا سه رکرده ی هه لمه ته که گیرا و له وه ی دیکه یان سه ربازه کان وه کو کۆیله فرۆشران (هه لمه تی منالانی خاچ په رست). سه ره رای هه موو ئه مانه ش جهانی ئیسلامی و مه سیحی له داروخانیکی ئه خلاقی گه وره دابوون. له جهانی ئیسلامیدا موسولمانان تاوان لایان ئاساییبوو بوو، وه شوین دنیا که وتبوون، زیاتر کاته کانیاں له گه ل که نیزه که کاندایه برده سه ر و خه ریکی کوکردنه وه ی زیڕ و خواریدنه وه ی شه رابیوون، له گه ل ئه وه ی زانست به رده وامبوو به لام هونه ری جهنگ و جیهاد و تیکۆشان و روحی نه به ردی و ئازایه تی و ئارامگرتن به ره و دواوه چوبوو. وه زۆرینه ی موسولمانان ئاماده ییان تیدانه بوو دنیا جیبه یلن به هۆی ئه و نازوونیمه ته ی به سه ریاندا رژابوو له لایه ک، بۆیه جیهان ساز و ئاماده بوو به گشتی و جهانی ئیسلامی به تایبه تی بو مردنی دهوله تانیکی پیر و په که وته و ده رکه وتنی دهوله ت و هیژیکی دیکه ی ئاوا تازه پیگه شتوو، ئه مه ش ئه و هه له بوو که بو مه غول ره خسا بی ئه وه ی کاری له سه ر بکه ن یاخود ده ستیاں تیدا هه بیّت. بۆیه هه مووان به و به لایه یان ده زانی که خوا ناردویتی بۆجیهان تا وریایان بکاته وه و جاریکی دی بچنه وه به خۆیاندا.

جهنگیز خان

تیموجین کوری یۆسۆکای له سالی ۵۴۹ک له هۆزی کیات له دایک دهبیته، پاش گه رانه وهی یۆسۆکای باوکی له جهنگی تاتار، وهکو میژوونوسان دهلین ناوی تیموجین هۆکاره که ی دهگه ریته وه بو ئه و سه رکرده تاتاریه ی که یۆسۆکای سه ری ده په ریته له جهنگه کهیدا. وه خودی ناوه کهش واتا (پیاوی پۆلاین)، زۆر نابات و له ته مه نی ۹ سالی دا تیموجین باوکی تیرۆر ده کریته له لایه ن دوژمنه کانیه وه، به مهش هۆزه که ی به بی سه رکرده ده مینیته وه، وه به هۆی منالی تیموجینه وه هۆزه مه غوله کانی دیکه ئه م هه له ده قۆزنه وه، هه ندیکیان پشتی هۆزی کیات به رده دن و هه ندیکی دیکه یان ده که ونه تالانکردن و ئازاردانیان، وه له ناویشیاندا هۆزی تایگۆن که رقیکی زۆری له ناخدا بوو دژی یۆسۆکای و هۆزه که ی، بۆیه ئه مه یان به هه لزان ی بو بنبرکردنی نه وه کانی.

نه به ردی: وهک زۆربه ی سه رکرده هه لکه وتوو ده کانی دیکه تیموجین به زۆر تاقیکردنه وه ی سه ختا تیده په ریته له راوه دوونانی له لایه ن دوژمنه کانییه وه هیرشکرانه سه ر هۆزه که ی هتد... به مهش له سه ر ئازایه تی و پشت به خۆبه ستن و وریایی په روه رده ده بیته. وه من وهک تییینیم کردوو هه لکه وتنی جهنگیز خان و ئه رطغرلی کوری سلیمان شا له زۆر پرووه وه له یه ک ده چن، هه ردووکیان له ناو ئه وپه ری ئازاردا ده رکه وتن و بوونه فریاد ره سی ئومه تاکانیان.

ده رکه وتن: وهکو پیشین دهلین هه رچه ند ئاسن بکو تریت به هیتر ده بیته، هه رچه نده زیاتر هیز بکریته سه ر ژیی که وان تیره که ی زیاتر ده پروات، دوا ی ئه وه ی زه مه نی میحنه ت و ئازار تیده په ریته، تیموجین به هۆی سه رکه وتنی به سه ر هیرش ی هۆزه کانی چوارده وی پله وپایه ی به رز ده بیته وه و ناوی ده رده که ویت وهک و سه روکیکی به هیز. بۆیه له سه ر ریپره وی باوکی هاوپه یمانی ده کات له گه ل طوغرۆل دژی تاتارییه کان، وه پیکه وه له گه ل چه ند هۆزیکی دیکه و به یارمه تی چینییه کان له ناویان ده بن له سالی ۵۸۱ک، ئه مهش ده بیته

مه دالیای شه ره فی یه که م و به بهری تیموجیندا ده کریت، وه پلهی زیاتر و زیاتر له ناو هۆزهکاندا به رزده کاته وه. وه وهکو سه رکرده و فه رمانده یه کی سه ربازی به دیار ده که ویت، ئەمهش ریژ و ههستی هیوای گهلی مهغۆل راده کیشیت بۆ ئەم سه رکرده تازه پیگه شتووه.

جهنگیزخان: دواى مردنى طغرل هاوپهیمانی کرایت و جهنگیز خان کۆتایی دیت به هۆی کیشیه کی سیاسی که ده که ویتته نیوانیان، له سالی ۵۹۹ ک جهنگیز خان کۆتایی به ده سه لاتی هۆزی کریت ده هیئیت. پاش ئەوه پرووده کاته نایمانییه کان و ئویغورییه کان دواى کۆکردنه وهی هۆزه مهغۆلیه کانى دیو چۆکدادان به سه رکرده کانیان. وه له سالی ۶۰۲ ک دواى چۆلبوونی مهیدانه که له هه موو جوړه رکابه ریك، هیر شده کاته سه ر نیامانییه کان که له به شی رۆژه لاتی مهغۆلیادا نیشته جیبوون و خاوهنی ده سه لاتیکی سه ربه خو بوون، وه سه رده که ویت به سه ریاندا کۆتا هیزی سنوری مهغۆلیا تیک ده شکینیت، به مهش جهنگیز خان تاجی خانى مهغۆلی له سه ر ده نریت، دواى کۆکردنه وهی سه رکردهی هۆزهکانی ژیر ده سه لاتی له (قه ره قۆرم) وه له ویدا (یاسا) داده ریژیت، به مجۆرهش سنوری هیرشى مهغۆلی ناوچهی مهغۆلیا تیده په ریئیت و پرووده کاته چین^(۱).

هه ندیک له تاییه تمه ندییه کانى جهنگیز خان

سه ره تا ده بیئت ئەوه مان له یاد بیئت، هه موو سه رکرده و فاتحه کان چه ند تاییه تمه ندییه کی هاوبهش هه یه له نیوانیاندا، به لام جیاوازی له نیوان ئەو سه رکرده یه که بواری بۆ ده ره خسیت له گه ل ئەوهی که بواره کان ده ره خسیت وه کاریگه ره له سه ریان. وه جهنگیز خان سه رکرده یه ک بووه

(۱) سه رچاوه: تاریخ المغول من جنکیز خان الی تیمورلن/ جهانگشای جوینی/ تاریخ المغول بین الانتشار والانکسار.

له‌جۆری دووه‌م، چونکه له‌ناو میحنه‌ت و ئازاردا ده‌رکه‌وتوو نه‌ک له‌کۆشکی
حوکم‌رانییه‌وه ده‌سه‌لاتی بی‌گه‌شتیبت بی‌ماندوبوون و قوربانیدان.

تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی جه‌نگیز:

۱. ئازایه‌تی: جه‌نگیز خۆی ئازایه‌تییه‌که‌ی دیاربوو به‌وه‌ی که له‌سه‌ر پشتی
ئه‌سپه‌که‌یه‌وه به‌ژداری له‌هه‌لمه‌ته‌کانی کردوو و سه‌رکردایه‌تی سوپاکه‌ی
کردوو، له‌هه‌مان کاتدا ئازایه‌تی دوژمنه‌کانیشی لا ریزداربوو، وه‌کو
(جوینی) ده‌گیڕیته‌وه که له‌دوای سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر سوپای جلال الدینی
خوارزمیدا له‌سالی ۱۲۲۱ز دا، هه‌ستی خۆی ده‌ربیری به‌رامبه‌ر ئازایه‌تی
جلال الدین. وه‌ ده‌لیت پیویسته دایکه‌کان منالی ئاویان بییت.

۲. سه‌خاوه‌ت: که‌سیکی سه‌خیبوو له‌به‌خشین به‌ئه‌فسه‌رانی و پاکه‌ی و ئه‌و
که‌سانه‌ی به‌وه‌فابوون بو‌ی و، هیچکات ده‌ستی له‌هیچ که‌سیک نه‌گرتوته‌وه
که پیویستی بو‌بییت. به‌هه‌مان شیوه‌ جوینی ده‌لیت: "جاریک سی‌بازرگانی
چینی شوتی یان کاله‌ک به‌دیاری ده‌هینن بو‌ جه‌نگیز، ئه‌ویش له‌به‌رامبه‌ردا
فه‌رمان ده‌کات به‌ هاوسه‌ره‌که‌ی گواره‌کانی خۆی بدات پییان، به‌لام
هاوسه‌ره‌که‌ی ره‌تیده‌کاته‌وه، ئه‌ویش پی‌ده‌لیت یان ده‌یانده‌یتی یان ئه‌مشه‌و
له‌گه‌لتدا ده‌خه‌وه‌ن!"

۳. ئیره‌یی: له‌هه‌رشتیکدا به‌مولکی خۆی زانیبا ئیره‌یی لیده‌کرد به‌جۆریک
رازی نه‌بوو نزیکترین که‌سه‌کانیشی ده‌ستی لیده‌ن به‌بی‌ئیزی خۆی،
هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر کوره‌کانیدا روویدا له‌دوای هینانه‌وه‌ی غه‌نیمه‌ی
جه‌نگی خه‌وارزم و دابه‌شکردنی به‌سه‌ر خویاندا و له‌بیرکردنی باوکیان.
وه‌ک میژوونوسان ده‌لین به‌جۆریک جه‌نگیز لییان تو‌ره‌بوو هینده‌ی نه‌مابوو
له‌ملیان بدات و کۆتاییان پی‌به‌ییت!

۴. هاورییه‌کی به‌وه‌فا: هاورییه‌کی به‌وه‌فابوو بو‌ ئه‌وانه‌ی که له‌گه‌لیدا
به‌وه‌فابوون، له‌هیچ جیگه‌یه‌کدا پشتیانی له‌زه‌وی نه‌ده‌دا، له‌کاتی

سه رکه وتنیاندا به سه ریاندا هه لیده دا و که ده چوونه به رهکانی جهنگ وهک منالی خۆی وه سیّتی بۆ ده کردن و نهیده کردنه ئەداتیک پاش کۆنبوونیان فرییان بدات. وه نمونهی ئەم بابەتەش وه سیّته که یه تی بۆ سوّبۆتای له کاتی ده رچوونی بۆ جهنگ دژی هۆزی مرکیت، که تییدا ورده کاری ریگه و کاروبارهکانی بۆ راقه دهکات تا هیچ ئاسته نگییهک نه یه ته ریگه یان. وه چۆن ئامۆژگاری "جوجی" کوری دهکات تا له فه رمانی سوّبۆتای ده رنه چیت، یاخود کاتیک ئەفسه ریکی له جهنگدا شکستی ده خوارد له جیی لۆمه کردن، خۆی ده چووه مهیدانی جهنگه که و ئەو هه له یه ی بۆ راست ده کرده وه که تییکه وتوووه و به هۆیه وه شکستی هیئاوه. وهک ئەوهی به سه ر بوموخالی دیت له جهنگی یه که می دژی جلال الدین منکر له سالی ۱۲۲۴ز.

۵. توند رهوی: شاراووه نییه که ئەم سیفه ته یه کیکه له سیفاته دیارهکانی جهنگیز، ئەمهش بۆماوهیی هۆزه تورکیه کان و مهغۆله کان بووه، ته نانه ت له نیوان خویشیاندا له کاتی جهنگدا نه گه راونه ته وه له کوشتنی منال و ژن و پیر له یه کتر، وه ده ستریزی کردنه سه ر ئافره تانی به دیل گیرا و له پیش چاوی که سوکاریان.

۶. ناسینی پیاوانی (معرفه الرجال): یه کیک له هه ره سیفه ته دیارهکانی جهنگیز ناسینی پیاوان بوو، وه به پیی توانایان دایده مه زراندن، وه ده یخستنه جیگه ی شیاو به خویمان، وه نمونهی ئەوهش زۆره که چۆن ئەو سه ر کرده گه ورانه ی هاوشیوهی (سوّبۆتای، موخالی، نویمان، -کاتبوغا...) له جیگه ی خویمان دانا بوو به جوړیک سوپای ده دایه ده ستیان به وپه ری متمانه وه، وه دابه شی ده کردن بی هیچ ترسیک، چونکه ده یناسین ئەوانه چی جوړه ئەفسه ریکن.

۷. پیاوی ده ولت: جهنگیز ته نها پیاوی جهنگ نه بوو به لکو توانی سه ربازی له گه ل توانای سیاسیدا کو کردبووه. وه هه میشه هه ولی ده دات کارهکانی له سنوری توانایدایت، وه له ته مه نیدا یه ک جهنگی نه دوړاند و پاش خۆی

ئیمپراتۆرییه‌کی بۆ نه‌وه‌کانی جیه‌یشت له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا، گه‌ربیتو به‌راوردی بکه‌یت له‌گه‌ل ناپلیۆن یاخود ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌که‌دۆنی، ده‌بینیت ئه‌وان نه‌یان‌توانیوه‌ وه‌ک جه‌نگیز ده‌وله‌ت به‌ریوه‌ببه‌ن. بۆنمونه ناپلیۆن به‌هۆی گه‌وجی هه‌ی‌شه‌که‌ی بۆسه‌ر روسیا ئیمپراتۆریه‌که‌ی له‌ناوچوو به‌به‌رچاوی خۆیه‌وه و خۆشی له‌دورگه‌یه‌که‌دا به‌نه‌فی کراوی مرد. وه ئه‌سکه‌نده‌ریش سوپا‌که‌ی له‌هندا به‌هیلاک‌دا برد به‌جۆریک که‌ سییه‌کیان له‌ریگادا مردن پاش گه‌رانه‌وه‌یان و ده‌وله‌ته‌که‌شی له‌ناو رۆژه‌لا‌تدا توایه‌وه دوا‌ی مردنی خۆی.

به‌هه‌رحال گه‌ر جه‌نگیز له‌م زه‌مه‌نه‌ی ئیمه‌دا بژیا‌یه ئه‌وا خاوه‌نی هه‌یچ نه‌ده‌بوو به‌هه‌موو ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که‌ تییدا‌بووه، چونکه‌ ئه‌م سه‌رده‌مه خه‌له‌تینه‌ره، گه‌وجه‌کان تییدا به‌رزده‌بنه‌وه و، گه‌وره‌کانیش بچووک ده‌کرینه‌وه.

یاسای جه‌نگیز خان

پیش به‌ خان بوونی جه‌نگیز خان، مه‌غۆله‌کان کۆمه‌لیک له‌دابوونه‌ریتیان هه‌بوو، به‌لام هه‌یچ کام له‌و دابوونه‌ریتانه‌ نه‌نوسرا‌بوونه‌وه، به‌لکو جیه‌جی ده‌کرا بۆ نوسینه‌وه‌یان، به‌هۆی ئه‌وه‌ی گه‌لی مه‌غۆل گه‌لیکی نه‌خوینده‌واربوون و که‌مبوون ئه‌وانه‌ی توانای نوسین و خوینده‌وه‌یان هه‌بووه. بۆیه کاتیک جه‌نگیز ده‌بیته خانی مه‌غۆل، یه‌که‌م کار که‌ پێی هه‌له‌ستیت نوسینه‌وه‌ی ئه‌و دابوونه‌ریتانه‌یه له‌گه‌ل زۆر بابته‌ی دیکه‌ که‌ بۆی زیاد ده‌کات له‌سه‌ر بیرو‌رای خۆی، بۆ نه‌هه‌یشتنی ناکوکی نیوان هۆزه جیا‌جیا‌کان و کو‌کردنه‌وه‌یان له‌سه‌ر یه‌ک په‌یره‌و و پرو‌گرام. پاشان فه‌رمان ده‌کات به‌فیرکردنی مندا‌لان، وه له‌دوا‌ی خۆی ئه‌م ده‌ستوره‌ی جه‌نگیز خان (یاسا) ده‌بیته ریبه‌ری مه‌غۆله‌کان و به‌ پیرو‌زترین شتیک دا‌یده‌نین له‌ژیانی خۆیاندا و، ته‌نانه‌ت دوا‌ی موسو‌لمان بوونیشیان ئاماده‌ نه‌بوون ده‌ستی لیه‌له‌بگرن و به‌پیرو‌زی سه‌یریان ده‌کرد.

هاوشیوهی غازان و تهیمور لهنگ و زۆریکی دی لهمهغۆل که خویمان به موسولمان دهزانی، بهلام پهیرهوی یاسای جهنگیز خانیان دهکرد نهک قورئان.

یاسا و لهزمانی مهغۆلیدا بهواتای (بنه ما و ریوشویینی دهسهلات و قانون) دیت، بهشیکی زۆر له یاسا په یوهسته به سزای سهخت له بهرامبهه ئه و کارانهی که دژی دابوونه ریتی مهغۆلی بوون وهک (سه برپینی ئازه ل یان خوشۆردن له ئاوی وهستاودا یان زیناکردن یان دزی یان نیربازی هتد...) که هه موویان یان زۆر به یان سزای بکه ره که ی کوشتنه به شیوازیکی درندانه!

بۆیه به تیپه ربوونی کات یه کیک له ماناکانی مردنی دهگه یاند، وه هۆکاری ئه م توندییه ش دهگه ریته وه بۆ خوینریژی گهلی مهغۆلی و به ره ریه تیان له ناو یه کتردا بۆیه ده بوو دهستوریکی توند و تۆل و جدی رایان بگریت تا نه گه ریته وه سه ر ریباری پیشویان.

به کورتی ناوه روکی یاسا خوئی له سی خالدا ده بینته وه:

- ۱- چۆکدادان و ته سلیم بوون به فه رمانه کانی خان.
- ۲- یه کخستن له ژیر رکیفی هۆزی کدا، واته کۆبوونه وهی ۵۰ هۆزی مهغۆلی له ژیر رکیفی هۆزه که ی جهنگیز خان کیات.
- ۳- سزای توند بۆ هه ر تاوانباریک.

مهقریزی دهلیت: ئه م یاسایانه مهغۆلهکان له سه ر په ره ی ئاسنین نوسیانه وه پاش ده رچوونی فه رمانی خان به نوسینه وهی، وه جهنگیز خان هیچ دینیکی نه بووه بۆیه ئه م وه بۆخۆت ئه وهت بۆ ده رده که ویت ئه گه ر ژیانی بخوینته وه.

پاشان خودی مقریز له کتیبه کهیدا (الخطط) باسی ورده کاری یاساکان دهکات ئەگەر که سیک بیهویت دهتوانیت بگه ریته وه سه ری (۱).

له دایکبوونی ئیمپراتوری مهغولی

له گه ل ئەوهی جهنگیز خان ته وای مهغولی کوکرده وه له ژیر ئالای یه ک خاندان و، وهک هیژیکی مهیدانی جیهان ده رکهوت، به لام خه ونه کانی زور له وه فراوانتربوو که له سنوریکی بچووکدا کوپیکاته وه، بویه له هه مان سالی هه لبراردنی وهک خانی مهغول ۶۰۲ک، بریاریدا هه لمه تیکی نوێ دهستیپیکات به ره و ده ره وهی مهغولیا، وه بو نزیکتین ناوچه که چینه .

داگیرکردنی چین: له ماوهی ۱۰سال واته له ۶۰۲ک تا ۶۱۲ک توانی کوتایی به ئیمپراتوریه تی زیرینی چینی بینیت که چند شانشینیک حوکمیان ده کرد، له گرنگترین ئەو شانشینانه (شانشینی تانگوت) که لاوازترینان بوو، وه له ناوچه کانی باکور و رۆژئاوای چیندا ده سه لاتداربوون، به ده ستگرتنی به سه ر ئەو ناوچه یه دا به سی هه لمه تی یه ک له دوایه ک و له سالی ۶۰۶ک توانی چین له به شی رۆژئاوا که مارۆبدات و ده ستبگریت به سه ر ریگه بازارگانییه کانیدا، هه روه ها له ناوه راستی چین (شانشینی کین) ده سه لاتداربوو که به هیژترین شانشینی ناوچه که بوو، جهنگیز خان پاش ده ستگرتنی به سه ر تانگوت، توانی به زنجیره یه ک هیژشی سه ربازی یه ک له دوای یه ک، کینییه کان بخاته ژیر رکیفی خوئی دوای داگیرکردنی شاری (په کین) له سالی ۶۱۲به یارمه تی هۆژیکی به ره چه له ک مهغولی ژیر رکیفی ئەو شانشینه به ناوی (کتایی) دوای راگه یاندنی هه لگه رانه وهی له چینییه کان و پشتگیری جهنگیز خان، به مه ش ئیمپراتور کین ناچار ده بییت به مۆرکردنی په یماننامه یه ی خو به ده ستوه دان،

(۱) المغول بین الانتشار و الانکسار / محمد صلابی.

به م شیوهیه چین به ته و اوی کۆنترۆل ده کریت له لایه ن مه غۆله وه، له گه ل مانه وهی ره چه له کی (کین) وه ک حاکمیک له ژیر رکیفی مه غۆله کان تا سالی ۱۲۷۹ز له سه ر ده ستی کۆبۆلای خان بنه برکران، به هۆی هه لگه رانه وه یان له خانی گه وره .

داگیرکردنی چین له زۆر ڕوه وه سویدیکی گه وره ی هه بوو بۆ له دایکبوون و به هیزبوونی ئیمپراتۆرییه نوییه که ی مه غۆل له هه موو ڕوه کانه وه. بۆ نمونه له ڕووی جوگرافییه وه ده توانین بلیین قه لایه کی پاریزه ربوو بۆ مه غۆل له به شی باشور و ڕۆژئاوای ولاته که یان به مه ش ده یپاراستن له هه ر هیرشیک که بیه ویت به ئامانجیان بگریت له لایه ن ده وله تی خه واریزمیه کانه وه که سنورداربوون له گه لیاندا به هۆی زنجیره چیا ی هیمالای که ریگر و به ربه ستیکی سروشتی بوو له به رده م سوپا کاندایا. هه روه ها له ڕووی سیاسیه وه ده ستبه سه راگرتنی چین وایکرد که چیدی مه غۆل وه ک ئیمپراتۆریه تیک ته ماشا بگریت نه ک هۆز گه لیکی به ربه ری و بیسه ر و به ر. به هه مان شیوه له ڕووی ستراتیژییه وه، چین بنکه ی هه نارده کردنی ئاوریشم بوو له جیهاندا، هه روه ها ریگه بازرگانیه کانی ناوچه که ی له خوگرته بوو، به م جوړه بووه پالپشتیکی ئابووری به هیز و توانایه کی دیکه ی خسته پال تواناکانی مه غۆل بۆ ئاماده کردنی سوپا و به ڕیوه بردنی بزێوی گه له که یان. وه ده توانین بلیین سالی ۶۱۲ک له دایکبوونی ئیمپراتۆریه تی مه غۆلییه که له دوایدا ده بیته کابووسی ڕۆژهه لات و ڕۆژئاوا و به هیزترین و گه وره ترین ئیمپراتۆریه تی پیکه وه به ستر او له مه ودایه کی زه مه نی کورتدا^(۱).

(۱) سه رچاوه (تاریخ المغول بین الانتشار والانکسار/المغول من جنگیز خان الی قیام دوله تیمورلنک).

هه‌لوئیستی ئیسلام به‌رامبه‌ر یاساق

سه‌ره‌تا ده‌بیټ بزانی‌ن که یاساقی جه‌نگیز خان هاوشیوه‌ی هه‌ر ده‌ستور و ری‌سایه‌کی دیکه‌ی ده‌ستی مروّقه که به‌دریژای میژوو نوسراوه، واته هه‌چ جیاوازییه‌ک له گه‌وه‌ری بابه‌ته‌که‌دا نییه، جا ئه‌و ری‌سایه که‌سیک دایب‌نیټ له رۆژه‌ه‌لاتی جیهان بیټ یان رۆژئاوا، یان له‌زه‌مه‌نیکی دووردا داب‌نیټ یاخود زه‌مه‌نیکی نزیک، دانه‌ره‌که‌ی زانایه‌ک بیټ یان نه‌زانیک، وه‌کو په‌نده‌که‌ی رۆم ده‌لیټ: "هه‌موو ری‌گا‌کان ده‌چیته‌وه سه‌ر رۆما". به‌م شیوه‌یه هه‌موو ری‌سا ده‌ستکرده‌کانی مروّق ده‌چنه‌وه سه‌ر یه‌ک توله‌ری، ئه‌ویش به‌ره‌می عه‌ق‌لی مروّقه، واته ئه‌وه‌ی دایناوه دروستکراوه نه‌ک به‌دی‌هینه‌ری و دروستکار. وه ده‌زانین له‌هه‌مان کاتدا ئیمه وه‌کو موسولمانان که ته‌نها یه‌ک که‌س ری‌سا دانه‌ره، ئه‌ویش خودا و به‌دی‌هینه‌ری مروّق و دروستکراوه‌کانی دیکه‌یه، وه‌ک ده‌فه‌رموئیټ: (إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ) واته: دادوه‌ری کردن و ری‌سا دانان ته‌نها بو خودایه.

هه‌روه‌ها له‌رووی لوژیکی‌غه‌وه ده‌زانین که هه‌موو هه‌سته‌وه‌ره‌کانی مروّق سنوردان، بو‌نمونه چاو توانای بینینی له‌نیوان سور و بنه‌وشه‌یدایه، وه تیشه‌که‌کانی دوا‌ی ئه‌وان نابینیت، هه‌روه‌ها توانای بیستنی له‌نیوان HZ20_20,000، واته جگه ئه‌و ناوه‌نده نابیستیت، به‌هه‌مان شیوه ژیری مروّق سنوریکی هه‌یه و ناتوانیت تیپه‌ری‌نیټ، بو‌یه ده‌بیټ ئه‌وه‌ی که به‌دی‌هینه‌وه ری‌سای ژیانی بو دابه‌زی‌نیټ، وه سنوری کاره‌کانی دیاری بکات نه‌ک خو‌ی به‌ بیر و هزری خو‌ی ده‌ستور داب‌ریژیت.

که‌واته حوکمی شه‌ریعت له‌سه‌ر یاسای جه‌نگیز خان مه‌به‌ستمان پیی هه‌موو ئه‌و ده‌ستور و ری‌سایانه‌یه که مروّق دایده‌نیټ، به‌بی جیاوازی هه‌موویان یه‌ک حوکمی شه‌ریعت هه‌یه ئه‌ویش ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ

فَأُولَئِكَ هُمُ [الْكَافِرُونَ - الظَّالِمُونَ - الْفَاسِقُونَ]، واته: هر که سانیک به و دستوره کار نه کات که خوی گوره دایبه زاندووه ئەوا (کافرن - سته مکارن - فاسقن)، که واته هر سی سیفه ته چه وته که یان تیدایه. وه ته واوی زانایان کۆران له سهر ئەوهی که ئەوهی کار به یاساق بکات له ئیسلام دهرده چیت، به مه رجیک به ویستی خوی بیت نهک به زۆر پیبکریت وهک ئەو خه لکه ی که چه ندین سال له ژیر رکیفی مه غولدا ده ژیان و ئەم دستوره یان به سهردا جیبه جی ده کرا بی ویستی خویان.

له وانیه که سیک بلیت یاسا پیچه وانیه شه رعی ئیسلامه بویه زانایان ئەو حوکمه یان له سهر داوه؟

به پیچه وانیه زۆر بابته تی تیدابوو وهک کوشتنی زیناکار و بکوژ و سیخور هتد... که له گه ل شه ریه تی ئیسلامیدا یه کیده گرتیه وه، هاوشیوهی هر دستوریکی دیکه ی ئەمرو که زۆر بابته تی تیدایه هاو رایه له گه ل شه رع، وه بابته تانیکی دیکه ی تیدایه پیچه وانیه شه ریه ته، بویه هه لویستی شه رع له سهریان یهک هه لویسته ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ واته: سویند بیت به وهی که به دیهیناوی و پهروه رینته نابنه باوهر دار تا ئەوکاته ی له هه موو ناکوکیه کانیاندا ده تکه نه دادوهر [مه به ست لیردها پیغه مبه ره، به لام پیغه مبه ریش به وه کاریکردووه که لای خوداوه بوی هاتووه].

به داخه وه زۆریک له مه غوله کان ته نانه ت دوا ی باوهره یانیا ن به ئیسلام، له سهر یاسای جهنگیز خان مابوونه وه و له زۆر کاروباری ژیانیشیاندا له جیاتی گه رانه وه یان بو قورئان ده گه رانه وه بو یاسا، له وانیه ش (برکه خان) سه رکرده ی هۆزی زیترین که له ناوچه که نی باشور و خورئاوای روسیا و کازاخستان و ئوزباکستان و قه فقا ز ده سه لاتدار بوون له سهر یاسای مابوونه وه و کاریان پیده کرد. ته نانه ت به ره که خان له کاتی ناردنی نامه ی هاوپه یمانی

دژی هۆلاکوۆ بۆ سولتان ظاهر پیپرسی سولتانی مه‌مالیک که له میصر و شام ده‌سه‌لاتداربوو، یه‌کیک له‌مه‌رجه‌کانی بۆ هاوپه‌یمانی ئه‌وه‌بوو که نابیت له ئاوی وه‌ستاودا جله‌کانیان بشۆن! ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ی له‌یاسای جه‌نگیز خاندان جلا شۆردن له‌ئاوی وه‌ستاودا قه‌ده‌غه‌یه!

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی به‌ره‌که‌ خان خۆی و خانه‌واده و هۆزه‌که‌ی بووبوونه موسولمان و له‌هه‌موو ناوچه‌یه‌کی ژێر ده‌سه‌لاتیدا بانگیژ و مزگه‌وت و قوتابخانه‌ی له‌به‌رکردنی قورئان هه‌بوو، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا یاساق له‌لایان پیروۆزبوو، وه‌ کاریان پێده‌کرد. به‌هه‌مان شیوه (غازان)ی نه‌وه‌ی هۆلاکوۆ له‌ناوچه‌کانی ئێران و عێراق موسولمانبوونی خۆی راگه‌یاندبوو، له‌هه‌مان کاتدا حوکمی به‌یاساق ده‌کرد نه‌ک قورئان. وه‌ ته‌یمور له‌نگ به‌هه‌مان شیوه دوا‌ی کالبوونه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ستوره‌، جاریکی دی له‌ئیمپراتۆریه‌که‌یدا زیندووی کرده‌وه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی هه‌موو قورئانی له‌به‌ربوو، وه‌ شاره‌زایی ته‌واوی هه‌بوو له‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامیدا! به‌لام به‌هۆی هه‌وه‌سی قه‌ومگه‌رایه‌تی و کاریگه‌ربوونی به‌باپیره‌گه‌وره‌ی (جه‌نگیز خان) ئه‌و یاسایه‌ی گه‌رانده‌وه‌.

له‌کو‌تایدا یاسا و هه‌موو ده‌ستوره‌کانی دی جگه‌ قورئان لای ئیمه‌هیچ جیاوازیان نییه‌ له‌گه‌ڵ ئینجیل و ته‌وراتی گو‌ردراو، وه‌ رازیبوون و کارکردن پێیان هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌ له‌ئیسلام.

ده‌وله‌تی خه‌وارزمی و رووخانی له‌ناکاو

ئێبن خه‌لدون پێی وایه‌ که هه‌موو ده‌وله‌تیک ده‌بیت به‌ سی قوناغدا بروات (له‌دایکبوون، گه‌نجی، پیری و مردن)، هه‌روه‌ها له‌سه‌ره‌تاوه‌ تا کو‌تایی دابه‌شیان ده‌کات به‌سه‌ر سی نه‌وه‌دا: نه‌وه‌ی یه‌که‌م (دروسته‌ری ده‌وله‌ت)، نه‌وه‌ی دووه‌م (فراوانکار و به‌هێزکار)، نه‌وه‌ی سێهه‌م (پروخینه‌ر)، وه‌ ده‌لیت

که جیلی یه‌که‌م له‌سه‌ر توندی و جه‌نگ و تی‌کۆشان و به‌رخۆدان به‌رده‌وام ده‌بن و، جیلی دوا‌ی خۆیان رادی‌ن له‌سه‌ر هه‌مان رپرّه‌و، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی جیلی دوا‌ی جیلی دووه‌م ده‌که‌ویته‌ ناو نازونیعمه‌ته‌وه، ئه‌و بیره‌ تی‌کۆشان و سه‌روه‌ریه‌ی باوباپیرانی تیدا کال ده‌بیته‌وه، وه‌ له‌پرووخانیان ناترسن چونکه‌ دروستبوونیان نه‌بینیوو، بۆیه‌ له‌ویوو خلبوونه‌وه‌ ده‌ستپیده‌کات به‌ره‌و خواره‌وه، وه‌ به‌روخانی ده‌وله‌ت کۆتایی دیت.

وه‌ک هه‌موو یاسایه‌ک هه‌میشه‌ کۆمه‌له‌ باب‌ه‌تیکی شاز و تایبته‌ ناگریته‌ خۆی، ده‌وله‌تی خه‌وارزمیش به‌داخه‌وه‌ نه‌که‌وته‌ ناو ئه‌م یاسایه‌ی ئیبن خه‌لدونه‌وه، چونکه‌ له‌راستیدا هیشتا له‌وپه‌ری گه‌نجیدا‌بوو که‌ کۆتای پیه‌نرا له‌ماوه‌یه‌کی زۆر کورت و پیوانه‌یدا، هیشتا له‌تی‌کشکاندن دوزمه‌نه‌کانیدا‌بوو مۆمی شکۆی کوزایه‌وه. وه‌ کۆتا کیانی‌ش که‌ له‌سه‌ر ده‌ستی خه‌وارزمیه‌کان و به‌ده‌ستی (علاء الدین محمد خوارزمشاه) له‌ناوبران، ده‌وله‌تی غورییه‌کان و ختای بوو له‌ناوچه‌کانی ئه‌فغانستان و باکوری هندستان و ناوچه‌کانی (ماوراء النهر) و هه‌موو ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتیان کۆنترۆل‌کرا له‌سه‌ر ده‌ستی خه‌وارزمیه‌کان له‌سالی (۶۱۲/ک/۱۲۱۵ز). نه‌ک هه‌رئه‌وه‌ به‌لکو هه‌ولی له‌ناوبردن خه‌لافه‌تی عه‌باسیدا دوا‌ی کۆکردنه‌وه‌ی سوپایه‌کی گه‌وره‌ بۆ هیرشکردنه‌ سه‌ر به‌غداد له‌سالی (۶۱۴/ک/۱۲۱۷ز)، به‌لام به‌هۆی زریانیکی گه‌وره‌وه‌ له‌زستانی ئه‌و ساله‌ هیرشه‌که‌ی شکستی پیه‌ت.

به‌مه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که‌ ده‌وله‌تی خه‌وارزمی له‌وپه‌ری به‌هیزیدا‌بوو له‌سه‌رده‌می محمد خوارزم شاه، وه‌ ده‌وله‌تیکی گه‌نج بووه‌ و له‌ زیادبوونی ده‌سه‌لاتیدا‌بوو نه‌ک پوکانه‌وه‌ و که‌مبوونه‌وه‌ی، به‌لام ئایه‌ ده‌بیته‌ چی وابکات له‌ماوه‌ی نزیکه‌ی ۱۰سالدا ئه‌و ئیمپراتۆرییه‌ به‌هیزه‌ بتویته‌وه‌ و ناوی نه‌مینیت؟!

هۆکار: سه‌ره‌رای په‌رته‌وازه‌یی جیهانی ئیسلامی ده‌وله‌ی خه‌وارزمی هه‌ولی زیاتر په‌رته‌وازه‌کردنیدا جاریکی دی، به‌وه‌ی خه‌لافه‌تی به‌غدادی

رەتکرده‌وه و خەلیفەییەکی دیکەیی لە تەبڕیز هەلبژارد، هەرۆه‌ها دەولەتییکی ستەمکاربوو بەسەر گەلانی ژێر دەسەلاتی و باج و سەرانی زۆری لێدەسەندن، هەرۆه‌ها دووری خستبوونەوه لە فێربوونی جەنگ تا رۆژیک لە رۆژان بێر لە هەلگەرانەوه نەکن. بەهەمان شیۆه لە جیبی زانا و داناکانی گەل کۆمەلێک گەندەل و مروّف گەلێکی چەوت دەستوداری پادشابوون، وه پادشا خۆشی لەناو هەوا و ئارەزودا غەرق بوو، دواي ئه‌وه‌ی هیچ موناڤیسیکی لەناوچە‌که‌دا نەبوو تا بترسی لە کێبڕکی لە گەلیدا لەسەر دەسەلات.

لەبەرەرامبەرەدا مه‌غۆله‌کان لەناو خۆیاندا بەوپەری دادوهری رەفتاریان دەکرد و گرنگیان بەیەکتەر دەدا و وه‌فایان بۆیە‌ک هەبوو، لەهەمان کاتدا گەلێکی شەرانیگیزبوون بەهۆی پەرۆه‌رده‌بوونیان لەچیا و دەشت و بیابانە ساردەکان و ژیانیان لەناو مه‌ینه‌تیدا، تەنانەت ئافرەتانیشیان شەرکەربوون!

بۆیە لێرەوه بۆمان دەردە‌که‌وێت هۆکاری رۆوخانی خەوارزمییەکان نزمی ئاستیان بوو لەبەرەرامبەر مه‌غۆله‌کاندا بەرادەییەکی زۆر لەهەموو رۆوه‌کانەوه (جەنگی، سیاسی، دەرونی، کۆمە‌لایەتی)، بۆیە پێش دەست پیکردنی جەنگە‌که ئه‌نجامه‌که رۆون بوو.

وه هەرۆه‌کو عمر دەفەر موویت: "ئیمه‌ له‌گە‌ل دۆژماناندا بە‌که‌می تاوانه‌کانمان و زۆری تاوانه‌کانی ئه‌وان ده‌جەنگین و سەر‌ده‌که‌وین، نه‌ک چه‌ک و عه‌تاد، وه ئه‌گەر هاتوو تاوانه‌کانمان یه‌کسان بوو له‌گە‌ل تاوانی دۆژمانان، ئه‌وا له‌وکاته‌دا هیژ و ژماره‌ی سەرباز و چه‌ک و عه‌تاد ده‌دوێت"^(۱).

(۱) سەرچاوه (المغول بين الانشار والانكسار/تاريخ التتار من البديّة الى عين جالوت).

سه‌ره‌تای جه‌نگی مه‌غۆل و خه‌وارزم.

داگیرکردنی چین وایکرد که هاوسنوریک دروست بییت له‌نیوان ده‌وله‌تی تازه له‌دایکبووی مه‌غۆلی و ده‌وله‌تی خه‌وارزمیدا، بۆیه ده‌بوو هه‌ردوولا به‌و ر‌استییه ر‌ازیب‌ن و بیریک له‌ داهاتووی خۆیان بکه‌نه‌وه، بۆیه به‌خیرایی هه‌ردوولا نیردرایان گۆرپیه‌وه و له‌سه‌ر دراوسییه‌تی و سودی بازرگانی ر‌یککه‌وتن. وه نابیت ئه‌وه‌ش له‌یادبکه‌ین که هه‌ردوو ده‌وله‌ت چه‌زی فراوانبوونیان هه‌بوو، له‌لایه‌ک مه‌غۆل که ئیمپراتۆری چینی ر‌وخاندبوو، له‌لایه‌کی دی خه‌وارزمییه‌کان له‌هه‌مان ساڵدا (۶۱۴/۱۲۱۷ز) هه‌ردوو ده‌وله‌تی ختای و غوریان له‌ناوبردبوو، واته هه‌ردوولا هیژی ته‌واویان هه‌بوو بۆ جه‌نگ، به‌لام چاوه‌ریی هه‌لومه‌رجیکیان ده‌کرد بۆئه‌و کاره‌.

هۆکاری پیکداچوونی دوو ده‌وله‌ت:

سه‌ره‌تای باسه‌که له‌ویوه ده‌ستپیده‌کات که مه‌غۆل چه‌ند سیخوړیک له‌به‌رگی بازرگاندا ده‌نیرن بۆ شاری ئه‌ترار، وه له‌ویدا سه‌رکرده‌ی ئه‌و شاره که ناوی (یه‌نال خان) ده‌بییت ئاشکرایان ده‌کات، پاشان ده‌یانکوژیت جگه‌ دانه‌یه‌کیان که هه‌واله‌که ده‌گه‌یه‌نیته‌وه به‌ مه‌غۆل. میژوونوسان ر‌اجیایان هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌م بابته‌، به‌لام هه‌موویان کوړان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رکرده‌ی ئه‌م قه‌لایه به‌بی به‌لگه‌یه‌کی روون و ئاشکرا، وه به‌بی تاوتوی کردنی بابته‌که ئه‌م کاره ده‌کات. پاش ئه‌وه‌ی ئه‌م هه‌واله‌ ده‌گاته‌وه جه‌نگیز خان، به‌خیرایی نامه‌یه‌ک ده‌نیریت بۆ سولتان علاء الدین و تییدا داوای لیده‌کات بکوژی ئه‌و بازرگانانه بدات به‌ده‌سته‌وه تا ولات له‌خویندا نه‌گه‌وزیت، به‌لام هه‌لوێستی سولتان زۆر گه‌وجانتر ده‌بییت له‌ هه‌لوێستی یه‌نال خان به‌وه‌ی هه‌لده‌ستیت به‌کوشتنی یه‌کیک له‌نیردراوه‌کانی جه‌نگیز خان، وه ده‌ست له‌وانی دیکه هه‌لده‌گریت. وه ئه‌مه‌ش

ته‌واو دووری ئەو دەسه‌لآتەمان بۆدەرده‌خات له‌ دینی پاکی ئیسلام، چونکه له‌ئیسلامدا نێردراو ناكوژریت له‌گه‌ڵ گه‌ڵێك كه نێردراوی نه‌كوشتین.

لێره‌وه زه‌نگی جه‌نگ لێدرا له‌نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تدا كه له‌دوایدا به‌هیلاكچوونی نه‌ك ته‌نها خه‌وارزمیه‌كان به‌لكو ته‌واوی جیهانی ئیسلامی به‌خۆیه‌وه ده‌هینیت بۆ ماوی ۲سه‌ده.

جوهینی له‌باره‌ی ئەم پوداوه‌وه ده‌لێت: "به‌راستی هه‌ر دلۆپه‌ خوینیک كه له‌و بازرگانانه‌ رژا، فیدیه‌كه‌ی به‌ لافاوێك له‌خوین وه‌رگیرایه‌وه له‌ موسوڵمانان!" وه‌ سه‌ره‌رای ئەوه‌ی سه‌ری ئەوان په‌رینرا، به‌لام هه‌ر تاله‌ مویه‌کی قژیان باجه‌كه‌ی سه‌دان هه‌زار كه‌س به‌روحیان دایان!

هه‌ندیك له‌ میژوونوسان هۆكاری دیکه‌ش زیاد ده‌كه‌ن بۆ ئەم جه‌نگه‌، له‌وانه‌ ابن اثیر كه‌ پێی وایه‌ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ناصر لدین الله، گوایه‌ هه‌ولێداوه مه‌غۆله‌نیت بۆ لێدانی خوارزمیه‌كان له‌ رۆژه‌ه‌لات و ئەویش له‌ رۆژئاواوه هێرشیان بکاته‌سه‌ر، به‌لام زۆریکی دی له‌میژوو نوسان ئەمه‌یان ره‌تکردۆته‌وه به‌هۆی نه‌بوونی به‌لگه‌یه‌کی روون له‌سه‌ری.

هه‌روه‌ها هه‌ندیکی دی پێیان وایه‌ كه به‌هۆی له‌ناوبردنی زۆریك له‌سه‌رکرده‌ی ولاته‌ داگیرکراوه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی خوارزمیه‌كان له‌لایه‌ن سوڵتان علاء الدینه‌وه پاش داگیرکردنی ناوچه‌کانیان زۆریك له‌ناوچه‌كان ئاماده‌ی داگیرکرانیان تێدا‌بوو به‌هۆی توپه‌یی خه‌لك له‌و ناوچه‌انه‌ و نه‌مانی كه‌سانی خاوه‌ن ئەزموون بۆ به‌رگریکردن له‌و ناوچه‌انه‌، ئەمه‌ش وایکرد له‌مه‌غۆل زۆر دوو دل‌ نه‌بن له‌هێرشکردنی راسته‌وخۆ بۆ سه‌ریان، به‌لام به‌هه‌ر حال هه‌رچۆنیک بێت مه‌غۆله‌كان به‌هانه‌یه‌کی زۆر روونیان به‌ده‌سته‌وه بوو بۆ

هه لنانی سه ربازه کانیاں و جولاندنی ههستی جه نگیان له پیناو له ناوبردنی دهوله تی خوارزمی (۱).

هیرشی مه غۆل و رووخانی خهوارزمیه کان

پاش ئه وهی ههردوولا له دانوسانه کانیاندا نه گه یشتنه ئه نجامیکی ئاشتیانه وه بریاریاندا زمانی شمشیر بدویت.

سولتان علاء الدین کۆمه لیک له سیخوره کانی نارده ناو مه غۆل تاکو ته ماشای بارودوخی سوپای مه غۆله کان بکات له نزیکه وه، به لام له راستیدا خوئی له خویدا ئه وان لیدانیکی دهروونی بوون بو خودی سولتان به وه والانهی که هینایانه وه له گه ل خویدا، له سه ر ئاماده کاری جه نگیان خان و مامه له یان له گه ل ولاتی چین، که چۆن گردیان له ئیسکو پروسکی دوژمنه کانیاں دروستکرده و له جیی شه راب خوین ده خوئنه وه و، ژماره یان هینده زۆره هاوشیوهی (یه ئجوج و مه ئجوج) ن، وه هیچ به زه ییه ک نازانن و له فه ره نگیاندا وشه یه ک نییه به ناوی سوژ و ره حمه ت!

له هه مان کاتدا جه نگیان بئی ئه وهی خوئی ماتل بکات، سوپایه کی گه وره ی پیکه یینا به لام پیش ریکخستنی ئه و سوپایه له پیش خویه وه سوپایه کی بچووکی نارد بو تاقیکردنه وهی توانای دوژمن!

(ئهم ستراتیژییه تا ئه مرۆش له ئه کادیمه سه ربازه کاند ده خوینریت)، ئه و سوپایه له کۆتاییه کانی سالی ۱۲۱۵/ک، پیشه نگی سوپاکه ی جه نگیان رووباری جیحۆن یان بری و له ویدا جه نگی دهستی پیکرد بو ماوه ی چوار شه و له نیوان ئه وان و سوپاکه ی سولتان علاء الدین. بو ماوه ی چوار شه و هیچ کام

(۱) سه رچاوه (جنکشاہ "جوینی"/ الغول بین الانتشار والانکسار/ تاریخ المغول من جنکیز خان الی دولة التیموریة).

له‌م دوو سوپایه نه‌شکا، به‌لکو هه‌ردووکیان دواى زۆرى کوژراوانیان گه‌رانه‌وه، به‌لام له‌م کاته‌دا وه بو جارى دووهه‌م سولتان علاء الدین توشى پیاکیشانیکی ده‌روونی دیکه‌بووه، بوى ده‌رکه‌وت که ناتوانیٔ روبه‌رووی سوپای مه‌غۆل ببیته‌وه، بویه له‌وکاته‌وه ده‌ستی به‌راکردن و فیرار کرد له‌شاریکه‌وه بو‌شاریکی دی له‌ترسی سوپای مه‌غۆل!

له‌لایه‌کی دییه‌وه جه‌نگیز خان هه‌له‌که‌ی قۆسته‌وه و سوپاکه‌ی بو سى پارچه‌ دابه‌شکرد، به‌شیکی نارد به‌ره‌و شاری ئه‌ترار به‌سه‌رکردایه‌تی ئۆگادای و جوگۆدای، وه دواى چوار مانگ له‌ گه‌مارۆدان و له‌سه‌ره‌تای سالی ۶۱۶ک داگیرکرا. وه له‌راستیدا هی‌رش بو‌سه‌ر ئه‌م شاره‌ وه‌کو تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌ک بوو له‌ ینال خان، له‌سه‌ر کوشتنی بازرگانه‌ مه‌غۆلییه‌کان، بویه زۆر به‌توندى مامه‌له‌یان کرد له‌گه‌لیداو ویرانیانکرد و له‌گه‌ل زه‌ویدا ته‌ختیان کرد. وه له‌لایه‌کی دی سوپای دووهه‌م به‌سه‌رکردایه‌تی جوجی کورپه‌ گه‌وره‌ی جه‌نگیز خان روویکرده شاری جند، وه توانی به‌بى به‌ره‌هه‌لسته‌یه‌کی ئه‌وتۆ شاره‌که‌ داگیر بکات، چونکه ئه‌میری ئه‌و ناوچه‌یه‌ پيش گه‌شتنى مه‌غۆل شار به‌جى ده‌هیلت و به‌رگریکردن بو خه‌لکی سیفیل به‌جى ده‌هیلت!

سوپای سیهه‌م به‌سه‌رکردایه‌تی جه‌نگیز خان به‌ره‌و ناوه‌راستی ده‌وله‌تی خه‌وارزمی ده‌کشیت و له‌ریگه‌یدا زۆریک له‌قه‌لاو قوله‌کان ده‌گریت تا ده‌گاته شاری بنکه‌ت، وه توانی به‌ خیانه‌ت بیگریت پاش ئه‌وه‌ی ئه‌مان ده‌دات به‌خه‌لکه‌که‌ی، ده‌چیته‌ ناو شاره‌که‌ و ئه‌وه‌ی که په‌ککه‌وته ده‌بیٔ ده‌یکوژیٔ و خاوه‌ن سنه‌اته‌کان جیا‌ده‌کاته‌وه بو‌کاری هه‌نده‌سی، ئه‌وی دیکه ده‌خاته پيش جه‌نگاوه‌رانیه‌وه بو به‌کاره‌ینانیان له‌ کارکردن له‌گه‌مارۆدانی شاره‌کانی دیکه .

پاش ئه‌وه سوپای جه‌نگیز خان رووده‌کاته بوخارا، وه بو ماوه‌ی سى رۆژ گه‌مارۆی ده‌دات، پاش ئه‌وه‌ی به‌ ته‌کتیکی سهر‌بازی ده‌توانیٔ سوپای خوارزمی په‌لکیشبکاته ده‌ره‌وی شاره‌که‌. سوپای مه‌غۆلی له‌سه‌ره‌تادا وای

دهردهخات که شکاوه، بویه پاشهکشه دهکات به رهو دواوه بوئه وهی سوپای خوارزمی له شاره که دووربخاته وه، وه له ویدا ده که ویتته ناو که مینی مهغولیه وه و هیچ سه ربازیکیان ده رناچیت و ته واوی سوپاکه له نیوان دیل و کوژراودا ده که ون.

وه ئەم ستراتیژییه مهغولیه له زۆر ناوچهی دیکه دووباره ده بیته وه له زۆریک له جهنگه کانیاندا، وه له کوژتای سالی ۱۱۶ک دا شاری بوخارا داگیر ده کریت دواي ته سلیم کردنی له لایهن به شیک له خه لکی شاره که، وه به هه مان شیوهی شاره کانی دی خاوهن سه نعاته کان جیاده کرینه وه و ئافره تان ده کرینه که نیزه ک و ئەوی دیان ده کوژرین یان ده کرینه پیش سوپای مهغولی بو کارکردن له ریزی کوژه لی (حشر) دا، پاشان ته واوی شاره که ده سویتیریت تا تهخت ده بیت له گه ل زه ویدا!

له دواي بوخارا سوپای جهنگیز به ریده که ون به رهو سه مه رقه ند، وه له ویدا به هه مان شیوهی شاره کانی پیش خوئی کوشتن و برین داده به زینیتته سه ر موسولمانان و پاشان ئەوهی چه کی پیه له ده گیریته ده خریتته سوپای حشر و ئەوهی دیکه دیان ده کوژریت یاخود ده کریته که نیزه ک. وه له ویدا جهنگیز سوپایه کی ۲۵هه زار که سی دیاری دهکات بو شوینکه وتنی علاء الدین، به سه رکردایه تی دوو ئەفسه ری به توانا (نویمان و سو بو تایی) ئامانجی ئەم سوپایه ته نها کوشتنی سولتان ده بیت، وه هیچ شاریک گه مارو نادات!

واته ده چنه ناو جه رگه ی ده وله تی خوارزمی بی ئەوهی هیچ لایه ک رییان لیبگریت، وه له پیشیان وه سولتان راده کات له ترسی ئەو سوپایه که ژماره یان هینده ی پاسه وان ه کانی سولتان ده بیت! وه ده چیتته هه ر شاریکه وه، راده کات له ده ستیان و جییده هیلیت به وهی که تیا به تی و ئاماده نییه روبه پرویان ببیتته وه!

ئەمەش ترسنۆکی و گەوجی ئەم پادشایە دەردەخات، وە راستی
 فەرموودەکی پیغەمبەری نازیزمان دەسەلمینت که دەفەر موویت: "یوشک الأمم
 أن تداعی علیکم كما تداعی الأكلة إلى قصعتها"، فقال قائل: "ومن قلة نحن
 یومئذ؟" قال: "بل أنتم یومئذ کثیر، ولكنکم غناء کغناء السیل، ولینزعن الله
 من صدور عدوکم المهابة منکم، ولیقذفن فی قلوبکم الوهن"، فقال قائل: "یا
 رسول الله وما الوهن؟" قال: "حب الدنيا، وکراهية الموت". بەلای لە وزەمەنەدا
 وەکو ئەمڕۆ موسولمانان هاوشیۆهی کەفی دەریابوون، وە دنیایان خوێش
 دەویست و لەمردن دەترسان!^(۱)

هیرشی مهغۆل و رووداو هکان له سالی ۶۱۷/۶۱۹ ک.

له دواى رووخانى سه مه رقه ند مه غۆل هيچ به ربه ستیک له پيشيان نه مایه وه
 جگه گرتنی پایتهخت، که شارى (خوارزم) ه، بویه جهنگیز خان و کورپهکانی
 له سى قولوه دابهش دهبن به ناوجه رگه ی ئەو دهوله ته دا و شار به شار دهیخه نه
 ژیر رکیفیان، به زهبرى هیز یاخود فیل و ته له که، یان به به دهسته وه دانى له لایه ن
 خه لکه که یه وه، له لایه کی دیکه وه علاء الدین راده کات له چنگی ۲۵هه زار
 سه ربازی مه غۆلی له قولای دهوله ته کهیدا و ئوقره ناگریت له هیچ جیگایه ک تا
 ئەوکاته ی قه در دهیباته دوورگه یه ک له هه ری می مازنده ران و له ویدا و له سالی
 ۱۲۲۰/۶۱۷ له ویدا گیان له دهسته دات.

له لای رۆژئاوا مه غۆل هه ری می مازنده ران ده گریت، وه ئەوه ی پیده کات که
 ناوجه کانی دی کرا له دهوله تی خوارزمی و له ویه ده رۆن به ره و شارى ره ی و
 به بی به رپه چیکى ئەوتۆ دهست ده گرن به سه ریدا، پاش ئەوه په لده کیشن به ره و
 هه مه دان، له ویدا سه رکرده ی شاره که دیاریان پیشکەش ده کات و

(۱) (المغول بين الانتشار والانكسار/ المغول من جنكيز خان الى قيام دولة تيمور لنگ).

پهیماننامه‌یان له‌گه‌ڵدا ده‌به‌ستیت، وه شاره‌که‌یان ده‌دات به‌ده‌سته‌وه له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مان، پاش ئه‌وه به‌رده‌وام ده‌بن له پێش‌ره‌وی و داگیرکاری به‌ره‌و ناوچه‌کانی سنجان و قه‌زوین و سنجان و قه‌وس.

پاش ئه‌وه له هه‌ریمی ئازهربايجان خوڤيان بالا ده‌ست ده‌که‌ن وه شمشیر ده‌خه‌نه سه‌ر ملی هه‌ر که‌سیک که فه‌رمانیان ره‌تبکاته‌وه، تا ده‌گه‌نه شاری ته‌بریژ و له‌وی سهرکرده‌ی شاره‌که (ئۆزباکی کوری پاله‌وان) ریکه‌وتنیان له‌گه‌ڵ ده‌کات و دیاریان پێده‌دات له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مانی خه‌لکه‌که‌ی، له‌م کاته‌دا واته‌ زستانی ساڵی ۱۱۷۶ هه‌ندیک له‌سهرکرده‌کانی جوړجیا به‌هاوپه‌یمانی له‌گه‌ڵ سهرکرده ئه‌یوبییه‌کانی شام خوڤيان ئاماده ده‌که‌ن بو لیدانی مه‌غۆل، به‌لام به‌هۆی به‌هیزی سیخوری مه‌غۆله‌کان ئه‌م کاره ئاشکرا ده‌کریت، بۆیه ده‌که‌ونه ری به‌ره‌و جوړجیا و داگیری ده‌که‌ن، وه کوشتوبری له‌ناوچه‌که‌دا بلاوده‌که‌نه‌وه، پاشان ده‌گه‌رینه‌وه ئازهربايجان و به‌دیاریکراویش شاری مه‌راغا، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی خه‌لکی شاره‌که بریاری به‌رگری ده‌ده‌ن، وه شیرانه ده‌جنگن به‌لام له سه‌ره‌تای ساڵی (۱۱۸/ک/۱۲۲۱ز) داگیرده‌کریت وه رووباری خوینی تیا‌دا هه‌لده‌ستیت. وه له‌ویوه به‌ری ده‌که‌ون تا ده‌گه‌نه کوردستان ده‌یانه‌ویت شاری ئه‌ربیل بگرن، به‌لام له‌لایه‌ن چه‌ند شانشینیکی جیا‌جیای ناوچه‌که و له‌ناویشیاندا بدر الدین لۆلۆ، پادشای موصل سوپایه‌ک پیکده‌هینریت بو روبه‌روبوونه‌وه‌یان، بۆیه مه‌غۆله‌کان ده‌کشینه‌وه تا له‌ناو قولایی به‌رگری ناوچه‌که‌دا نه‌چه‌قن و زیاد له‌پێویست په‌لنه‌کیشن، به‌لام له‌گه‌ڵ کشانه‌وه‌ی مه‌غۆل سوپای شانشینه‌کان ده‌کشیته‌وه، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌ترسی له‌سه‌ر ئه‌وان کو‌تای پیهاتیت!

له‌هه‌مان کاتدا له‌لایه‌کی دی دوا‌ی مردنی علاء الدین، جلال الدین ی کوری به‌پێچه‌وانه‌ی باوکی، هه‌لده‌ستیت به‌پیکه‌ینانی سوپایه‌ک له‌و ناوچه‌کانه‌ی

که تا ئەوکات لەژێر دەسهلاتیاندا مابوو، وە سود لەپەرتهوازەبوونی مهغول وەردهگریت لەناوچهگهلیکی فراواندا.

لەبەشی رۆژھەلات جەنگیز خان بەرەو شاری خەواریزم دەکهوێتەری بەبەشیکی لەسوپاکەیی وە لەهەمان سالددا شاری خوارزم دەگریت، وە لە قەلایەکی نزیک شارەکهدا تەواوی خانەوادەیی سولتان بەدیل دەگیرین لەناویشیاندا دایکی سولتان (تورکان خاتون) که یهکیبوو لەهۆکارەکانی رۆوخانی دەولەتەکه، وە بەشەکهی دیکە دەنیریت بەرەو رۆهەلاتی دەولەتی خوارزمی، وە لەوێ هەموو شارەکان بەلخ، وە لەوێ بەهۆی نەبوونی قەلابەندی پیویست لەشارەکهی بەبی بەرەنگاربوونەوه خەلکهکهی خویان دەدەن بەدەستهوه و دەچنە ژێر دەسهلاتی تۆلۆی، وە لەویوه تۆلۆی سوپایەک دەنیریت بەرەو شاری نساء وە دەستدەگریت بەسەریدا و قەسابخانەیهکی گەرە بۆ خەلکهکهی سازدەکات هاوشیوهی شارە داگیرکراوهکانی دیکە، پاشان هەمان سوپا دەکشیت بەرەو شاری نيسابور، بەلام لەکاتی گەمارۆی شارەکهدا سەرکردهی سوپاکەیی دەکوژیت، ئەمەش وا دەکات بۆخۆی بەهەموو سوپاکەیهوه گەمارۆی بدات، وە پاش شەش مانگ لەگەمارۆدا شارەکه دەگریت و شمشیرەکهی دادەبەزینیت بەسەر خەلکهکهیدا و ژن و پیاو پیر و گەنج و منال بی جیاوازی دەکوژیت. پاش ئەوه دەکشیت بەرەو شاری هەرات، وە بەبی جەنگ دەستی دەگریت بەسەریدا (لەوکاتەدا ئۆرتوغرل و هۆزی کای لەم شارە دەبن، وە بەهاتنی مهغول بەجییدههیلن و خویان دەگەیهننە ئەنادۆل و لەویوه تۆوی دەولەتی عوسمانی دەچین لەسەر لاشەیی مردووی سەلجوقییەکان)، پاش ئەوه بەری دەکهوێت بۆ شاری مروا، وە لەویدا دووبارە قەسابخانەیهک سازدەکات بۆ خەلکهکهی و سەری هەموان دەپەڕینیت بی جیاوازی، جگە ئەوانەیی که خاوەن پیشەن و سودیان دەبیت بۆ ئیمپراتۆریهکهیان.

له ماوهی تهنه ۵ سالدا واته ۶۱۶ - ۶۲۱ ک سوپای مه غۆلی ده توانیت ته وای ناوچه کانی ژیر دهسه لاتی خه وارزمیه کان داگیر بکات جگه به شیک له کوردستان و نازهر بایجان که جلال الدین تیدا دهسه لاتدار بوو بو ماوه یه ک^(۱).

هیرشی مه غۆل و رووداوه کانی له نیوان سالانی (۵۶۱۹/۵۶۳۱)

له دوی کۆنترۆل کردنی زۆرینه ی ناوچه کانی ژیر دهسه لاتی خوارزمیه کان له لایهن جهنگیز خان، وه مردنی علاء الدین محمد خوارزم شاه سولتانی خه وارزمیه کان، تاراده یه ک مه غۆله کان په رته وازه بوو بوون له ناوچه کاند، به هۆی داگیر کردنی ناوچه گه لیکی زۆر فراوان، وه پیویستی به ریکخستنیکه خیراده کرد، له م کاته دا جاریکی دیکه هیوا گه رایه وه بو خوارزمیه کان به وهی که سولتانی نوی جلال الدین منکبرتی به پیچه وانیه ی باوکی دهستی له راکردن و فیرار هه لگرت و بریاریدا روبه پرووی سوپای جهنگیز خان ببیتته وه، بو ئه م مه به ستهش سوپایه کی تیکه لای پیکهینا له تورک و فارسه کانی ناوچه که.

جهنگی په روان: پاش ئه وهی هه ندیک له یه کینه په رته وازه کانی ناوچه که ی تیکشکاند سولتان جلال الدین خوی گه یانده ناوچه یه ک به ناوی په روان، که ده که ویتته نزیک شاری غزنه له رۆژه لاتی ئه فغانستان، له ویدا روبه پرووی سوپای جهنگیز خان ده بیتته وه، وه ده توانیت زۆر به ساده یی ئه و سوپا مه غۆلییه بشکینیت، وه راویان بنیت به ره و ناوچه کانی سه روو رووباری جیحون، پاشان شاری په روان ده گریت دوی ئه وهی به سه ر سوپایه کی دیکه ی مه غۆلیدا سه رده که ویت به سه ر کردایه تی نویان، دوا به دوی ئه م سه رکه و تنانه زۆریک له ناوچه داگیر کراوه کان شوړش به ریاده که ن دژی مه غۆل، به و هیوا یه ی بتوانن

(۱) سه رچاوه (تاریخ المغول بین الانتشار والانکسار - تاریخ المغول من بدایه الی عین جالوت).

یارمه‌تی سولتان بدن له‌جه‌نگه‌که‌یدا، ئەمه‌ش جه‌نگیز خان وا لیده‌کات سوپایه‌ک کۆبکاته‌وه له‌ژێر فه‌رمانی خۆیدا بۆ رۆبه‌رۆبوونه‌وه‌ی جلال الدین و ئەو شارانه‌ی که شۆرشیان تیدا هه‌لگیرساوه، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا دوا‌ی ئەوه‌ی سه‌رکه‌وت له‌ جه‌نگی په‌رواندا، سوپاکه‌ی جلال الدین په‌رته‌وازه ده‌بی‌ت به‌هۆی ناکوکی هۆزه جیا‌جیا‌کان له‌سه‌ر غه‌نیمه‌تی جه‌نگ. وه هۆزه‌کان له‌ناو خۆیاندا جه‌نگی‌کی گه‌وره هه‌لده‌گیرسی‌ن و هه‌ر هۆزه و سه‌رکرده‌ی هۆزی‌کی دی ده‌کوژی‌ت! ئەمه‌ش وا ده‌کات کاری جه‌نگیز ئاسانتر بی‌ت بۆ شکان‌دی سوپای خوارزمی، وه به‌خیرایی شار به‌شار گه‌مارۆ ده‌دات و دووباره قه‌سابخانه‌یان تیدا داده‌نیته‌وه، به‌جو‌ریک هه‌ندیک شار بۆماوه‌ی ۱۵ سال دوا‌ی ئەو کاره‌ساته‌ ژیا‌نی تیدا نه‌بوو وه‌ک شاری نه‌یسا‌بوور که ته‌نها چه‌ند که‌سیک تییدا له‌ژیا‌ندا مانه‌وه که له‌ژێر دار و په‌ردووی شارد خۆیان چه‌شاردا‌بوو! وه به‌م جو‌ره جلال الدین ناوچه‌کانی ئەفغان جیده‌هی‌لی‌ت و ده‌روا‌ت به‌ره‌و هند، پاشان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه به‌ره‌و ناوچه‌کانی نزیک ئازهربا‌یجان و کرمان وه له‌وێ خۆی کو‌ده‌کاته‌وه.

به‌هۆی مر‌دی جه‌نگیز خان له‌سالی ۶۲۱/ک/۱۲۲۴ز، بۆماوه‌ی ۲ سال مه‌غۆل ده‌ست له‌داگیرکاری هه‌لده‌گرن تا ئەو‌کاته‌ی ئوگادای به‌خانی گه‌وره هه‌لده‌بژی‌ردی‌ت، به‌لام له‌جیی قو‌ستنه‌وه‌ی ئەم هه‌له له‌لایه‌ن جلال الدینه‌وه، هه‌لده‌ستی‌ت به‌جه‌نگ را‌گه‌یا‌ندن دژی سه‌له‌جو‌قییه‌کان له ئە‌نادۆل و هی‌رش ده‌کات سه‌ر ناوچه‌ی ئە‌خا‌لات و ده‌یگری‌ت، به‌لام هی‌نده نابات مه‌غۆل جا‌ری‌کی دی ده‌سته‌که‌نه‌وه به‌جه‌نگ و داگیرکاری، به‌مجۆره جلال الدین هی‌چ لایه‌نی‌کی له‌پشت نامی‌نی‌ت تا په‌نا‌ی بو‌ببات، بۆیه به‌ته‌نها خۆی و ئە‌سپه‌که‌ی ر‌ووده‌که‌نه کوردستان و له‌وێ به‌ده‌ستی چه‌ند جو‌تیا‌ری‌کی کورد ده‌کوژی‌ت که پ‌ی‌شتر که‌سو‌کاریان به‌ده‌ستی ئەو کوژرا‌بوون، به‌مه‌ش کو‌تایی به‌ناوی ده‌وله‌تی خوارزمی دی‌ت له‌سالی ۶۲۸/۱۲۳۱.

هه موو ئەم رووداوانه روویدا له دهۆله تییکی ئیسلامیدا، به لام جیهانی ئیسلامی له خهوی غهفلت خه بهریان نه بووه و پێیان وابوو که جهنگی نیوان دوو دهۆله ته نه زیاتر، وه دوژمنیک دوژمنیکی دی له ناو دهبات، له بهغداد خه لیفه هیچ جوڵه یه کی نه کرد له کاتیکدا مهغۆل له نزیک سنورهکانی دهجهنگان له گهڵ موسولماناندا، له ئەنادۆل و شام سه لجوقییه کان و ئەیوبییه کان له جهنگدابوون دژی یه کتر و ههردوو کیشیان دژی خهوارزمییه کان، له میصر ممالکه کان له ناو یه کتردا کوشتاریان ده کرد بۆ دهستگرتن به سهه دهسه لات!

بویه پێویسته له داها توودا باجی ئەو بی ئاگاییه یان بدهن، چونکه گهر ئەمرۆ نه چیت به فریای برا که ته وه که له ناو ئازاردایه سبهینێ ئەو ئازاره ده گاته تو و که سیش نییه بیته به فریات، ههر بویهش له ماوه یه کی که مدا زۆرینه ی جهانی ئیسلامی کۆنترۆل ده کریته له لایه ن مهغۆله کانه وه (۱).

(چی بچینیت ئەوه ده دوریته وه).

هۆکارهکانی رووخانی دهۆله تی خهوارزمی.

هیچ دهۆله تیک له جیهاندا ناپووکیتته وه و ناروخیت به بی هۆ و له خووه، ههروهک چون بۆ هه موو رووداویک هۆکاریک هه یه، به و جوهرهش دهۆله تییکی وا به هیز له و په ری توانیدا ده پوکیتته وه و له ناو ده چیت، وه ده بیته ئاساواریکی میژوویی بی روح. وه گهر بروانین له میژوویی روخانی دهۆله ته کان، ده بینین هیچ کات ته نیا به هۆی هه له یه که وه ناروخین، به لکو چند هه له یه کی گه وره له سه ریه کتر که له که دهن، تیا یاندا یه هیواش کار ده کات و تیا شیاندا یه کاریگه ری خیرا و راسته وخۆی ده بیته.

(۱) سه رچاوه (المغول بین الانتشار والانكسار/ المغول من البدايه الى عين جالوت/ تاريخ المغول من جنگیز خان الى قیام دوله تیمور لنگ).

له راستیدا ئه و هۆکاره ی سه ره کیتینه سه باره ت به کۆمه لگای ئیسلامی بریتیه له جیبه جینه کردنی شه رعی خوا: له دهوله تی خه وارزمیدا وه کو زۆریک له دهوله ته کانی دیکه ی ئه وکاته له سیاسه ت و دادگه ریدا حوکمی شه رع ته نها به سه ره ژاراندا جیبه جی ده کرا، وه دورخرابۆوه له سیاسی و پاره داره کان، به مه ش گهنده لی په ره ی سه ندبوو له ناو ولاتدا و ئه مانه ت نه ده گێردرایه وه بۆ خه لکه که ی، وه وه ک و زانیمان ئه وه ی به لای مه غۆلی هیئایه سه ر ولاتانی موسولمان، ئه وه له شه رعیه یه بوو که سولتان علاء الدین کردی به کوشتنی بازرگانه کان که خۆی ئه مانی پیدابوون، پیغه مبه ری خواش له م باره وه ده فه رمویت: (من اذی زمیا فقد اذانی) هه رکه سیک ریپیدراویک ئازاربدات، ئه و ئازاری پیغه مبه ری داوه. ئه مه ش دووری ده سه لاتدارانمان له دینه وه بۆ روونده کاته وه له وکاته دا.

هۆکاره کان:

۱. شکستی خه وارزمیه کان له دوۆزینه وه ی ته وژمی شارستانی.

ویستی خه ورزمیه کان وه کو ده رده که ویت له فتوحاته کانیاندا، ته نها فراوانخوازی و داگیرکاری و دروستکردنی ئیمپراتۆری بووه نه وه ک بلاوکردنه وه ی دینی ئیسلام و پرزگارکردنی ئه و ناوچانه ی که ده که وته ژیر ده سه لاتیان له نه زانی و کفر، به لکو بۆ بالاده ستبوونی سیاسی بوو نه زیاتر. وه نه یاننوانی گهلانی ولاتانی فه تحراو به یینه پال خویان له ری برایه تی ئیسلامیه وه، به لکو له وه زیاتر له نیوان خویان و جیهانی ئیسلامیدا دیواریکی به رزیان هه لچنی بوو، وه خویان له جیهانی ئیسلامی جیاکردبووه، ته نانه ت له خه لیفه ی عه باسی هه لگه رانه وه، که ته نها وه ک دروشمیکی ئیسلامی مابۆوه!

۲. رقی خه لک و پشتگیری نه کردنی ده سه لات.

ده‌وله‌ت و سوپا و پادشایانی خوارزمی هیچ خوشه‌ویستییه‌کیان نه‌بوو له‌دلی گه‌لدا، به‌هۆی ئه‌و سته‌مه زۆره‌ی که‌لییان کرابوو به‌ده‌ستی ئه‌و ده‌سه‌لاتدارانه، نه‌له‌ئیران و نه‌له‌ناوچه‌کانی (ماوراء النهر) هیچ لایه‌نیک خوشی نه‌ده‌ویستن، به‌تایبه‌تیش خه‌لکی سه‌مه‌رقه‌ند که‌ته‌نها له‌یه‌ک رۆژدا ۲۰۰هه‌زار که‌سیان لیکۆژرا له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و ده‌وله‌ته و لاشه‌کانیان فریدرایه ئاوی جیحۆنه‌وه!

ته‌نانه‌ت زانایانیش له‌ده‌ست سته‌می ئه‌و ده‌سه‌لاته سه‌لامه‌ت نه‌بوون، وه‌ به‌بی‌تاوان کۆژران، وه‌ک (برهان الدین) صدر جهان (ابو سعید مجدالدین البغدادی) جلال الدین (ئیمامی سه‌مه‌رقه‌ند) و کۆره‌که‌ی (شهاب الدین) هتد...

۳. ناکۆکی ناو ده‌سه‌لات.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت (وَلَا تَنْزَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ)، واته له‌ناویه‌کدا ناکۆک مه‌بن و کیشمه‌کیش مه‌که‌ن چونکه شکست ده‌هین، وه‌ بۆنیشان نامینیت و به‌با ده‌چن. هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌فه‌رموویت: "هۆکاری له‌ناوچوونی گه‌لانی پیش ئیوه دووبه‌ره‌کیان بوو له‌ناو یه‌کدا". وه‌ به‌هۆی نه‌بوونی پالپشتی دین له‌ناو خودی ئه‌و ده‌سه‌لاته، وه‌حه‌زکردنی تاکه‌کانی به‌دونیاو، ئه‌نانیه‌ت له‌ناویاندا، شکستی ده‌وله‌تی سه‌پاند وه‌ک ر‌استیه‌کی رۆشن، وه‌له‌گرنگترین ئه‌و دووبه‌ره‌کیانه‌ی ناو خوارزمیه‌کان، کیشه‌ی نیوان تورکان خاتون و علاء الدین بوو، وه‌ده‌سه‌لاتی ئه‌و ژنه‌وای کردبوو که‌سیستمی سیاسی ولات تیکبجیت، به‌دامه‌زراندنی پله‌داره‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای دلسۆزیان بۆ خاتون، نه‌ک لیزانی و کاراماییان له‌کاره‌کان یاندا! هه‌روه‌ها ده‌سه‌لاتی ته‌واوی گرتبوو به‌سه‌ر خودی سولتانیشدا، به‌جۆریک نه‌یده‌توانی فه‌رمانیک بدات به‌بی‌ویستی ئه‌و، وه‌هه‌ندیک جار ر‌یده‌که‌وت سولتان فه‌رمانیکی هدا و تورکان خاتون فه‌رمانیکی پیچه‌وانه، وه‌

له ئاکامدا ده بوو فه رمانی خاتون جیبه جی بکریت. وه ههروه ها ئه و رقه ی که له دلید ابوو دژی جلال الدین وایکرد دیل بوون هه لبرژی ریت له ژیر دهستی جه نگیز خان وهک له ژیان له ژیر سیبه ری جلال الدین!

وه ههروهک رسولی ئه کرهم ده فه رمویت: "لایفلح قوم تولى امرهم امرئة".

۴. لاوازی سیستمی سه ربازی.

سوپای خه وارزمییه کان له کو مه لیک مورته زه قه ده چوون که له پیناو مال و پارهدا ده جه نگان، نهک له پیناو بیروباوه ر و مبادء، بویه به زووی شکستیان ده خوارد له کاتی که روبه رووی سوپایه کی به هیزی وهک مه غۆل ده بوونه وه، ههروه ها گویرایه لی فه رمانه کان نه ده بوون وهک پیویست چونکه له راستیدا ئه وان تورک بوون، وه ته نها گوئیان له سه رکرده تورکه کان ده گرت، خودی سولتان لای ئه وان گرنه نه بوو. وه له رووی پلانه وه له وپه ری لاوازی ابوون، چونکه سوپاکه یان دابه شکرد به سه ر شاره کاندایه جی ئه وهی به سوپایه کی به هیز روبه رووی هی رشی مه غۆل ببنه وه، ئه مه ش کاری مه غۆله کانی ئاسانکرد، بو گرتنی شاره کان یهک له دوا ی یهک.

۵. خو شه ویستی دونیا و راکردن له مردن.

به دلنیا ییه وه هه رکاتی که ئیمان پالنه ری مرو ف نه بوو له جه نگدا، ئه و ئاماده نییه گیانی خو ی بخاته مه ترسییه وه، بویه به ئاسانی ده شکیت، ههروهک خودی سولتان علاء الدین چۆن له ترسی گیانی خو ی، شار به شار راده کات له سوپای مه غۆل، له پیناو ژیان ی چه ند سالیکی که م!

ابو حسنی نه ده وی ده لیت: "هه ندیک جار یهک سه ربازی مه غۆل ده چوو ه ناو گه ره کی که وه سه د دانه پیای تیادا ده کوشت به ته نها!"

بەم جوۆره بئی ئومییدی و ترس لەناو خەلکدا دروستبوو بوو بەهۆی
دووریان لەخوا، هەتا لەناو خۆیاندا دەیانگوت (ئەگەر وترا تاتار شکاون، ئەوا
باوەر مهکه)!

ئەمانە و چەندین هۆکاری دیکەى وهک (خودی کهسایهتی جلال الدین
که لهجیی ئەوهی هاوپهیمانی بکات لهگهڵ دهولته ئیسلامیهکانی دهورووبەر
دژی مهغۆل، جهنگی راگهیاند دژیان ههروهها بیدهنگی جیهانی ئیسلامی لهو
کارهساته گهرهیه، بهههمان شیوه پرۆژهی مهغۆلهکان که لهسهه تیکدان و
خوینریژی و تالانی دامهزراوو) (۱).

ئۆگادای خان و داگیرکاری مهغۆل

سهههتا پێویسته بزانی که جهنگیز خان پێش مردنی ئیمپراتۆریهکهی
بهسهه کورپهکانیدا دابهش دهکات، وهک کلتوریکی مهغۆلی که ناوچهکانی ژیر
دهسهلاتیان بهسهه نهوهکانیاندا دابهش دهکرد، بهمهش جهنگیز خان
ئیمپراتۆریهکهی بو چوار بهش دابهشکرد.

جوجی کورپه گهرهی خان: ناوچهکانی که دهکهویته نیوان باشوری
کهنارهکانی دهریای قهزوین و رووباری ئارتش که زۆربهیان تورکمان بوون،
بهردهکهویته، وه ناوی هۆزهکەشی (هۆزی ئالتونی) چونکه خیمهکانیان
بهرهنگی ئالتونی سوخ درابوو، وه دواى مردنی جوجی، باتۆی کورپی دهیگریته
دهست و (بهرکه خانیش له دوایدا دهبیته خانی ئەم هۆزه و موسوڵمان دهبیته،
که دواى باسی دهکهین).

(۱) سههچاوه (المغول من البداية الى عين جالوت/ المغول بين الانتشار والانكسار/ تاريخ المغول من جنكيز
خان الى دولة تيمور لنگ).

جوگوتای: ناوچهی ئویگور و ماوراء النهر و کاشغر و بهلخی
به رده که ویت.

ئوگادای: جینشین (واته ده بیته خانی گوره، وه ئه م خانیتیهش
هاوشیوهی خه لافه ته له ئیسلامدا، وه ته وای براکانی دیکه سه ره رای ئه وهی
که سه رکردهی ناوچه کانی خویانن، به لام ده بیته له کو تاید ا شوینکه وتهی خانی
گوره بن) و ناوچه شاخاوییه کانی رورئاوای مهغولیا، که به شیک له رورئاوای
روسیا و باکور و رورئاوای چین ده کات.

تولوی: مهغولیا (هه موو ئه و ناوچانهی که ئیستا به مهغولیا ناسراوه
که ده که ویته باکوری چین و باشووری خورئاوای روسیا).

پاش مردنی جهنگیز خان بوماوهی دووسال له سه ر دابونه ریتی مهغولی
تولوی کوره بچووی خان حوکم ده کات، پاشان (کرولیتار) که کو بونه وهی
گوره کانی مهغوله کو ده بنه وه بو دیاریکردنی خان، وه له سه ر وه سیتهی جهنگیز
خان ئوگادای وه ک خان هه لده بزیردیت، سه ره رای ئه وهی ره تیده کاته وه
له سه ره تادا، به لام له بهر رای زورینه بریاره که په سه ند ده کات و ده بیته خانی
گوره، وه له گه ل دانیشتنی له سه ر کورسی ده سه لات، به خیرایی فه رمان به
دامه زاندنی سوپا ده کات بو ته و اوکردنی ئه و داگیرکاریه ی که جهنگیز خان
ده ستیپیکرد به ره و خورئاوا و ناوچه ئیسلامیه کان له لایه ک، وه ناوچه کانی
باشور که خانه وادهی (کین) تییدا هه لگه رابونه وه له لایه کی دی.

سه ره تا ناردنی سوپایه کی ۱۵۰۰۰ که سی به سه رکردهی تهی (جوژ ماغون
نویان) به ئاراسته ی پاشماوهی ده وله تی خه وارزمی و جلال الدین، له سالی
۶۲۸/ک ۱۲۳۱ ز دا، وه داگیرکردنی ناوچه کانیا ن له ۶۳۱ ک، وه هاوسنور
بوونیا ن له گه ل ده وله تی سه لجوقی، به لام به هو ی ئه وهی علاء الدین کایکوباد
به خیرای نامه ئاراسته ی ئوگادای ده کات و خو ی ده کاته شوینکه وتووی، ده ست

له‌ناوچه سه‌لجوقییه‌کان هه‌لده‌گرن، وه لی‌ره‌دا مه‌غۆل سوپاکه‌یان دابه‌شده‌که‌ن بووسی به‌ش.

سوپای یه‌که‌م: به‌ره‌و ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی ئه‌یوبییه‌کان، وه ده‌توانن شاری دیاربه‌کر و ئه‌رزروم و میافارقین و ماردین و نصیبین و شه‌نگال داگیربکه‌ن به‌ماوه‌یه‌کی کورت، وه له‌ویدا ده‌ستده‌که‌ن به‌تالانی و کوشتن، بی‌ئوه‌ی هیچ که‌سیک بویری‌ت رییان پیبگری‌ت، وه‌ک ابن اثیر ده‌گی‌ری‌ته‌وه (له‌وانه‌یه ئه‌وه‌ی له‌ویدا روویدا مروّف باوه‌ری پینه‌کات و به‌زیاده‌رووی بزانی‌ت، ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌والانه له‌ میژوونوسانیکی راستگۆوه نه‌گی‌ردر ابا‌یه‌وه، وه هه‌ندی‌ک جار یه‌ک سه‌ربازی مه‌غۆلی ده‌چووه ناو لادییه‌که‌وه و به‌ته‌نها هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی ده‌کوشت! پاشان تالانی ده‌کرد!)

سوپای دووه‌م: به‌ری‌ده‌که‌وی‌ت به‌ره‌و ناوچه‌کانی به‌دلیس و پاش داگیرکردنی ده‌ستده‌گری‌ت به‌سه‌ر چه‌ند ناوچه و قوله و قه‌لایه‌ک له‌چوارده‌وری شاری ئه‌خالات.

سوپای سی‌هه‌م: به‌ری‌ ده‌که‌وی‌ت به‌ره‌و ئازربایجان و ئه‌رمینیا، وه ده‌توانی‌ت بی‌جه‌نگ شاری ته‌بری‌ز داگیربکات، پاش ئه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ی خو‌یان ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه و له‌سالی ۱۲۲۹/ک/۱۲۳۲، ئاماده‌ن باج و خه‌راج بده‌نه مه‌غۆل و گو‌یرایه‌لی خان بکه‌ن!

پاش ئه‌وه‌ی ئه‌و ناوچه‌کانی پیشو کۆنترۆل ده‌که‌ن له‌رووی سیاسی و سه‌ربازییه‌وه، سوپاکان ده‌کشین به‌ره‌و عی‌راق، وه له‌سالی ۱۲۳۳/ک/۱۲۳۶، هه‌موو ناوچه‌کانی باشوری کوردستان کۆنترۆل ده‌که‌ن به‌ ئه‌ربیلیشه‌وه، جگه قه‌لای ئه‌ربیل که خه‌لکه‌که‌ی تییدا کۆبووونه‌وه، دوا‌ی ۴۰ رۆژ گه‌مارۆدرانیان، دانوسان ده‌که‌ن له‌گه‌ل مه‌غۆل به‌وه‌ی که سه‌رانه‌بده‌ن و هیچ زیانیکیان بو مه‌غۆل نه‌بی‌ت و له‌به‌رامبه‌ردا ئه‌مانی ژیانیان پیبدری‌ت! (بو‌زانیا‌ری سه‌رکرده‌ی

سوپا هۆلاکو نه بووه، به لکو نوپان بووه، چونکه ئه وکات هۆلاکو هیشتا له قرقۆرمه و وهک سه رکردهیهکی سه ربازی نه ناسراوه، به لام هینده نابات ئه م سوپایه، له ناوچهی تکریتدا ده شکیت له سه ردهستی سوپای خه لیفه ی عه باسی له سالی ۶۳۴/ک/۱۲۳۷ز، وه هر له ویدا ۱۵هه زار دیلی موسولمان نازاد ده کرین که له ئه ربیل و چوارده ووری گیرابوون، به لام هینده نابات سوپای مه غۆل جاریکی دیکه ده گه رپته وه و له سالی ۶۳۵ک سوپای خه لیفه ده شکیت له ناوچهی خانه قین، به لام ئه م هیرشه ی مه غۆل به رگری ده بیت نه ک هیرشکردن، چونکه پاش سه رکه وتنیان ناکشین به ره و به غداد.

له هه مان کاتدا و له وپه ری رۆژه لآت و له چین، له سالی ۶۳۱ک سوپای مه غۆلی به سه رکردایه تی ئۆگادای خان و تۆلۆی برای، کۆتایی به هه لگه رانه وه ی خیزانی (کین) ده هیئن، وه چین بو جاری دووه م کۆنترۆل ده که ن.

مه غۆل له ئه وروپا: پاش جیگیربوون له ناوچه کانی باکوری عیراق و خۆره لاتی ئه نادۆل سوپای مه غۆل به ۱۵۰هه زار سه ربازه وه به رپده که ویت به ره و ئه وروپا، به سه رکردایه تی (باتۆی کوری جوجی) و ئه فسه رایه تی (سۆبۆتای)، وه له ویدا دروینه ی جیهانی ئه وروپی ده که ن و به ده یان قه سابخانه له ریگیاندا دروست ده که ن. سه ره تا به ره و روسیا ده رۆن و له سه ر ریگیان دورگه ی (قرم) داگیر ده که ن، پاشان به ره و بولگاریا ده کشین وه پیش ئه وه، مۆسکو و کیف و فلادیمیر و سۆزدا ده سوتینیت پاش له ناوبردی ده سه لاتداری روس له سالی ۶۳۸ک/۱۲۴۰ز، وه بو ماوه ی دوو سه ده و نیو، روسیا به ته واوی له ژیر ده سه لاتی مه غۆل ده مینیتته وه.

پاش گرتنی روسیا و بولگاریا، سوپای مه غۆل بو دوو به ش دابه ش ده بیت، یه کیکیان به ره و مه جه ر و ده توانیت پایته خته که یان (پوست) داگیر بکات، وه هه روه کو میژوونوسان ده لین ده رباره ی قیزه ونی ره فتاری مه غۆل:

لەداگىرکردنى مەجەردا سەربازانى مەغۆل ۲۷۰ھەزار گويچكەي مروڧيان كۆكردەوۋە بۆئەوۋەي بىبەنەوۋە قەرەقۆرم، وەك ھىماي سەركەوتن!

وۋە بەشى دووھەمى سوپاكە، روودەكاتە پۆلەندا و پاش سەركەوتن بەسەر سوپاي ھاوپەيمانى پۆلندىيەكان كە ژمارەيان ۳۰۰ھەزار سەربازبوو، دەتوانن تەواوى ئەو ناوچەيە كۆنترۆل بكن و پاشان پەلدەكىشن بو ڧىئەننا، بەلام لەوكاتەدا ھەوالى مردنى ئوگاداي خان دەگاتە سوپا لەسالى ۶۳۹ك ۱۲۴۲ز، ئەمەش كۆتايى بەھيرشى مەغۆلى دەھىننىت لەئەوروپا، وە جاريكى دىكە دوبارە نابىتتەو!

چونكە پاش مردنى ئوگاداي دەسەلاتى مەغۆلى بەھۆي ھاوسەرەكەي خانەوۋە (تۆراكينا) كە ئافرەتتىكى نەسرانى دەبىت، سوپاي مەغۆلى دەكەويتتە ژىر ركىفى خاچ پەرستانەوۋە، وە جەنگيان دژى موسولمانان خزمەتى ئەجىنداكانى خاچ پەرستان دەكات، ھەرۋەك لەزەمەنى ھۆلاكوڧا پىي دەگەين ان شاء الله^(۱).

عەرشى مەغۆل پاش ئوگاداي

لەدوای مردنى ئوگاداي خان لەسالى ۶۳۹ك ئىمپراتورىيەتى مەغۆلى بەبى خان مايەوۋە، وە تەواوى دەسەلاتەكان كەوتە ژىر دەسەلاتى ھاوسەرى ئوگاداي (تۆراكينا خاتون)، بۆماوۋەي پىنج سالى تەواو عەرشى خان چۆلبوو تا لەكۆتايدا كۆبوونەوۋە لەسەر دىيارىکردنى (جىوڧك) وەك خانى مەغۆل، لەسالى ۶۴۴ك، وە تاكە كەس كە نارەزاي دەربىرى دژى برىارەكە (باتو) كورى

(۱) سەرچاۋە (تارىخ المغول بين الانتشار والانكسار/ت ايخ المغول من جنگيز خان الى دولة تيمورلنگ).

جوجی بوو، وه ده‌توانین بلیین له‌م میژوووه‌وه ئیمپراتۆریه‌تی مه‌غۆلی په‌رته‌وازه‌یی و دابه‌شبوون روویتیکرد به‌شیوه‌یه‌کی دیار.

جیۆک خان: که‌سیکی سه‌ربازی بوو، له‌گه‌ل بوونی چه‌زیکێ زۆر به‌ فراوانکردنی ده‌سه‌لات، هاوشیوه‌ی باپیری (جه‌نگیز خان). هه‌ر له‌سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتگرتنه‌ ده‌ستی، ده‌ستیکرد به‌ ئاماده‌سازی بو‌ه‌له‌مه‌تیکی سه‌ربازی گه‌وره‌، رووه‌ و باشوری چین و رۆژئاوای ئی‌ران و ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی (باتۆ)! به‌لام به‌هۆی نه‌خۆشییه‌وه نه‌یتوانی رپه‌وه‌که‌ی ته‌واوبکات و له‌سالی ٦٤٧ک کۆچی دوایی کرد، به‌مه‌ش دووباره‌ هی‌رشی فراوانخوازی مه‌غۆلی شکستی پیهات، وه‌ بو‌ماوه‌یه‌کی کاتی جیهان هه‌ناسه‌یه‌کی ژیا‌نی جاریکی دی بو‌گه‌رايه‌وه، وه‌ له‌راستیدا ده‌توانرا له‌لایه‌ن جیهانی ئیسلامیه‌وه ئه‌م هه‌لانه‌ چه‌ند جاریک بقۆزیته‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه (لا حیاة لمن تنادی) به‌راستی ئه‌وانه‌ی که‌ بانگه‌کران مرده‌بوون!

پاش مردنی جیۆک به‌خیرایی و به‌یارمه‌تی باتۆ خیزانی ئۆگادای له‌ خانیتی مه‌غۆل کرانه‌ ده‌ره‌وه، وه‌ ئه‌و په‌له‌یه‌ گوازارایه‌وه بو‌بنه‌ماله‌ی (تۆلۆ)ی کوری جه‌نگیز خان، که‌ خاوه‌نی چوار کوربوو که‌ له‌پاشدا ده‌بنه‌ چوار پایه‌که‌ی ئیمپراتۆریه‌تی دابه‌شکراوی مه‌غۆلی (مه‌نگۆ، هۆلاکۆ، کۆبۆلای، ئارگ بو‌گا)، وه‌ دوای به‌ر به‌ره‌کانی و کیشمه‌کیشیکی زۆر مه‌نگۆی کوری تۆلۆی وه‌ک خانی مه‌غۆل هه‌لبژێردرا له‌سالی ٦٤٨ک، به‌مه‌ش سه‌رده‌میکی نوی له‌ وێرانکاری رووی کرده‌ جیهانی ئیسلامی هاوکات له‌گه‌ل به‌ر به‌ره‌کانی لایه‌نه‌ سیاسیه‌کانی ئه‌و کاته و خیا‌نه‌ت گه‌لیکی زۆر و گه‌وجیه‌کی بێ‌را‌ده‌ی زۆریک له‌سه‌ر کرده‌کان. له‌هه‌مان کاتدا پلانگیزی هی‌زی خاچپه‌رستی رۆژئاوای به‌سه‌ر کرده‌یه‌تی پاپا، به‌بی‌ماندو بوون له‌ هه‌ول‌دان‌بوو بو‌یه‌کگرتنی مه‌غۆل و پرۆژه‌ی داگیرکاری خاچپه‌رستی له‌گه‌ل ره‌تکردنه‌وه‌ی ده‌یان داواکاری و به‌خشین له‌لایه‌ن خانی مه‌غۆلی، به‌لام له‌کو‌تایدا توانرا لانی که‌م به‌رده‌وامی بدن به‌هی‌رشی مه‌غۆلی

به ره و ناوچه گانی عیراق و سوريا و فهلهستین و سه رقالمکردنی موسولمانان پییانه وه و ویرانکردنی شارستانییه تی ۷سه دهی ئەو کیانه ناوازهیه که هه موو جیهان لییانه وه فیرده بوو له سنوری چین هه تا دهگاته ئەنده لوس و زهریای ئەتلهسی (۱).

هه ولدانی خاچپه رستان بو هاوپه یمانیتی مهغول

پیویسته راستیه کی تال بزانی نیمی وه کو موسولمانان، وه دانپییدا بنیین و نه یشارینه وه که له سیاسه تدا زور له دوای رۆژئاواوهین، بویه ش ده لیم رۆژئاوا چونکه ته نها مه به ستم له موسولمانانی رۆژه لاته، ئەمه ش دوو هوکاری هه یه: یه که م: خوپاریزی گیلانه له زور بابه ت که شه ریه ت ریگهی پیداه، به لام موسولمانی بیزانست ناگاداری نییه.

دووه م: فیرنه بوونی وانهی سیاسی له رابردوو و ئەزمونی گه لانی دی و مانه وه له نیستادا و چاونه برینه داهاتوو.

ئەم هوکارانه ش له زهمه نی هی رشی مه غولیدا زور به روونی له سیاسه تمه دارانی نیسلامیدا بوونی هه بوو، سه ره رای چه ندین کون و که له به ری دیکه که هه موویان بوونه هوی رووخانی چه ندین ده وله تی نیسلامی و مانه وه ی ده وله تانی رۆژئاواوی (گاور).

له راستیدا پاش مردنی ئوگادای و وه ستانی هه له مه تی مه غولی بو سه ر رۆژئاوا، وه له کاتی کدا سیاسه تمه دارانی نیسلامی خه ریکی چاله له کهنه ندین بوون بویه کتر و هاوپه یمانیتی مه غولیان ده کرد بو له ناوبردنی یه کتر، پیاوانی ئاینی گاوران و له سه ر و هه موشیانه وه (پاپا)، هه ولی قوستانه وه ی هه مه جی مه غولی

(۱) سه رچاوه (تاریخ المغول من جنکیز خان الی قیام الدوله التیموریه).

دهدا بۆ له ناوبردنی دووژمنی میژووی که موسولمانان! چونکه له راستیدا دهیزانی که ههلمهتی مهغۆلی پشت ئهستور نییه به بیروباوه، وه دهشیته له ههر کاتیکدا و بۆ ههر جیگایه ک ئاراسته بکریته له بهر نه بوونی هیچ پالنه ریک جگه بلاو بوونه وه و په ره سه نندن و دزی و ره شه کوژی و راو پرووت.

ههر له بهر ئه مه له سالی ۶۴۳ک له کۆنگره یه کی گه وردها و له شاری لیۆنی فه ره نسی، بریار درا که دوو وه فدی ته بشیر (بانگه وازی مه سیحیه) ره وانیه مه غۆل کران، یه که میان به سه رکردایه تی که سیک به ناوی (پلان کارینی) که ئاماده ی هه لبژاردنی جیۆک خان بوو له قه راقۆرم، وه ئه وی دیکه یان پیکه اتبوو له چوار قه شه که نیردران بۆ ئیران، به مه به سستی بانگیشت کردنیان بۆ ئاینی مه سیحی (گاوری) وه هه لنانیان بۆ ریکه وتن له گه ل رۆژئاوا دژی موسولمانان!

هه رچه نده مه غۆل له سه ره تادا هیچ ئاماده نه بوون بۆ وه رگرتنی ئه و بانگه وازه به لکو به پیچه وانیه داوا له پاپا کرا که ببیته ژیر رکیفی مه غۆل وه ک سه رجه م سه رکرده روهییه کانی دی له چین و ئیران و خۆراسان، ولاتنی دیکه ی سه ریه ده سه لاتنی مه غۆلی، به لام ئه مه کیانی مه سیحی بیه یوانه کرد له هه ولدان بۆ دروستکردنی هاوپه یمان. هه ربۆیه له ۶۴۶ک لویسی نویم که ئه وکات له شاری عکه داده نیشته، سی نیردرای خۆی نارده لای خانی مه غۆلی به مه به سستی هاوپه یمانیکردنی یه کتر بۆ داگیرکردنی ولاتانی ئیسلامی و گێرانه وه ی (قودس) بۆ ژیر رکیفی خاچه رستان. هه روه ها له سالی ۶۵۰ک که سیکی دی نارد وه ک نوینه ری خۆی به ناوی (جیۆم دوو رۆبیرکی) که پیاویکی ئاینی فه ره نسی بوو تا نوینه ری بکات له لای مه نگۆ خان، له گه ل ئه وه ی که ریزیکی زۆری لیگیرا له لایه ن خانی مه غۆل، به لام وه لامیکی پیویستی نه دایه وه سه باره ت به پرۆژه ی جهنگی دژی موسولمانان. هه روه ها له هه مان ساڵدا پادشای کیلیکیا هاته لای باتۆ و له ویوه خۆی گه یانده قه ره قۆرم بۆ

وه‌بیره‌یینه‌وه‌ی هاوپه‌یمانیته‌یه‌که‌یان دژی موسولمانان، وه‌ له‌کۆتایدا توانرا مه‌نگۆ خان رازیبکریته‌ به‌هاوپه‌یمانیته‌یه‌که‌. بۆیه‌ له‌سالی ۱۶۵۰ک دا مه‌نگۆ بریاری یارمه‌تیدانی گاورانیدا و، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش سه‌رکردایه‌تی سوپای دایه‌ ده‌ستی برا بچووه‌که‌ه‌ی (هۆلاکۆ) له‌ته‌بریژ بۆ دریزه‌دان به‌ داگیرکاری و رووخاندنی هه‌ریه‌ک له‌ ئیسماعیلییه‌کان و خیلافه‌تی عه‌باسی وه‌ک پلانیکی سه‌ره‌تایی!

وه‌ لی‌ره‌وه‌ گه‌شتی هۆلاکۆ ده‌ستی پیکرد بۆ نویسینه‌وه‌ی دیریکی دیکه‌ی میژووی ره‌شه‌کوژی موسولمانان به‌ده‌ستی مه‌غۆل، له‌ناوبردنی به‌شیکی گه‌وره‌ی شارستانیته‌ی ئیسلامی ۷سه‌ده‌یی له‌روژه‌ه‌لتدا^(۱).

هۆلاکۆ خان و خاچ.

هۆلاکۆ کوری تۆلۆی و، برای مه‌نگۆ خان و کۆبۆلای و ئارگ بۆگا و، کوره‌زای جه‌نگیز خان له‌سالی ۱۲۱۷ز له‌دایکبووه، پاش ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن برا گه‌وره‌که‌ی (مه‌نگۆ خان) له‌سالی ۱۲۵۰/ک ۱۶۴۸ز هوه‌ ده‌نی‌دریته‌ بۆ خۆراسان، تا جیی (ئارگۆن) بگریته‌وه‌ و ده‌ستبکات به‌ ئاماده‌کاری بۆ هه‌لمه‌تیکی نوێ به‌ره‌و رۆژئاوا و باشوری ئیمپراتۆریه‌تی مه‌غۆلی، له‌پیناو داگیرکردنی به‌غداد و رووخاندنی خیلافه‌تی ئیسلامی و سه‌رکوتکردنی ئیسماعیلییه‌کان، به‌ پالپشته‌ی خاچه‌رستان، وه‌ له‌گرنگترین هه‌لنیره‌کانی هۆلاکۆ بۆ ئه‌و کاره‌، نزیکترین که‌سه‌کانی بوون! دایکی (سرکویته‌ی) و هاوسه‌ره‌که‌ی (دۆکۆز) که‌ هه‌ردووکیان گاور بوون!

بۆیه‌ نابیت پیمان سه‌یربیت که‌ مه‌غۆل له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هیچ کات له‌پیناوی بیروباوه‌ردا نه‌جه‌نگاون، بێن بۆ له‌ناوبردنی بیروباوه‌ریک و هه‌ولی داگیرکردنی

(۱) سه‌رچاوه‌ (تاریخ المغول من جنگیز خان الی حمله‌ التیموریه‌).

به‌غداد و حیجاز و قدوس بدهن! له‌کاتیڤدا ٦ساڵی ره‌به‌ق خه‌ریکی
 ئاماده‌کاریبوو، هیچ ئەمیریکی ئیسلامی هێرشێکی نه‌خسته‌سه‌ر!
 هه‌روه‌ها ده‌بیته‌ ئه‌وه‌ بزانی که خودی ئه‌و سوپایه‌ی که ئاماده‌یکردبوو
 بو داگیرکاری، پیکهاتبوو له‌ عه‌شایه‌ره‌کانی کارات و نایمان و ئۆیگۆر،
 که زۆربه‌یان گاور بوون!

له‌ناوبردنی ئیسماعیلی و هه‌شاشه‌کان

سه‌ره‌تای هه‌لمه‌ته‌که‌ی هۆلاکو به‌له‌ناوبردنی لورپیه‌کان ده‌ستی پیکرد،
 که له‌ناوچه‌کانی باشوری ئێران نیشته‌جیبوون، ئەمه‌ش کاریگه‌ریه‌کی زۆری
 ده‌روونی له‌سه‌ر ئیسماعیلییه‌کان دروستکرد، وایکرد لێیان که به‌بی به‌رگه‌یه‌کی
 ئه‌وتۆ و دواي رووخانی هیلی به‌رگری یه‌که‌میان، قه‌لای ئه‌لامۆت بدهن
 به‌ده‌سته‌وه‌، به‌مه‌ش کو‌تایی به‌چیرۆکی ٣٠٠ساڵه‌ی هه‌شاشه‌کان هینا، که
 ترس و بیمیان له‌ناو دلی هه‌موو ناوچه‌کان نابوو له‌ میصر تا ده‌گاته‌ چین،
 هه‌مووان دانیان به‌هیزی شاراوایان ده‌نان.

داگیرکردنی بغداد ٦٥٦/ک/١٢٥٨ز

پاش ئه‌وه‌ی ئێران به‌ته‌واوی چوو زێر ده‌سه‌لاتی ئیمپراتۆریه‌تی مه‌غۆلی،
 هۆلاکو به‌ریکه‌وت به‌ره‌و ئامانجی داهاوو و سه‌ره‌کی که بریتیبوو له
 داگیرکردنی به‌غداد و رووخاندنی (خیلافه‌تی ئیسلامی). ئه‌وه‌بوو سه‌ره‌تا
 له‌پێی نێردراوه‌کانیه‌وه‌ خه‌لیفه‌ی ئاگادارکرده‌وه‌ تا خۆی بدات به‌ده‌سته‌وه‌،
 به‌لام خه‌لیفه‌ ئه‌م پێشنیاره‌ ره‌تده‌کاته‌وه‌. بۆیه هۆلاکو به‌سوپاکه‌ی هه‌موو
 باکوری عێراق راده‌مالیت، تاده‌گاته‌ به‌غداد و ده‌وری ده‌گریته‌، وه‌ پاش

ماوهیهک له گهمارۆی سهربازی، خهلیفه خوئی دههات بهدهستهوه و شاریش ویران دهکریت، بهجۆریک ههروهک ئهوهی رۆژیک له رۆژان نهبوویت!

داگیرکردنی شام:

پاش عیراق، هۆلاکو سوپاکهی به رهو میافارقین جولاند و توانی دهستی به سهردابگریت و، پاشان به رهو ماردین یهکیک له ستراتیژییه سهربازهکانی مهغۆل که تائه مړۆ جیبه جی دهکریت له لایان سوپاکانهوه، (بو داگیرکردنی شاریکی گهوره راسته وخۆ هیرش مه به به لکو سه رهتا گوند و شاره بچووکهکانی چواردهوری بگره تا جیابیتهوه له شاره گه ورهکانی دیکه).

پاش جیاکردنهوهی ههلهب و داگیرکردنی، سوپاکهی به رهو دیمه شق ئاراسته دهکات، پيش گه یشتنی سوپای هۆلاکو به دیمه شق، ئه میر ناسر یوسفی ئه یوبی رادهکات و شار به جیده هیلیت به بی سه رکرده، ئه مهش وا له خه لک دهکات به بی به رهه لستی شاره که بدن به دهستهوه.

به لام ئه م سه رکه وتنانه ی هۆلاکو له عین جالوتدا کۆتایی دیت و سوپای ئیسلامی به سه رکردایه تی سیف الدین قطز سه رده که ویت، وه سه رکرده ی سوپای هۆلاکو (کاتبوغا) ده کوزریت، پاشان دیمه شق و هه لهب ئازاد ده کریت، وه لیروه وه هاوپه یمانیه ک له نیوان برکه خان و زاهیر پیپه رسدا دروست ده بیت بو له ناو بردنی هۆلاکو، بو یه به نا چاری بارودۆخی له هیرش بردنه وه ده گۆریت بو به رگری و له عیراق و خوراساندا جیگیر ده بیت.

مردنی هۆلاکو:

له‌سالی ۱۲۶۵ز دواى ئەوهى دکتۆره‌کان له‌چاره‌سه‌رکردنى گيان له‌ده‌ست ده‌دات له‌ته‌مه‌نى ۶۸سالی‌دا، وه‌ له‌ دوورگه‌ى کابویدا ده‌نیژریت، له‌ ده‌ریاچه‌ى ئۆرمیا له‌ خۆراسان، وه‌ له‌ دواى خۆى کوره‌که‌ى جیگای ده‌گریته‌وه (ئاباگا).

که‌وتنى به‌غداد

پاش له‌ناوبردنى ئیسماعیلییه‌کان له‌ خۆراسان، هۆلاکو به‌رده‌وامیدا به‌پلانه‌که‌ى مه‌نکو خان له‌گه‌ل ئەوه‌ى کوچى دواى کرد و جیگه‌ى خانیتی چۆلبوو، وه‌ هه‌ریه‌ک له‌ کۆبۆلای و ئارک بۆگای برای هۆلاکو له‌جه‌نگدا بوون دژی یه‌کتر له‌سه‌ر گرتنه‌ده‌ستى ده‌سه‌لات، به‌لام ئەمه‌ وره‌ى و ویستی هۆلاکو یان نه‌به‌زاند، به‌لکو به‌سوپایه‌کی گه‌وره‌وه‌ و به‌هاوه‌لایه‌تى سه‌رکرده‌ى گه‌وره‌ى مه‌غۆل (کاتبوغا)، هه‌روه‌ها زۆریک له‌سه‌رکرده‌کانى ناوچه‌ داگیرکاره‌وه‌کان هاوشیوه‌ى (بدر الدین لؤلۆ) که‌ پادشای موسڵ بوو!

هه‌روه‌ها زۆریک له‌ رۆشنبیر و ئەدیبه‌کانى هاوشیوه‌ى (نصرالدین طوسی و عطاء الملکی جوهرینی و هه‌مه‌دانى)، له‌سالی ۱۲۵۷ز/ ۶۵۵ک ده‌گاته کرمانشاو، له‌ویوه‌ نامه‌ و نێردراو ده‌نیژریته‌ لای خه‌لیفه‌ى عه‌باسی (المستعصم) بۆئه‌وه‌ى خۆى به‌ده‌سته‌وه‌ بدات له‌به‌رامبه‌ر ئەمان بۆخۆى و خانه‌واده‌که‌ى! خه‌لیفه‌ش به‌شیوازیکى گرژ رۆبه‌رووی نێردراوه‌کان بۆوه‌، پاشان له‌گه‌لیاندا ابن جوزى نارد تا هۆلاکو ئاگادار بکاته‌وه‌ له‌توره‌یى خه‌لیفه‌ و بیترسینیت له‌هێرشکردن بۆسه‌ر به‌غداد، وه‌ فه‌رمانى پێبکات که‌ بگه‌ریته‌وه‌ بۆ خۆراسان، هۆلاکو ش به‌مه‌ زۆر توره‌ ده‌بیته‌ و خۆى کۆده‌کاته‌وه‌ بۆ هێرشکردن بۆسه‌ر به‌غداد.

له‌راستیدا سه‌ره‌رای هیژی مه‌غۆل و به‌هیژی سه‌رکردایه‌تی هۆلاکو، له‌ناو خودی به‌غداد و ته‌نانه‌ت کۆشکی خه‌لیفه‌شدا دووبه‌ره‌کی و کیشه‌ و فیتنه‌ی یه‌کجار زۆر هه‌بوو. له‌ناوشاردا کیشه‌ی نیوان سوننه‌ و شیعه‌، شافعی و حه‌نه‌فی و حه‌نبه‌لی، وه‌ له‌ناو کۆشکدا، کیشه‌ی نیوان شیهاب الدین ابن العلقمی و مجاهد الدین کاتب الثانی.

هۆلاکو خۆی له‌ کرمانشاهه‌ پێشپه‌وه‌ی ده‌کات و بانگیشتی جوورماگۆن و بایگۆن ده‌کات له‌ رۆژئاواوه‌ تابین به‌ره‌و ناوچه‌ کوردییه‌کان و سوپایه‌کی دیکه‌ش له‌ لورستانه‌وه‌ ده‌نیڕیت، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا زۆریک له‌ کورد و عه‌شایه‌ره‌ عه‌ره‌به‌کانی ناوچه‌که‌ له‌خۆی کۆده‌کاته‌وه‌ بۆ یارمه‌تیدانی له‌و داگیرکارییه‌، وه‌ به‌دنیاییشه‌وه‌ داستانی ئه‌ربیل شتیکی ناراسته‌، گوایه‌ توانیویانه‌ هیژی هۆلاکو بشکین. میژوو ده‌لیت که‌ ته‌واوی ناوچه‌که‌ بۆ جیاوازی، یان له‌به‌ره‌ی هۆلاکو بووه‌، یان له‌به‌ره‌ی خه‌لیفه‌، وه‌ ده‌شزانین که‌ بدرالدین لؤلۆی خاوه‌نی موسڵ له‌گه‌ڵ هۆلاکو دابوو به‌خۆی و هیژ و سوپاکه‌یه‌وه‌.

به‌م جووره‌ هه‌ر سوپایه‌و له‌جییه‌که‌وه‌ به‌ره‌و به‌غداد پێشپه‌ویان کرد، وه‌ رۆبه‌رووی چه‌ند پیکدادانیک بوونه‌وه‌ له‌گه‌ڵ سوپای خلیفه‌دا، وه‌ نزیکه‌ی ١٢ه‌زار کوژراو له‌سوپای خه‌لیفه‌ که‌وته‌وه‌ و به‌هه‌زارانی دیکه‌ش رایانکرد به‌ره‌و ناوچه‌کانی به‌صره‌ و کوفه‌!

به‌مه‌ش له‌ ١٨ی کانونی دووه‌می ١٢٥٨دا به‌غداد به‌ته‌واوی گه‌مارۆدرا. له‌دوای چه‌ند رۆژیک له‌ دانوسان و نه‌گه‌شتن به‌ ئه‌نجام، هۆلاکو مه‌نجه‌نیق له‌سه‌ر شه‌ره‌که‌ داده‌به‌ستیت و بۆردومانی چری ده‌کات بۆ ماوه‌ی ٢٥ رۆژ به‌ به‌رده‌وامی، پاشان به‌ فیتی ابن علقمی خه‌لیفه‌ی خو‌شباوه‌ر ده‌فریوینریت و ده‌نیردریته‌ لای هۆلاکو و ئه‌ویش ده‌زگیری ده‌کات، وه‌ ته‌واوی وه‌فده‌که‌ی ده‌کوژریت جگه‌ ١٧که‌س له‌پاشادا ئه‌وانیش، به‌پیی کار و وه‌لایان بۆ هۆلاکو

دابه‌ش ده‌کرین، وه له‌ناویشیاندا ابن‌العلقى که سه‌رکردایه‌تی به‌غدادی کاولکراوی پیده‌درییت!

پاشان سوپای مه‌غۆلی ده‌چیتته ناو‌شاره‌که‌وه و ده‌ست ده‌داته کوشتنی خه‌لک و دزینی که‌لوپهل و زیڕ و ته‌لا و رووخاندنی مزگه‌وته‌کان و تیکدانی کۆشکه‌کان، بۆماوه‌ی چل‌رۆژ به‌م جوّره به‌رده‌وام ده‌بن. وه میژوونوسان ده‌گیڕنه‌وه که ژماره‌ی کوزراوانی شاری به‌غداد ناژمی‌درییت، به‌لام له‌یه‌ک ملیۆن زیاتربووه و هه‌ندی‌کیش پێیان وایه‌ نزیکه‌ی دوو ملیۆن کوزراو بوته‌وه!

هه‌روه‌ها به‌ ملیۆنه‌ها کتیب له‌کتیبخانه‌ گه‌وره‌کانی به‌غدادا ده‌ره‌یێران و فریدرانه ناو‌ئای دیجله‌وه، هه‌روه‌ک میژوونوسان ده‌گیڕنه‌وه که ئای دیجله‌ ره‌نگی ده‌گۆریت بۆ موّ، له‌به‌ر زۆری کتیبه‌کان و بلاوبونه‌وه‌ی موّره‌که‌به‌کانیان تییدا!

پاشان خه‌لیفه ده‌کوزریت له‌بارودۆخیکی نادیاردا و له‌جیگه‌یه‌کی نادیاریش ده‌نیژریت، وه سوپای هۆلاکو دای چل‌رۆژ له‌به‌ر زۆری بۆن و به‌رام و بلاوبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشی جوّراو جوّره‌له‌شاره‌که‌ دوور ده‌که‌ویته‌وه. خۆی و سوپاکه‌ی به‌ریده‌که‌ویت به‌ره‌و شام تا ئه‌وه‌ی خه‌لکی به‌غداد نه‌یچه‌شتووه، به‌وانی بچیریت، له‌ژیر سیبه‌ری دووبه‌ره‌کی و روحی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی سه‌رکرده‌کانی جیهانی ئیسلامی.

که‌وتنی هه‌له‌ب

دای داگیرکردن و وێرانکردنی به‌غداد، هۆلاکو به‌غه‌نیمه و که‌نیزه‌که‌کانیه‌وه گه‌رایه‌وه ماراگا و به‌دریژایی دانیشتنی له‌وی، ئه‌میر و سه‌رکرده‌کانی ولاتانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست ده‌هاتنه‌ لای، وه په‌یمان و به‌لینی پالپشتیان بۆ دووباره‌ ده‌کرده‌وه، هه‌روه‌ها جزییه و سه‌رانه‌کانی که له‌سه‌ریان

داندرا بوو، دهیانگه یانده دهستی (ئهمین)! له ناو ئه و سه رکردانه دا (بهدر الدین لؤلۆ) ی پادشای موسل و یه کیک له نوکهره ههره دلسۆزه کانی هۆلاکو، ههره ها (ئه تابه گ سه عد الدین)، وه سولتانی سه لجوقییه رۆمه کان (عیز الدین) و براهی (روکنه الدین).

داستانی قه لای هۆلاکو به زین!

له و کاته ی هۆلاکو به داگیرکردنی به غداده وه خه ریکبوو، یه کیک له ئه فسه ره کانی سوپاکه ی به ناوی (ئارگ بوگ نویمان) نارد بو داگیرکردنی قه لای ئه ربیل، وه پاش ماوه یه ک جهنگ و گه مارۆ له گه ل ئه وه ی له سه ره تادا نویمان بوخۆی نهیتوانی قه لاکه بگریت، به لام پاش ئه وه ی یارمه تی و هیزی پیگه شت له لایهن به در الدین لؤلۆ وه، توانی ده ستبگریت به سه ر قه لاکه دا و پاشان به ری بکه ویت به ره و ناوچه ی (جزیره و شام)، وه ئه مه هه موو ئه و داستانه خه یالییه یه که له سه ر هه ولیر دانراوه، وه ک له کتیبی (جنگ شاه) دا هاتوه.

شام و جهزیره له و ده مه دا له ژیر ده سه لاتی سه رکرده ئه یوبییه کان و نه وه کانی سه لاح الدینی ئه یوبیدابوو، وه له ململانییه کی به رده و امدا بوون له گه ل یه کتر و سه لجوقییه رۆمه کاند، وه سه رکرده ی حه له ب له و کاته دا سولتان ناصر ئه یوب بوو. ئه وه بوو له ره مه زانی ۶۵۷ک دا ده ستکرا به هه لمه ته که بو سه ر شام، وه هه رییه ک له روه ا و میافارقین و ماردین و نصیبین و دیاربه کر داگیرده کرین، وه پاش برینی روه باری فورات، سوپای مه غۆلی ده گاته شاری حه له ب و گه مارۆی ده دات، سه رکرده ی سوپای مه غۆلی هه رییه ک له (ئارگ نویمان و سنجاگ و کیتۆ بوگا) بوون.

گه ماروی شاری حهلهب ماوهی لاروژی خایاند و پاش ئه وه خه لکی
 شاره که بوخویان دهرگای شاره که یان بو سوپای مهغول کرده وه، به هیوای
 پیدانی ئه مان و ژیان!

به لام توران شاه، مامی ناصر ئه و خوبه دسته وه دانهی ره تکرده وه و،
 خوئی و زوریک له موجهیدانی شاره که خوئیان خزنده ناو قه لای حهلهب و
 دستیان کرده به رهنگاری مهغول. بو ماوهی چل روژ توانیان به رگری سوپای
 هولاکو بکه ن، به لام له کوتایدا هیزی ژماره به سهر هیزی عه قل و عه زیمه تدا
 سه رده که ویّت و قه لای حهلهب ده گیریّت له لایهن سوپای مهغولیه وه و ته واوی
 ئه و خه لکهی له ناویدا ده بیّت بی جیاوازی روبه پرووی مهرگ ده کرینه وه، جگه
 خودی توران شاه که هولاکو نایه ویّت بکوژریّت و ده یه یلیّته وه، له بهر چند
 هوکاریکی سیاسی. وه له لایه کی دیکه وه فه رمان ده کات به شکاندنی ئه و
 به لیّنه ی که به خه لکی حهلهبی دا بو پاراستنی ژیانیان، به کوشتنی ته واوی
 موسولمانان و هیشتنه وهی مه سیحیه کان!

ئه مهش به لگه یه کی پروونه له سهر هه لگه رانه وی ئاراسته ی جهنگی
 مهغولی له جهنگ له پیناوی سامان و کوشتار و فراوانخوازی، بو جهنگیکی
 خاچپه رستی و بنه برکردنی موسولمانان^(۱).

عین جالوت سهرهتای کوّتایی

له دوای داگیرکردنی حهلهب، به خیرایی خه لکی دیمه شق ده ستیان
 به ناردنی دیاری و سه رانه کرد بو هولاکو، تاوه کو خه لکی حهلهب ته فر و تونا
 نه کرین، بهم جوّره به بی جهنگ شاره که پیشکeshی مهغول کرا له سالی
 ۱۲۵۹/۵۶۷ز.

(۱) سه رچاوه (تاریخ المغول من جنگیز خان الی دوله التیموریه).

وه له هه مان کاتدا هه والی مردنی مهنگۆ خان گه یشته هۆلاکۆ، وه دهستیکی کیشهی نیوان دوو براهی (ئارک بوگا و کو بۆلای) له سه ر گرتنه دهستی ده سه لات و خانیتی مه غۆل. به لام هه موو ئه مانه نه یانتوانی ری له هۆلاکۆ بگرن بۆ ناردنی نامه یه کی ترس ئامیز بۆ سه ر کرده ی مه مالیک له میصر (سیف الدین قطن)، پاش خویندنه وه ی نامه که، قطن هه ستا به کوشتنی نیردراوه کانی هۆلاکۆ و هه لواسینیان له ناو شاری قاهره دا! به مه ش هۆلاکۆ زۆر توپه ده بیته و به و په ری خیراییه وه سوپا ئاماده ده کات بۆ جهنگ له دژی مه مالیک.

سه ره تای ئاماده سازی بۆ جهنگ

پاش ئه وه ی ته وای ولاتانی رۆژئاوا که وتنه ژیر رکیفی مه غۆل، له میصر دا ده وله تیکی به هیز له ده رکه وتنید ابو که باسکردنی خودی ئه و ده وله ته پیویستی به ته رخا نکردنی بابه تیکی تایبه ته و لیره جیگه ی نابیتته وه، که چون دروست بوون و له سه ر دهستی کۆ و چه ند به شیان هه بوو؟

ئه م ده وله ته ناویان (مه مالیک) بوو، دوا ی ئه وه ی خانمه شارژی میسری (شجره الدر) یان له سه ر ده سه لات لادا به هۆی هه ستیاری بارودووخه که وه و نزیک بوونه وه ی مه غۆل، وه بریاریاندا (سیف الدین) بکه نه سه ر کرده، که له دوایدا به شیکی گه وره ی میژووی ئیسلامی و میصری داگیر ده کات و، ده بیته ئه فسانه یه ک له ئه فسانه کانی میژوو، شان به شانی خالد و عمر و صلاح الدین و نور الدین هتد... باسده کریته، وه شکانی مه غۆل و پوکاندنه وه ی له ناوچه که دا بۆ ده گێرد ریته وه.

به م شیوه یه سیف الدین به هۆی ئه زمونی سه ربازییه وه به خیرایی سوپایه ک ئاماده ده کات به هاوکاری زانای گه وره و (سولتانی زانایان) عیزی

کورپی عبدالسلام، که بۆ خۆی زۆر له‌میژوو گه‌وره‌تره و ره‌فتاره‌کانی تائه‌مروش پيش‌ره‌وی هه‌موو زانا و خواناس و که‌سایه‌تییه‌ هه‌ق‌بیه‌کانه و، ده‌بیته‌ وه‌ک وانه‌ هه‌لو‌یسته‌کانی بخوینریته‌.

قطز سوپا به‌ریده‌کات و ده‌ستی‌پیشخه‌ر ده‌بیته‌ به‌په‌چه‌وانه‌ی بیرکردنه‌وه و بۆ‌چوونی مه‌غۆل که‌ پینان و ابوو، هاوشیوه‌ی شانشینه‌کانی دیکه‌، میسریش چاوه‌ریی سوپای مه‌غۆل ده‌کات له‌ولاته‌که‌ی خوێان!

بۆیه به‌خی‌رایي مه‌غۆل له‌هه‌یرشبه‌رییه‌وه ده‌گۆریت بۆ به‌رگریکار، وه‌ ده‌یه‌ویته‌ پيش به‌سوپای مه‌مالک بگریته‌، له‌لايه‌کی دیکه‌وه هولاکو به‌هۆی مردنی خانه‌وه، که‌راوه‌ته‌وه مه‌نغۆلیا و کاروباره‌کانی به‌سه‌ر (کاتبوگا) دا به‌جیه‌په‌شتوو. واته‌ باروودۆخی مه‌غۆل له‌وکاته‌دا له‌ دۆخیکي باشدا نه‌بوو.

به‌م جو‌ره‌ هه‌ردوو سوپای ئیسلامی و مه‌غۆلی له‌ساالی ۶۵۸ ک له‌ فه‌له‌ستین له‌ناوچه‌یه‌ک به‌ناوی (عین جالوت) ده‌گه‌ن به‌یه‌ک، وه‌ سوپای موسوڵمانان بۆ یه‌که‌م جار سه‌رکه‌وتنیکي گه‌وره‌ به‌ده‌سته‌هه‌ین و مه‌غۆلش دۆرانیکي پشت شکینیان توش ده‌بیته‌، به‌ ئیبا‌ده‌بوونی سوپاکه‌یان و کوزرانی (کاتبوگا) ی سه‌رکرده‌ی سوپا، ئە‌مه‌ش ده‌بیته‌ هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌کی میژووپی له‌ میژووی مه‌غۆل و ئیسلامیدا و ناوزهند ده‌کریت له‌زمانه‌وانی میژوویدا به‌ (خالئ ئالوگۆر)، واته‌ ئە‌و ساته‌ی تییدا میژوو ی که‌سایه‌تی یان گه‌ل یان کۆمه‌لیک ده‌گۆریت به‌ ۱۸۰ په‌له‌، له‌هه‌یه‌وه‌ بۆ لاوازی یان به‌ پیه‌چه‌وانه‌وه‌.

سه‌ره‌رای سه‌رکه‌وتنی مه‌مالیک به‌سه‌رکرده‌یه‌تی سیف الدین، به‌لام خودی خۆی دروینه‌ی ئە‌م سه‌رکه‌وتنه‌ ناکات و پيش گه‌رانه‌وه‌ی بۆ میصر، له‌سه‌ر ده‌ستی یه‌کیک له‌ ئە‌فسه‌ره سه‌ربازییه‌کانی به‌ناوی (زاهیر پیه‌رس) ده‌کوژریت به‌هۆی دووبه‌ره‌کییه‌کی کۆن له‌نیوانیاندا. پاشان زاهیر ده‌بیته‌ سوڵتانی میسر و به‌رده‌وام ده‌بیته‌ له‌ په‌رده‌ان به‌ جه‌نگی مه‌غۆل و ده‌رکردنیان

له ناوچه که، که ئه ویش بوخوی یه کیکه له هه ره سه رکرده گه وره کان که له به رامبه ر خاچپه رستان و مه غول به سنگیکی پولا یینه وه ده وه ستیت و شه نئیکی گه وره ی میژووی هه یه که له داها توودا باسی لیوه ده که یین (ان شاء الله) (۱).

دابەشبوونی ئیمپراتۆری مهغولی.

دوای مردنی مهنگۆ خان، که به گه وره ترین و فراوانخوازترین خانی مهغولی ناوزه نده کریت دوای جهنگیز خان، ئیمپراتۆریه تی مهغولی که وته ژیر مه ترسییه کی گه وره وه له نیوان نه وه کانی تۆلۆی کوری جهنگیزخان و به تایبه تیش (ئارگ بوگا و کوپۆلای) ی دوو برای هولاکو. سه ره تا ئارگ بوگا هه رلی سه رقالی کوپۆلای برای قوسته وه له چین و خوی وه ک خان هه لبژارد له قه راقۆرم، به به ژداری ناودار و سه رکرده و ئەندامانی شورا ی مهغولی (ئارگ بوگا) هه لبژیردرا، به لام کوپۆلای خوی نه دا به ده ست ئەم بریاره وه، چونکه دلنیا بوو له پشتگیری سوپای مهغولی بۆی، بۆیه بریاره که ی ره تکرده وه و له سالی ۱۲۶۰ز/ ۶۵۸ک جهنگ له نیوان هه ردوو برا هه لگیرسا له لایه ک، وه له لایه کی دی له نیوان هه ریه ک له هولاکو و (به ره که خان) دوای موسولمانبوونی جهنگ هه لگیرسا به هه مان شیوه، وه له لایه کی دیکه سوپای مه مالیک شام کۆنترۆل ده کات و سوپای هولاکو ده خاته ژیر مه ترسییه وه به هاوکاری هۆزه که ی به ره که خان (هۆزی ئالتونی) که راوه ستانمان ده بیّت له سه ر خویان و سه رکرده و نه وه ی سه رکرده که یان و کاریگه ریان له سه ر مانه وه ی ممالیک و داگیرنه کرانی قودس و مه ککه و مه دینه .

(۱) سه رچاوه (تاریخ المغول من جنگیز خان الی دوله التیموریه).

پاشان له‌سالی ۱۲۶۴ز کۆبۆلای ده‌ستده‌گریت به‌سه‌ر ئیمپراتۆریه‌ت و ئارگ بۆگای برای ده‌شکینیت و ده‌ستگیری ده‌کات، به‌لام له‌لایه‌کی دی هۆلاکوۆ ده‌مریت و کۆبۆلای ئاباگای کوری هۆلاکوۆ دیاری ده‌کات بۆ جیگره‌وه‌ی، وه‌ پاش ئه‌و به‌چه‌ند مانگیک به‌ره‌که‌ خانیش ده‌مریت، وه‌ به‌ه‌مان شیوه‌ کۆبۆلای مۆنکوۆ ته‌یمور ده‌کاته‌ جیگره‌وه‌ی ئه‌و!

وه‌ له‌ه‌مان سالدا ئالگوۆ خانی سه‌رکرده‌ی خاناتی جوگوتایش ده‌مریت له‌بارودۆخیکی نادیاردا! به‌م جووره‌ ئیمپراتۆری مه‌غۆلی دابه‌شده‌بیت به‌سه‌ر چوار شانشینی سه‌ربه‌خۆدا، وه‌ خانی گه‌وره‌ ته‌نها وه‌ک ناو ده‌میڤیتته‌وه‌!

له‌رۆژه‌لات خانی یوان که‌ له‌خیزانی توۆلی ده‌بن و خانی گه‌وره‌ش له‌وه‌نه‌ به‌ناوی خیزانی (یوان) ه‌وه‌ حوکم ده‌که‌ن، وه‌ پاش شوپرسی (جامانه‌ سوره‌کان) له‌ په‌نجاکانی سه‌ده‌ی چوارده‌ی زاینیدا، ورده‌ ورده‌ ئه‌م خیزانه‌ به‌ره‌و له‌ناوچوون ده‌چیت تا له‌سالی ۱۳۷۰دا کۆتاییان پیدیت و ده‌گه‌رینه‌وه‌ ناو مه‌نغۆلیا.

وه‌ له‌ ناوه‌راست و ناوچه‌کانی هندی چینی، خیزانی جوگوتای ده‌سه‌لاتدار ده‌بیت به‌ناوی خانی جوگوتایی یاخود مه‌غۆلی هند، پاش ئه‌وه‌ی که‌ ده‌بنه‌ موسلمان، حوکمیان له‌سه‌ر ئه‌و ناوچانه‌ به‌رده‌وام ده‌بیت تا داگیرکاری ئینگیزی له‌سه‌ده‌ی ۱۸ز دا و، کۆتاییان پیدیت له‌سه‌ر ده‌ستی سوپای ئینگیز.

له‌ ناوچه‌کانی خۆراسان و ئیران و عیراق، ئیل خانی ده‌سه‌لاتدار ده‌بیت که‌ نه‌وه‌کانی هۆلاکوۆ به‌ریوه‌ی ده‌بن و ئه‌مانیش ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌سه‌لاتیان گرته‌ ده‌ست و پاشان ورده‌ ورده‌ له‌ناو مه‌زه‌به‌ی شیعیدا توانه‌وه‌. وه‌ چه‌ندین جه‌نگی گه‌وره‌یان دژی مه‌مالیک به‌ریاکرد، له‌گرنگترینیان جه‌نگی (شه‌قحه‌ب) که‌ شیخی ئیسلام ابن تیمیه‌ تیدا به‌ژداری کرد و هۆکاریک بوو بۆ شکسته‌پێنانی مه‌غۆل به‌سه‌رکرده‌یه‌تی غازان. وه‌ ده‌توانین بلیین ئیل خان

هۆکاری سه ره کی به شیعیکردنی عیراق و ئیران و به شیک له ئه فغان بوون، چونکه تا ئه وکاته شیعه هیچ دهوله تیکی به هیژ پشتی نه گرتبوون له و ناوچانه دا دواى فاطمیه کان! تا له سالی ۷۵۶ ک/ ۱۳۵۵ ز له سه ره دهستی جه لائیرییه کان کوتایان پیهات.

له باکور و رۆژئاوا هۆزی ئالتونی دهسه لاتداربوو که بنه چه یان ده گه ریته وه بو جوجی کوری جه نگیز خان، وه ئه م هۆزه راوه ستانمان ده بیته له گه لی و هه ولده دهین به وردتر لی بدویین.

خانی ئالتونی

پیش ئه وهی جه نگیز خان بمریته، دهوله ته که ی دابه شکرد به سه ره کوره کانیدا، وه له ناو ئه وانیشدا جوجی کوره گه وره ی، هه ریه ک له روسیا و قه فقاز و سیبیریا رۆژئاوای به رده که ویته، وه به وه سیتهی خۆی پله ی خانی گه وره ش دواى خۆی بو ئه و ده بیته، به لام به هۆی ئه وهی جوجی پیش مردنی جه نگیز خان ده مریته، سه هر کردایه تی مه غۆل ده گواز ریته وه بو ئوگادای.

ئه م هۆزه ناویان لێراوه زیڕین، چونکه کلاوه ی خیمه کانیا ن له زیڕ دروستکرا بوون، وه له دوره وه به پرهنگی زهرد جیا ده کرانه وه. پاتۆ کوری جوجی، دواى باوکی سه هر کردایه تی خیله که ی ده کات، وه له گه ل ئه وه شدا رقیکی شاراوه دژی مامی (ئوگادای) هه لده گریته که له دواى ئه و له نه وه کانیدا ده رده که ویته. سوپای مه غۆل به سه هر کردایه تی پاتۆ توانی هه موو روسیا و مه جه ر و بولگاریا داگیر بکات تا سنوری ئه لمانیا له سه رده می حوکمرانی ئوگادایدا، وه شاریک بنیات ده نیته به ناوی سارای که به سه رای پاتۆ ده ناسریته، وه ده بیته پایته ختی ده وله ته که ی.

هۆکاری کاریگه ربوونی ئەم هۆزه به دینی ئیسلامه وه دهگه ریته وه بۆ کچی علاء الدین مونکه بیرتی پاش ئەوهی دهگیریت، جوجی دهیکاته هاوسهری خوئی، وه تا مردنی له گه ل ئەم خیزانه دا ده مینیتته وه و هه موویان به خوئی کاریگه ر دهکات!

لیره دا تیبینی ئەوه دهکهین که زۆربهی سه رکردهکانی مه غۆل کاریگه ر دهبن به ژنهکانیان، نهینی ئەمهش دهگه ریته وه بۆئه وهی مه غۆلهکان بیروباوهریکی جیگیریان نهبووه، وه خاوهنی دینیکی رهگ دا کو ترا و نه بوون له ناخیاندا. وه هه رکه سیک په یوهست نه بیت به بیروباوهریکی پته و ئەوا هه ر شنه بایه کی بیروباوهری پته وی به رامبه ر لیبدات ئەوا پیی کاریگه ر ده بیت.

هه رچه نده پاتۆ نه بووه موسولمان، به لام به هۆی ئەو زردایکه بیه وه هه ل سوکه وتی گه لیک باش بوو له گه ل موسولماناندا، به پیچه وانهی کوره زاکانی دیکه ی جهنگیز خان، که به وپه ری وه حشیگه ریته وه مامه له یان له گه ل موسولمانان ده کرد.

پاش مردنی پاتۆ سالی ۱۲۵۲/ک ۶۵۰، سه ر قۆتی کۆری ده بیتته خانی هۆزه که، به لام دوا ی چند مانگیک له هه ل بژاردنی ده مریت، وه له جیگه ی ئەو به ره که خان ده سه لات ده گریته دهست، وه لیروه وه چیرۆکی ئیسلامه تی مه غۆل دهست پیده کات.

به ره که خان

ابو المعالی ناصرالدین به ره که خان، یه کهم خانی مه غۆلی که دیتته ناو ئیسلام، پاش ئەوهی که له قه ره قۆرم ده گه ریته وه له سه ر دهستی شیخیکی تورکمانی دیتته ناو ئیسلام و، داوا دهکات که کتیبیکی بۆ بنوسریت تیدا به پیی لۆژیک عه قیده ی ئیسلام و بیروباوه رهکانی دیکه ی تیدا روونبکریته وه له سالی

۶۵۰ک. وه پاش ئه وهی له ۶۵۳ک دا دهسه لاتی هۆزی ئالتونی دهگریته دست، هه موو هۆزه که له سهر دهستی دینه ناو ئیسلام و له شاری سه رای مزگهوت دهکاته وه و دهیگۆریت به گه وره ترین شار له وه سه ده مه دا، وه به یعت ده داته خه لیفه ی موسولمانان له وکاته دا (مستعصم بالله).

دوژمنایه تی له گه ل هۆلاکو

دووبه ره کی به ره که له وکاته وه دست پیده کات که هۆلاکو به فه رمانی مهنگو خان سوپا ئاماده ده کات بو داگیرکردنی به غداد و باقی ولاتانی رۆژئاوای ئیمپراتۆری مهغولی، وه برکه زۆر داوا له پاتۆی برای ده کات که له به رامبه ر ئه وه هه لمه ته دا بوه ستیت و نه هیلیت خیلافه تی ئیسلامی بروخیت. وه پاتۆ له سهر قسه ی براکه ی نامه ده نیریت بو هۆلاکو تا هه لمه ته که ی راگریت، به مه ش هۆلاکو ناچار ده بیت گویره یه لی گه وره ترین پیاوی ناو مه غولبیت و هه لمه ته که ی بو ماوه یه ک راگریت، تا ئه وکاته ی پاتۆ ده مریت، جاریکی دیکه ده سته کاته وه به ئاماده کاری و به ریکهوت به ره و به غداد.

به ره که له سه ره تادا هه ولی ئاماده کردنی سوپایدا بو ریگرتن له هۆلاکو، به لام زۆرینه ی سوپا ره تیانکرده وه که به ژداربن له گه لی چونکه هیشتا سۆزیان بو جه نکیز خان مابوو، وه پیمان وابوو شکاندنی فه رمانی مۆنکو خان واته شکاندنی فه رمانی جه نکیز خان. به مه ش به ره که یان ناچارکرد که به دوای هۆکاریکدا بگه ریت تا قه ناعه تیان پبیکات له دژی هۆلاکو بجه نگن وه له گه ل عاداتی مه غولدا یه کبگریته وه، بو ئه م مه به سته ش ویستی تورهی هۆلاکو بجولینی تا بریاریکی هه له بدات و ئه و ببیته هۆکاری جهنگ!

سه ره تا به ره که داوا له هۆلاکو ده کات که ناوچه ی ته بریز و مه راغای پبیدات چونکه هاوسنوری دهوله ته که یین و سه ربازانی هۆلاکوش نازاری

خەلکەکەى دەدەن. ھەر وہا پاش ئەو ھەر دەردراوى خۆى نارد بۆ ھەر گرتنى سىيەكى غەنیمەكەى، ھەر وہك لەسەردەمى پاتۆدا دەگوزەرا، وە فەرمانىكى كۆنى جەنگیزە كە خانەوادەى جوجى دەبىت سىيەكى دەستكەوتى جەنگى وەر بگرن. بەمەش ھۆلاكوۆ زۆر تورە دەبىت و نىردراوەكانى بەرەكە دەكوژىت و، بەخىرايى لەسالى ۶۶۰ ك سوپا ئامادە دەكات بۆلیدانى بەرەكە، بەلام بەخراپترین شیۆە سوپاكەى توشى شكان دەبىت. وە ئەمە دووھەم شكانى ھۆلاكوۆ دەبىت لەژيانى سەربازیدا دواى عین جالوت، بەلام بەخىرايى سوپاى دیکە ئامادە دەكات بەسەر کردایەتى نوپان و دەتوانىت سوپاى بەرەكە بشكىنىت. پاشان ھۆلاكوۆ دەیهوویت بەتەواوى ناوچەكانى بەرەكە داگیرىكات، وە ئەو ھەر پەشەیه لەسەر دەولەتەكەى لابات و، بەسەر کردایەتى ئاباگای كورى و سوپاىكە لە عەرەب و ئىرانى ناوچەكە دەنیرىت بۆ سەر دەولەتەكەى ھۆزى ئالتونى، بۆیە بەرەكە ئەمجارەیان بۆخۆى سەر کردایەتى سوپاكەى دەكات و، لەسالى ۶۶۱ ك سىيەم شكان دەگەیهنىت بەسوپاكەى ھۆلاكوۆ لەناوچەكانى قەوقاز و تەواوى سوپاكەى راودەنىت بە ئاباگای كورى ھۆلاكوۆشەو!

ھەموو ئەمانە لەبازنەى یارمەتیدانى سوپاى مەمالىكدابوو لەو كاتەدا، چونكە بەرەكە خان لەگەل زاھیر پىپەرسدا رىكەوتبوو تا پىكەو ھە سوپاى مەغول بخەنە نىوان دەمى مقاشەو ھە و لەھەردوولاو ھە ھىز لىيان بدەن.

ئەو ھى لىرەدا جىگای سەرنجە، ئەو ھى سەرەراى موسولمانىتى ئەم كەسایەتییە گەورەھى، بۆماو ھىكى زۆر و جیل لەدواى جیلی ھۆزى ئالتونى نەیانتوانى حوكم بەشەرىعەتى ئىسلامى بكەن، چونكە دەرھىنانى پىرۆزى ياساق كاریكى ئاسان نەبوو و لەدلى مەغولدا. بۆیە زانایان ھىچ كات حوكمیان بە كفر نەداو ھە سەر ئەم كەسایەتییەدا، و ھەمیشە بەبەرزى باسى ھەلوپستەكانیان كردو ھە، بیانویان بۆ جىبەجىنەكردنى حدودەكان بۆ ھىناو ھەو ھە، بۆیە ئىمەش دەبىت جیاوازی بكەن لەنىوان ئەوكەسەى نایەوویت

شهریعت جیبه جی بکات له گه لّ ئەو که سهی که ناتوانیت. ئەوانه شی که ده لّین با نه بیته سهر کرده ئەوه له وپه ری گه وجدان، بیهینه پیش چاوت ئەگەر به ره که نه بوایه سهر کرده و یارمه تی ممالیک نه درایه، ئایا ده یانتوانی به ئاسانی مه غول بشکینن؟ بویه ئیسلام دینیکی واقعییه و هه میشه فیّرمان ده کات که به عه قل بیربکه ینه وه، وه قاعده ییه کی بو داناویون ئەویش (هه لّبژاردنی خراپه یه که له نیوان دوو خراپه دا که که مترین زیانی هه یه).

جینشینانی به ره که ت

دوای کۆچی دوایی بهر که خان له کاتی هه لمه ته که ی بو سهر ئیل خانی مه غولی که ئاباگای کوری هولاکو به ریوه ی ده برد، برازا که ی که ناوی (مانکو تیمور) بو، بووه خانی هۆزی زیڕین، وه درێژهیدا به جهنگ دژی ئاباگا له لایه ک و، ئیمپراتوری بیزهنتی له لایه کی دیکه له ریگه ی هۆزه تورکییه کانی ئەنادول هه، له سهر و هه مووشیانه وه هۆزی کای که له دوایدا ده بیته ئیمپراتوریه تی عوسمانی!

له دوای کۆچی دوایی مانکو، تیمور براکه ی (تدان مانکو) ده بیته جینشینی وه موسولمانیتی خوی راده گه یه نیت و، پاشان ده سه لاتی به ریوه بردنی ئیمپراتوریه ته که ی له یاساقی جهنگیز خان رزگار ده کات و ده یکات به شهریعتی ئیسلامی و، وه زارته تی دادیش ده داته زانایانی شارهزا له دیندا، واته تا سه رده می ئەم که سایه تییه حوکم به شه رعی ئیسلامی نه ده کرا به هۆی ئەوه ی هیشتا مه غول په یوه ست بوون به جهنگیز خانه وه و به ره که خان نهیده توانی به خیرایی بیانگۆریت.

سالی ۱۶۶۸ ک پاش ئەوه ی تدان کۆچی دوایی ده کات (تلابگا) ی برازای ده بیته جینشینی، ئەمیش پاش ئەوه ی له گه لّ یه کیک له ئەفسه ره کانی ده بیته

ناکوکیان و بههۆیهوه دهکوژریت و براكه‌ی (ته‌قه‌تای) ی سالی ٦٩٠ جیگه‌ی ده‌گریته‌وه، ئه‌میش له‌گه‌ڵ غازانی سه‌رکرده‌ی ئیل خانی ده‌که‌وێته‌ جه‌نگه‌وه، به‌لام هینده‌ نابات هه‌م ئه‌وه‌ هه‌م غازان کوچی دوا‌ی ده‌که‌ن سالی ٧١٠/٧١٢ک.

پاش ته‌قه‌تای هه‌ریه‌ک له (غیاسه‌ الدین ئۆزبه‌ک و محمد جانی به‌گ و محمد بردی به‌گ) ده‌سه‌لات ده‌گره‌ ده‌ست له ٧١٢/٧١٢ به‌هۆی خراپی مامه‌له‌کردنیا‌ن له‌گه‌ڵ گه‌لانی ژیر ده‌سه‌لاتیا‌ن ئالۆزی و پیک‌دادان ده‌که‌وێته‌ نیو ئیمپراتۆریه‌ته‌که‌وه و په‌رته‌وازه‌ ده‌بیته‌. له‌لایه‌که‌وه رۆسه‌کان و له‌یه‌کی دیکه‌ هه‌ر ناوچه‌یه‌ و که‌سیک سه‌ربه‌خۆی داوا ده‌کرد و له‌ ئیمپراتۆر جیا‌ده‌بووه، به‌لام له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ خراپتر ده‌رکه‌وتنی تیمور له‌نگ بوو، که‌ بووه‌ هۆی رۆوخانی ئیمپراتۆری زی‌رین و کو‌تایی پیهاتنی به‌یه‌کجاری و داگیرکرانی له‌لایه‌ن ته‌یمور خان که‌ باسیکی تایبه‌تی ده‌ده‌ینی و به‌گشتی له‌و که‌سایه‌تییه‌ میژوویییه‌ ترسناکه‌ ده‌دوین که‌ ته‌واوی ژیا‌نی به‌سه‌ر پشتی ئه‌سپه‌که‌یه‌وه ده‌باته‌سه‌ر و هه‌موو هیزه‌ گه‌وره‌کانی ناوچه‌که‌ ده‌شکینیت و جاریکی دی مه‌غۆل یه‌که‌ده‌خاته‌وه.

به‌مه‌ش سالی ٧٩٠ کو‌تا سالی ئه‌وه‌ ئیماره‌ته‌ ئیسلامیه‌ گه‌وره‌یه‌ بوو، وه‌ پاش رۆوخانی گه‌له‌ موسو‌لمانه‌که‌ی ژیر ده‌سه‌لاتی هه‌مان ده‌رده‌ سه‌ری ئه‌نده‌لوسیا‌ن به‌سه‌ردیت و کوشتویر ده‌کرین له‌لایه‌ن رۆسه‌کانه‌وه، و جاریکی دی ئه‌وه‌ ناوچانه‌ ده‌سه‌لاتی ئیسلامی به‌خۆیه‌وه‌ نابینیت. تا کو‌تاییه‌کانی سه‌ده‌ی ٢٠ له‌ قه‌وقاز و له‌سه‌رده‌می داودۆف دا جاریکیدی رۆحیکی ئیسلامی بو‌ ده‌گه‌ریته‌وه، هه‌رچه‌نده‌ ولاتانی دیکه‌ی وه‌ک ئۆزباکستان و کازاخستان و قیرخستان و هند... موسو‌لمانان تیدا زۆرینه‌ن تائه‌م‌رۆش، به‌لام هه‌یچ هه‌ول و پرۆژه‌یه‌کی ئیسلامی جدیی تیدا نه‌دراوه، به‌ داخه‌وه.

ویینهکەش
پادشای روسی
ئەلیکساندەرە
لەبەردەم پاتۆ خاندا
بەچۆک هاتووە پاش
داگیرکرانی
ولاتەکەیی لەلایەن
مهغۆلهکانی هۆزی
ئالتونی.

ئیل خانی مهغۆل

وهكو پيشتر زانيمان دواي ڕووخانی خيلافهتی عهباسی تهواوی ناوچهکانی خۆرئاوای ئاسیا و، خۆرهههلاتی ناوه‌راست کهوتنه ژیر رکیفی هۆلاکووه و، بههۆی گه‌وره‌بوونی ئیمپراتۆری مهغۆلی و فراوانبوونی ڕووبه‌ره‌کەیی لەلایەن تاکه که‌سیکه‌وه حوکم نه‌ده‌کرا، بۆیه له‌سه‌ر وه‌سیته‌ کۆنه‌کەیی جه‌نگیز خان دابه‌شکرا به‌سه‌ر کور و کوره‌زاکانیدا. له‌باکور و خۆرئاوا بنه‌ماله‌ی جوجی و له‌ناوه‌راست بنه‌ماله‌ی جوگه‌تای و له‌ئوپه‌ری ڕۆژهه‌لات و ئوپه‌ری باشور و ڕۆژئاوا بنه‌ماله‌ی تۆلۆی.

وه‌ک ده‌زانین پشکی شیر به‌ر بنه‌ماله‌ی تۆلۆی ده‌که‌ویت چ خانیتی مهغۆل و چ فراوانی ناوچه‌کانیان، وه‌ بنه‌ماله‌ی ئۆگادای له‌ یاریه‌که‌ ده‌کرینه‌ ده‌ره‌وه‌ دواي مردنی جوكی.

له‌ عیراق هۆلاکووی کوری تۆلۆی شانشینکی بنیاتنا که له‌دواي خۆی نه‌وه‌کانی حوکمی ده‌که‌ن، ئەم شانشینه پانتاییه‌کەیی له‌سنوری ئەفغانستان

له رۆژه لآت تا دهگات ئه نقره له رۆژئاواوه، وه له ئازربايجانه وه له باکور بۆ کویت له باشوور، ئيمپراتورييه کي په لکيشا و له ناوچه يه کي موسولمان نشيندا بۆ مهغۆلييه کان دامه زرا و ناوی ليئرا (ئيلخان).

ئهم دهوله ته به پيچه وانهي هه موو پارچه کاني ديکهي ئيمپراتوري مهغۆلي، له بهر بهر هه کانييه کي بهرده و امدا مایه وه له گه ل موسولمانان، چ له ئه نادۆل دژي هۆزه تورکييه کان له گه ل ئه وه ي سه لجوقييه کاني رۆم تارا ده يه ک رامی کردبوون و به ناوی مهغۆله وه حوکمی ده کرد، به لام ئه مه نه بووه هۆکاری راگرتنی هه لگه رانه وه ي هۆزه تورکييه کان و به تايبه تيش هۆزی (کايا)، که له دوايدا له سه ر ده ستی عوسمانی کورپی ئورتغل بناغهي ده وله تي عوسمانی داده نيّت. هه رچه نده عوسمان تا کۆچی دوايش ده کات دلسۆز ده بيّت بۆ پادشای سه لجوقی (علاء الدين)، به لام به تپيه ربوون و که مبوونه وه ي ده سه لآتي پادشای سه لجوقی وا ده کات هۆزه کان ورده ورده پشت به خويان ببه ستن و مهغۆل له م ناوچه يه ده ربکه ن به يارمه تي خانی زيړين و مه مالکه کان.

له لايه کي ديکهي ئيلخانی هه ر له سه رده می دامه زراندييه وه و دواي عين جالوت رۆبه ررووی زاهير پيپه رسی پادشای مه ماليک ده بيّته وه له سه رده می ئاباگای کورپی هۆلاکوڊا و به م هۆيه وه ده سه لآتيان له شامدا ده رۆخيّت و کۆتا ناوچه ي مهغۆلي ده که ويّته سنوری شاری حاررانه وه که تا کۆتايی هاتنی مهغۆله کان ئهم شاره ئارامی به خۆيه وه نابينيّت به هۆی هيّرشی بهرده وامي مهغۆل بۆ سه ری و تيکدان و سوتاندنی. وه بۆ يادخستنه وه ش پيشه وا ابن تيميه له م شارهدا له دايک ده بيّت، وه هه موو ئه و بارودۆخه نا هه مواران ه به چاوی خۆی ده بينيّت و رقی مهغۆل هه ر له منالييه وه ده چيّه دلّی به هۆی ئه و هه موو کوشتاره ي که له وێ ده يانکرد، بۆيه له دوايدا ده بيّته پالنه ری خه لکی ديمه شق بۆ رۆبه رروبوونه وه ي مهغۆل، ته نانه ت له هه ره وته به ناوبانگه کاني ئه وه يه:

"ئەگەر بینیتانم لەبەرەوی تاتار و قورئانیکم خستۆتە سەرم و سویند دەخۆم بە
 حەقبوونی ئەوان، ئەوا لەملم بدەن".

هەرچەندە ئەم خانەیی مهغۆل وەکو خانەکانی دیکە کاریگەر دەبیّت بە
 ئیسلام و لەناو موسوڵماناندا دەتویتەو، بەلام بۆ ماوەی سەدەیهکی تەواو
 مەترسی دەبیّت لەسەر ئیسلام و موسوڵمانان، تەنانەت هەندیک لە خانەکانی
 هاوشیۆهی غازان که ئیسلامەتی خۆی راگەیاندا تا موسوڵمانان ساردبکاتەو
 لە روبەر و روبوونەو، بەئاسانی شام و ئەنادۆل داگیربکات!
 پایتەختی ئەم شانشینە لەسەرەتادا مەراغا دەبیّت پاشان دەگوازیتەو
 بۆ تەبریژ لەسەر دەمی ئاباگا و دواي ئەو دەیتە سولتانییە (١).

ئیل خانی مهغۆل (توانەو لەناو عەقیدە).

دواي ئەو دەمی ئاباگا دەسەلات دەگریتە دەست لەسالی ٦٦٤/١٢٦٥ز
 لەسەر رێپەرەوی هۆلاکووی باوکی بەردەوام دەبیّت، بەیارمەتیدان و یارمەتی
 وەرگرتن و دۆستایەتی خاچپەرستان دژی دۆزمنی هاوبەش که لە مەمالیکدا
 بەرجەستەبوو بوو بەسەرکردایەتی سولتان زاھیر پیپەرس، بەلام ئەو
 دۆستایەتییه کاریگەرەکی ئەوتۆی نابیّت بەهۆی خیرایی و بەهیزی سوپای
 مەمالیک و پشتگیری کردنی لەلایەن ئەنادۆل و شام و هۆزی زیڕینەو، و
 لەچەندین جەنگدا سوپای مەمالیک هیژەکانی ئاباگا دەشکینیت لەناوچە
 جیاوازهکانی شام و ئەنادۆل، بەلام ئەم بردنەوانەیی مەمالیک نەبوو هۆی
 رووخانی دەسەلاتی مهغۆلی لەعیراق، بۆیە کیشمە کیشەکه و مەترسییەکه
 بەبەردەوامی مایەو بەوماوەیهکی درێژ خایەن بۆسەر شام بەتایبەتی.

(١) جنگ شاهي جويني / المغول من جنگيزخان الي تيمورلنگ هتد...

لهسالی ۱۲۸۲ز/۶۸۱ک دواى مردنى ئاباگا، تاكوڭدارى كورپى هوڭاكوڭ دهبيته خانى مهغولى (ئىل خانى) و پاشان موسولمان بوونى رادهگهيه نيټ و ناوى خوى دهگورپيټ به ئهحمده. پاشان نامه دهنيټ بو مهمالك و داواى ئاگرهستيان ليدهكات، بهلام يهكيك لهكورهكانى ئاباگا بهناوى (ئارگون) لهسالى ۱۸۸۴ز/۶۸۳ك ههگه رانهوهى خوى رادهگهيه نيټ بهرامبه ر ئه و خانهى كه له بيروباوه رى جهنگيز خان و دابونه ريتى مهغول ده رچووه، وه به يارمه تى دكتورىكى جوله كه به ناوى (سعد الدوله) كه هاوبه شى بوو له ئامانجى گه وره (لاواز كردن و له ناوبردى موسولمانان)! پاشان دهيكورپيټ، وه به م هوپه وه جوله كه له ناوچه كانى ئيران و عيراق روڭده چن له پله بالاكانى دهسه لات و به رپوه بردن، پاشان ئارگون پايتهخت له ته بريزه وه دهگوازيته وه بو ناوچه يه كى ديكه چونكه زورينه ي خه لكى شاره كه موسولمان بوون، ترسا له ههگه رانه وه يان، وه دهستى كرد به دروست كردنى شاريك له ته نيشت ته بريز، به لام پيش ته واو كردنى لهسالى ۱۲۹۱ ده مريت. به دوايدا كوره كه ي (كيخاتو) ديته سه ر دهسه لات، سه ره تا كاره كانى دهوله ته كه ي دابه ش دهكات به سه ر خه لكى ولا تا نه ك مهغوله كان، وه پارهى كاخه ز دهخاته ولا ته وه، به لام ئه مه دهبيته هوى دروست بوونى ئه زمه له نيوان ئه و و سه ركرده مهغوليه كان و، له هه مان كاتا ئابوورى ولا ت خراپ دهبيټ به هوى پاره كاخه زه كانه وه، بوپه به خيراى سه ركرده مهغوليه كان كوده تايه كى به سه ردا دهكهن و دهيكورن. وه له جيگايدا بادوى كورپى توگانى كورپى هوڭاكوڭ داده نين، به لام زور به رده وام نابيټ تا غازانى كورپى ئاراگونى كورپى هوڭاكوڭ كوده تايه كى سه ربازى به سه ردا دهكات و دهسه لاتي ليدهستينيټ لهسالى ۱۲۹۵ز دا.

غازان سياسييه كى به هيژبوو وه به به هيژترين خانى ئىل خان داده نريت له دواى هوڭاكوڭ، بوپه به زوويى درك به وه دهكات كه دهسه لاتي مهغولى دريژه ناخايه نيټ به بي ئيسلام، بوپه موسولمانيتى خوى رادهگهيه نيټ بو كوكرده وهى

پشتیوانی و پاشان لاوازکردنی به‌ره‌نگاری موسولمانانی شام و داگیرکردنی به‌بی هیچ به‌ره‌لستییه‌ک، وه ئیمه پیمان وایه گهر خوی گه‌وره ابن تیمیه‌ی نه‌کردایه‌ته هۆکاری کو‌کردنه‌وه‌ی موسولمانانی دیمه‌شق، ئەوا دوور نه‌بوو شام بو‌جاری دووه‌م بکه‌ویته ژیر ده‌سه‌لاتی مه‌غۆلی!

هه‌لوێستی ئیمام

سالی ٧٠٢ کۆچییه و مه‌غۆله‌کان به‌سه‌رکردایه‌تی (غازان) ی کوره‌زای هۆلاکو ده‌یانه‌ویته جاریکی دی میژووی خویناوی باپیره‌یان (جه‌نگیز خان) دووباره بکه‌نه‌وه له‌شاره‌کانی ژیرسایه‌ی ئیسلام، غازان به‌خۆی ده‌گوت "موسولمان" وه زۆریک له‌شوینکه‌وتوانیشی هه‌مان ناویان له‌خۆیان نابوو، به‌لام هیشتا بۆنی ئیسلامیان نه‌کردبوو چونکه ده‌سه‌لاتی قورئانیان نه‌کردبوو دادوه‌ری نیوانیان، به‌لکو هانایان بو‌تهرسه‌قولی ئەسه‌په‌که‌ی جه‌نگیز خان ده‌بردوو یاساکه‌ی ئەویان جیبه‌جی ده‌کرد! ده‌یانویست تاریکی ئیمپراتۆریه‌ته‌که‌یان ببه‌نه‌ شام و میصر به‌کو‌کردنه‌وه‌ی سوپایه‌کی گه‌وره، که میژوونوسان ده‌لین زیاتر بوو له ٢٠٠ه‌زار سه‌رباز مه‌زه‌نده ده‌کران. له‌م کاته‌دا ته‌واوی خه‌لک له‌شام که‌وتنه هه‌له‌که سه‌ما و ترس و له‌رز، چونکه ده‌یانزانی مه‌غۆل تاکه ئاوێک تینویتیان ده‌شکینیت که تیرییت به‌خوینی مرو‌ف، بۆیه زۆریک له‌شیخ و به‌ناو مه‌لاکان داویان له‌خه‌لک ده‌کرد که به‌رگری نه‌که‌ن وه رازیبن مه‌غۆله‌کان حوکمیان بکه‌ن، له‌ژیر پروپیانوی جیا‌جیادا (ئیمه‌ توانای رۆبه‌رووبونه‌وه‌ی مه‌غۆلمان نییه، بۆیه خۆتان به‌هیلاک مه‌به‌ن)، یاخود ده‌یانگوت (ئه‌وان موسولمانن وه‌نابیت ئیمه‌ دژی موسولمان بجه‌نگین)!

له‌م کاته‌دا و له‌تاریکی شه‌وه‌ زه‌نگی جه‌هاله‌تدا نوریک ده‌رکه‌وت، به‌رچاوی ریبواران و ئەوانه‌ی له‌تاریکی شه‌وه‌ دترسان رۆشنکرده‌وه (شیخ

الاسلام تقيه الدين ابن تيميه)، دهستی دایه یه‌خه‌ی نه‌زانی و دای به‌زه‌ویدا، فه‌رمووی به‌خه‌ک: "ئه‌ی خه‌لکینه؛ ئه‌گه‌ر بینیتان له‌ریزی مه‌غۆلم، وه‌ له‌سه‌ر سه‌رم قورئانم داناوه و داوا ده‌که‌م بیینه ژیر سایه‌ی ئه‌و سته‌مکارانه، ئه‌وا بیده‌ن له‌ ملم. خه‌لکینه والله ئیوه سه‌رده‌که‌ون". پییانگوت: "ئه‌ی ئیمام بلّی ان شاءالله". فه‌رمووی: "ان شاء الله تحقیقا لا تعلیقا". واته به‌ویستی خوا هه‌ر ده‌بیّت نه‌ک به‌ویستی خوا له‌وانه‌یه بییّت!

ئیمام پیش رۆبه‌رۆبوونه‌وه‌ی سوپاکان چووه لای غازان و به‌جۆریک له‌گه‌لی دوا هاوړیکه‌ی ئیمام ده‌لیت عه‌باکه‌م کوکرده‌وه، وتم با ئه‌گه‌ر له‌سه‌ریدا پریشکی خوینم به‌رنه‌که‌ویّت!

ئیمام له‌کاتی ده‌سپیکردنی (جه‌نگی شق‌حب) و به‌رزبوونه‌وه‌ی تۆز و خۆلی رۆبه‌رۆبوونه‌وه و تیکه‌لبوونی شیر و تیر به‌یه‌کدیدا، به‌سه‌رکرده‌ی سوپای ده‌گوت: "ارینی موضع الموت". واته ئه‌و جیگه‌م نیشان بده که تییدا ده‌مرم گه‌ر بچمه ناوی!

پاشان خوای گه‌وره سه‌ریخستن به‌ویستی خۆی و به‌هۆکاری ئه‌و پیاوچاک و جوامیرانه‌ی هاوشیوه‌ی ابن تيميه و ابن قلاون. ئیمه پیشه‌وای به‌م جۆره‌مان ده‌ویّت.

به‌لّی (ان کنت امامی فکن امامی) ئه‌گه‌ر تۆ پیشه‌وای منیت ئه‌وا فه‌رموو برۆ له‌پیشمه‌وه. با ئه‌و تیره‌ی که بو‌من دیت له‌سه‌ر بو‌چوونی تۆ پیش من به‌ر خۆت بکه‌ویّت تادلنیابم له‌راستگۆیت، تا دوا‌ی تۆ ئالاکته له‌ده‌ست بگرم، تا له‌تۆ زیاتر به‌رگری لیبکه‌م، نه‌وه‌ک له‌جیی گه‌رمه‌وه هانم بده‌یت و که مردیشم به‌ده‌م چاخواردنه‌وه پیمبلّیت (تقبله الله پیاوی چاک بوو).

به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر سیاسی بوونی موسولمانیّتی غازان ری‌ککه‌وتنی بوو له‌گه‌لّ پاپا ئینیسۆسی دووه‌م بو‌ ئامانجیکی هاوبه‌ش، که له‌ناوبردنی مه‌مالیک

بوو. پالنه‌ری غازان ته‌واوکردنی خه‌وانه‌که‌ی هۆلاکو خان بوو بو داگیرکردنی خاکی زیاتر و فراوانکردنی ده‌سه‌لاتی و، ئامانجی پاپاش گێرانه‌وه‌ی قودس و فه‌له‌ستین بوو بو باوه‌شی گاوران، به‌لام (بایه‌که به‌پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی ئه‌وانه‌وه هه‌له‌ده‌کات)، وه ئاواته‌کانیان ده‌چیت بو دۆزه‌خ به‌بوونی خوايه‌ک له‌سه‌روو هه‌مووانه‌وه و پاشان بوونی زانایانی هاوشیوه‌ی ابن تیمیه و سولتانیکي وه‌ک (ناصر قه‌لاوون)^(١).

ته‌یمور لنگ

ئیمپراتۆریه‌تیک به‌سه‌ر پشتی ئه‌سپه‌وه

ناوی ته‌واوی ته‌یموری کورپی تابگای کورپی ئاباگا له‌ریی دایکیه‌وه ده‌گه‌ریتته‌وه سه‌ر جه‌نگیز خان. بۆیه‌ش کاتیک ده‌بیته ئیمپراتۆر، مه‌غول دان به‌ خانیته‌دا نانیت، بۆیه خانی مه‌غولی ده‌هیلتته‌وه، به‌لام ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گریت و وه‌ک وینه‌یه‌ک دایده‌نیت تا مه‌غول لیه‌له‌نه‌گه‌رینه‌وه.

له‌سالی ٧٣٦/١٣٣٦ز له‌دایک ده‌بیته له ئۆزباکستانی ئیستا (که به‌شیکه له‌ناوچه‌کانی ماوراء النهر و تورک نشینه، بۆیه بنه‌چه‌ی ته‌یمور لنگ تیکه‌له به‌تورکی و مه‌غولی)، وشه‌ی "له‌نگ" واته (شه‌ل) یان (گۆج)، وه "ته‌یمور" واتا (ئاسن)، ئاسنی شه‌ل!

ته‌یمور له‌منالیدا به‌ تیریکی ده‌پیکریت و یه‌کیک له هه‌سته‌وه‌ره ده‌مارییه‌کانی ده‌پچریت، بۆیه به‌دریژایی ژیانی به‌شه‌لی ده‌میڤیتته‌وه. ئه‌م که‌سایه‌تییه به دامه‌زرینه‌ری دووه‌می ئیمپراتۆری مه‌غولی داده‌نریت دوا‌ی

(١) تاریخ المغول من جنگیز خان الی الدوله التیموریه هتد...

جه‌نگیزخان، چونکه مه‌غۆل وه‌ک ئیمپراتۆر کۆتاییان پیهات دواى قۆبۆلاى خان، وه پارچه پارچه‌بوون و توانه‌وه له‌ناو ئیسلامدا.

وه‌کو پیشتەر زانیمان جه‌نگیزخان ئیمپراتۆرییه‌که‌ی به‌سه‌ر چوار کوره‌که‌یدا دابه‌شکرد (تۆلۆی، جوجی، ئۆگادای، جوگۆدای)، وه زانیمان به‌شى هەر لایه‌نیکیان کوئى بوو. ئەوه‌ی لی‌ره‌دا مه‌به‌ستمانه مه‌غۆلی جوگۆداییه که هۆزی لاریس که هۆزه‌که‌ی ته‌یموره له‌ناو ئەم به‌شه‌ی ئیمپراتۆرییه‌که‌دا بوو، پیش ده‌رکه‌وتنى مه‌غۆل کیشه و به‌ره‌ه‌آستی زۆر له‌نیوان تورک و مه‌غۆله‌کانی ئەو ناوچه‌دا دروست بوو، وه هەر هۆزی‌ک له‌لایه‌ک بوخۆی سه‌ربه‌خۆ بوو، وه له‌دژی هۆزه‌که‌ی دراوسیی ده‌جه‌نگا. به‌کورتی پیوستیان به‌سه‌رکرده‌یه‌ک بوو تا کوئیان بکاته‌وه وه‌ک هی‌زیکی گه‌وره له‌ناوچه‌که‌دا و پرزگاریان بکات له‌ ئالۆزی و ناجیگی‌ری، بو‌یه ده‌رکه‌وتنى سه‌رکرده‌یه‌ک شتیکی پیوست بوو له‌و کاته‌دا.

ته‌یموری له‌نگ که‌سایه‌تییه‌کی سیاسى بوو پیش هه‌موو شتی‌ک، وه هیچ کات رۆبه‌رووی دوژمن نه‌ده‌بووه رۆبه‌روو، به‌لکو به‌عه‌قل و فکر و فی‌ل ده‌یشکاند پیش ئەوه‌ی به‌سوپاکه‌ی بیشکی‌نی‌ت.

له‌لای مه‌غۆل ئیدعایه‌ی ده‌کرد که ئەو ره‌چه‌له‌کی ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر جه‌نگیزخان، تا له‌ویوه‌ه‌قی ده‌سه‌لات وه‌ر‌بگری‌ت، وه له‌لای شیعه‌کان ده‌یووت که ره‌چه‌له‌کی ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر ئیمام علی! وه له‌لای تورکه‌کان ئیدعایه‌ی ئەوه‌ی ده‌کرد که ئەو به‌شیکی تورکه و ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر یافسی کوری نوح! وه لای سونه‌کانیش سونی مه‌زه‌ه‌ب بوو!

واته له‌راستیدا هیچ دینیکی نه‌بوو جگه کورسی و ده‌سه‌لات، وه‌ک هەر سیاسه‌تمه‌داریکی لیبرالی له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا که شوینکه‌وتووی می‌کافی‌لین له‌به‌سیاسه‌ت و رامیاریدا.

ته‌یمور له‌مالیکی ئاساییدا په‌روه‌رده بوو، له‌گه‌ل هاوه‌لانی راوه‌ ریوی ده‌کرد و له‌ناو ئه‌سپ و گاوداریدا په‌روه‌رده بوو، (ئه‌مه‌ش نمونه‌یه بوئه‌وه‌ی مه‌رج نییه سه‌رکرده گه‌وره‌کان له‌کۆشکی سه‌رکرده‌یه‌تیدا ده‌ربچن تا سه‌رکرده‌یه‌تی گه‌ل بکه‌ن)، ئه‌و ته‌نها کۆری سه‌رۆک هۆزیکی گچکه بوو نه‌ زیاتر، به‌لام خاوه‌نی کاریزمایه‌کی گه‌وره‌بوو له‌منالییه‌وه، مندالانی له‌ده‌وری خۆی کۆده‌کرده‌وه و له‌یاریه‌کاندا ده‌بووه سه‌رکرده‌یان و دادوه‌ری له‌نیوانیاناندا ده‌کرد.

ته‌یمور هه‌ر له‌منالییه‌وه وه‌کو هه‌ر مندالیکی دیکه‌ی ئه‌وکات، چیرۆکه‌کانیان له‌لایه‌ن باوانیان‌وه بو‌ده‌گیردرايه‌وه، وه‌ باسی شکۆ و گه‌وره‌یی ئیمپراتۆری مه‌غۆلی ده‌درا به‌گویدا پێش ئه‌وه‌ی بتویته‌وه که چۆن باوه‌ گه‌وره‌ی جه‌نگیز توانی هۆزه ئازهل ئاساکانی مه‌غۆل کۆبکاته‌وه و ته‌رووشکی جیهانیان پێ بخوات و ئیمپراتۆریکی زله‌یز دابمه‌زینیت، که توانی له‌ چین تا پۆلندا و له‌ سیبیریا تا به‌سره‌ بخاته ژێر رکیفی کوره‌کانیه‌وه، بو‌یه هه‌ر له‌زووه‌وه ئه‌م وتانه کاریگه‌ری له‌سه‌ر ته‌یمور دروست ده‌کات و بریاری خۆی ده‌دات و ئامانجی خۆی ده‌خاته پێش چاوه‌کانی که گیرانه‌وه‌ی شکۆی باووباپیرانیه‌تی، وه‌ یه‌ک‌خستنی مه‌غۆله له‌ژێر یه‌ک ئالادا، پاش په‌رته‌وازیبون یان له‌ عێراق و خۆراسان و چین و قه‌فقاز و روسیا هتد... وه‌ ده‌ستی‌که‌که‌شی له‌ رویشتنه‌ بۆلای که‌سیک له‌ سه‌مه‌رقه‌ند که پێی ده‌وترا (صانع الملوك) ئه‌و که‌سه‌ی که پادشاکانی دروست ده‌کرد!

رێگه‌ به‌ره‌و ئیمپراتۆریه‌ت

باوکی ته‌یمور زۆر هه‌ولیده‌دا له‌منالییه‌وه که فیری دینی بکات و له‌گه‌ل پیاوانی ته‌سه‌وفدا تیکه‌ل ببیت، بو‌یه ته‌یمور زۆر روو له‌مزگه‌وت بوو له‌سه‌ره‌تای

ژیانیدا و له‌ناو مه‌جلیسی زانایاندا داده‌نیشته و چه‌زی به‌کاری جدی بوو، له‌سوعبته و گالته و گه‌پ دوور بوو، واته‌سیماکانی سه‌رکرده‌ی پیوه‌دیاربوو هه‌ر له‌سه‌ره‌تای ژیانیه‌وه.

سه‌رده‌می پیگه‌شتنی ته‌یمور چه‌ندین شو‌پرش له‌ئاسیای ناوه‌راستدا روویاندا و له‌کو‌تایدا به‌سه‌رکرده‌ی پادشایه‌ک کو‌تایهات که‌ ناوی (قازان) بوو، له‌سه‌مه‌رقه‌ند داده‌نیشته و، به‌شی‌وازیکی ناراسته‌وخۆ له‌پشتی خانه‌وه‌ حوکمی ده‌کرد، وه‌ له‌لایه‌ن ئه‌وه‌وه‌ خان دیاریده‌کرا و، هه‌ر خو‌شی سه‌رکرده‌کانی ناوچه‌کانی دیکه‌ی دیاری ده‌کرد له‌ئاسیای ناوه‌راست، بو‌یه‌ ناسرابوو به‌ "دروستکاری پادشاکان".

وه‌ ئه‌م رووداوانه‌ ریگه‌یاندا به‌ ده‌رکه‌وتنی ته‌یمور، چونکه‌ قازان خو‌ی بانگیشتی ده‌کات تا پی‌ی بگه‌یه‌نیت بو‌ سه‌رکرده‌ی ته‌ی کردنی مه‌غۆل.

لی‌رده‌ا بو‌مان روونده‌بیته‌وه‌ که‌ هه‌میشه‌ له‌پشت که‌سایه‌تییه‌ گه‌وره‌کانه‌وه‌، که‌سانیکی دیکه‌ هه‌ن که‌ میژوو زۆر لی‌یان نه‌دواوه‌، به‌لام له‌راستیدا ئه‌وان له‌پشت که‌سایه‌تییه‌کانه‌وه‌ن، ده‌رناکه‌ون یان خو‌یان ده‌رناخه‌ن، ئه‌م جو‌ره‌ که‌سایه‌تیانه‌ش پی‌یان ده‌وتریت "پی‌اوی سی‌یه‌ر" ر‌جل‌ال‌ظل!

سالی ۱۳۵۶ ز ته‌یمور له‌سه‌ر بانگیشتی پادشایی خو‌ی ده‌گه‌یه‌نیته‌ لای قازان و لی‌ره‌وه‌ ری‌ره‌وی گه‌وره‌بوونی ده‌ستپیده‌کات، وه‌ لی‌ره‌وه‌ کافر‌بوونی ته‌یمور ده‌ستپیده‌کات، چونکه‌ قازان که‌سیکی بی‌دین بوو، وه‌ یه‌که‌م وانه‌ که‌ ده‌یدات به‌ته‌یمور: "ئیمه‌ لی‌رده‌ا وازمان له‌دین هی‌ناوه‌ له‌ پی‌ناوی براهه‌تی!"

بو‌یه‌ ئه‌م وانه‌یه‌ ده‌بیته‌ ری‌ره‌وی هه‌موو سیاسییه‌کی ناموسولمان به‌دریژای میژوو، بو‌یه‌ هه‌ر له‌م ساته‌وه‌ ته‌یمور واز له‌دین ده‌هی‌نیت!

قازان و تیمور ههردووکیان ناته و او بوون له پرووی لاشه ییه وه، یه کیان شهل و ئه وی دیکه یان چاویکی کویربوو، له ماوهی مانه وهی لای قازان چه ندین کاری سه ربازی ئه جامدا و رۆژ به رۆژ فییری شتی زیاتر ده بوو له پرووی سیاست و سه ربازی و سه رکردایه تیکردنی سوپا، به لام ئه مه به رده وام نابیت، چونکه له سالی ۱۳۵۸ له سه ر دهستی میردی کچه که ی، قازان تیرۆر ده کریت. ئه مه ش وا له ته یمور ده کات ته نیا بکه ویت به بی پالپشت و پشتیوان بمینیتته وه له و دوخه دا، به لام له هه مان کاتدا ری بوخوش ده کات تا ئه وهی فییریبووه به کاری بهینیت!

که سیک له دوای مردنی قازان ده رده که ویت له مه یدانه که دا به ناوی تیمور خان، وه ده سته ده کات به یه کخستن و پیکهینانه وهی مه غولی جوگوتایی له ناوچه که دا، بویه به خیرایی ته یمور ده چیتته ژیر فه رمان و خزمه تیه وه! وه ئه مه که نالی دووه می ته یمور له نگ ده بیت له ریره وی به ره و پادشایی. به لام زۆری نه برد ژیر به ژیر ده چیتته لای خان تغلق وه له ویدا خان سه رسام ده بیت پی، چونکه وهک وتمان خاوه نی کاریزما بوو، وه دهیتوانی قه ناعهت به به رامبه ره کانی بکات، بویه خان بریار ده دات بیکاته سه رکرده ی هۆزی (بارلاس) که مامی ته یمور له وکاته دا سه رکردایه تی ده کرد. پاش چه ند جه نگیک ته یمور توانی به یارمه تی خان ده سه لاتی هۆزه که ی و هه ندیک ناوچه بگریته ده ست، به لام پاش ته و او بوونی له کاره که ی خان هیچ پۆستیکی ئه وتوی ناداتی له ئیمپراتۆریه کهیدا، بویه ته یمور هه لده گه ریته وه له خان وه بو جاری دووه م خیانهت له سه رکرده کانی ده کات.

به هۆی گه نده لی خان و پیاوه کانی، ته یمور توانی وهک شوړشگیریکی خوئی نیشانبدات که به دوای مافی گه له کهیدا ده گه رییت و دژی سته م و داگیرکاری ده وه ستیت، بویه به خیرایی خه لکیکی زۆر له ده وری کو بوونه وه. دوای راوه دونانیکی زۆر له لایه ن خانه وه و توشبوون به چه ندین نا هه مووری و

چه‌ندین خیانه‌ت و هاوپه‌یمانی و ئازار و ئەشکه‌نجه و جه‌نگی پارتیزانی له‌گه‌ڵ هاو‌ریکانیدا، له‌سالی ۱۳۶۳ز دا دوا‌ی جه‌نگی سەخت له‌گه‌ڵ ئەمیری ناوچه‌که (امیر ابو حسن) توانی ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌ی سیستاندا بگری‌ت، وه له‌ویوه‌ گه‌شته‌که‌ی به‌ره‌و ئیمپراتۆریبوون ده‌ستپێده‌کات.

پاشان ده‌روات به‌ره‌و سه‌مه‌رقه‌ند له‌دوا‌ی ئەوه‌ی سوپای خان تیکده‌شکینیت له‌ رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌که‌دا به‌ناوی (جه‌نگی پرد)، له‌م جه‌نگه‌دا ته‌یمور تاکتیکی سهر‌بازی گ‌رنگ به‌کارده‌هینیت که پێیده‌وتریت "تمویه"، به‌شیک له‌سوپاکه‌ی به‌رامبه‌ر سوپای خان داده‌نیت له‌سه‌ر که‌ناری رووباره‌که و، به‌به‌شیکی دیکه‌ی سوپاکه‌ی ئاوه‌که ده‌بریت له‌ناوچه‌یه‌کی ته‌نکه‌وه و، ده‌توانیت سوپای خان تیکبشکینیت.

پاش شکاندنی خان، ته‌یمور دووباره له‌گه‌ڵ امیر ابو حسندا، ده‌که‌ویت دووبه‌ره‌کییه‌وه له‌سه‌ر ده‌سه‌لات، امیر ابو حسن دوا‌ی ئەوه‌ی بووه هاوپه‌یمانی ته‌یمور یارمه‌تیده‌ریکی گه‌وره‌بوون بۆیه‌کتر دژی خان، به‌لام له‌دوا‌یدا له‌سه‌ر دابه‌شکردنی ده‌ستکه‌وته‌کان، توشی دووبه‌ره‌کی هاتن هاوشیوه‌ی هه‌ر هاوپه‌یمانییه‌ک که له‌سه‌ر بناغه‌ی بیروباوه‌ر و عه‌قیده دانه‌مه‌زرا‌بیت. له‌سالی ۱۳۷۱ پاش جه‌نگی دريژ له‌نیوان هه‌ردوو هاوپه‌یماندا، جه‌نگ به‌سه‌رکه‌وتنی ته‌یمور کو‌تایی دیت و به‌شیوه‌یه‌کی کرداری ده‌بیتته خانی مه‌غۆل، له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی خان وه‌کو وینه‌یه‌ک مایه‌وه، به‌لام هه‌یچ ده‌سه‌لاتیکی نه‌بوو له‌راستیدا.

ئیمپراتۆری دووه‌می مه‌غۆلی

له‌دوا‌ی شکاندنی هه‌موو هیزه‌کان وه راکیشانی هه‌موو لایه‌نه‌کان به‌لای خویدا، ته‌یمور توانی ببیتته سو‌لتانی گه‌وره و پادشا، وه هه‌یشتنه‌وه‌ی خان ته‌نها وه‌ک داشیک به‌ده‌ستیه‌وه، بیری کرده‌وه له‌گه‌وره‌کردنی ده‌وله‌ته‌که‌ی

لهسه سوننه تی جهنگیز خان و به بهرگیکی ئیسلامی و به سیاسیته تیکی قازانیانه!

سه ره تا به بارودوخی ناوحوی دهستی پیکرد، له له ناوبردنی هه موو منافسه کانی و چاگردنه وه و نوژنه کردنه وهی شاره ویران کراوه کان و ریکخستنی سوپا و باشترکردنی ئابووری، پاشان له ری دبلوماسییه وه هه ولیدا هیواش هیواش ناوچه کانی چوارده وی کۆنترۆل بکات، چاوی برییه باکور له روسیا و رۆژئاوا له شام و ئەنادۆل و باشور له ئیران و عیراق.

له سالی ۱۳۸۱ز/ ۷۸۲ک توانی شاری "هارات" داگیر بکات له هه ری می خه وارزم، وه پیش نه ویش له سالی ۱۳۷۳ز، له جهنگیدا له دژی یوسف سو فی شاری بخارای بوماوهی سیازده مانگ گه مارۆدا و پاشان داگیریکرد. وه هاوشیوهی باپیره گه وره ی، شاره که ی خسته ژیر ره حمه تی سه ربازه کانییه وه!

وه هه زارانی لیکوشتن و شاره که شی ویرانکرد، لیره وه ته ی مور بهرگی شوڕشگیڕی دانا و بهرگی تاغوتی پۆشی. "هاوشیوهی زۆریک له به ناو شوڕشگیڕانی ئەمرۆی ئیمه که دوا ی هاتنه خواره وه یان له شاخ، بهرگی شوڕشیان دانا، وه بهرگی سته م و دزیان پۆشی" دوا ی داگیرکردنی ته بریز له سالی ۱۳۸۷ ته ی مور کوتایی به ده سه لاتی جه لائیرییه کان هی نا له ئیران و به مه ش تارا ده یه ک ناوچه که ی کۆنترۆلکرد، به لام لیره وه وی هه لگه رانه وه ی سه رکرده جیا جیا کان رووی دها، بویه به دریزایی ژیان به سه ر پشتی ئەسه په که یه وه بوو، وه هیچ کاتیکی نه بوو بو چیر وه رگرتن له ژیانی، وه هه میشه له جهنگی به رده واما دبوو له پینا و پاراستنی ئیمپراتورییه که ی!

پاشان له هه مان سا لدا هه ری هه ک له جو رجا و ئەرمینیا و ئازربایجان داگیر ده کات و به هه زاران که س له شاره کانیان ده کوژی ت، هه رو هک له ئەسه فه هاندا روویدا که له رۆژی کدا هه فتا هه زار که سی کوشت، جگه خاوه ن

پیشه‌سازییه‌کان! ئەمەش هەمان ستراتیژیەتی جەنگیز خانمان بێردیڤێتەو
له‌گەڵ ناوچه‌ داگیرکراوه‌کاندا!

وه بۆماوه‌ی چوار سال هه‌تا ساڵی ۱۳۹۱ ز له‌دژی هۆزی زیڕین جه‌نگا،
تا له‌کوئایدا کوئایی پیه‌نێان. دوا‌ی ته‌واوکردنی ئی‌ران ته‌یمور ب‌ریارده‌دات به‌ره‌و
عیراق سوپاکه‌ی بکشینی‌ت، وه له‌گەڵ ئەوه‌ی احمد ئوسی سه‌ رکرده‌ی
ئەوکاته‌ی به‌غداد خۆی ده‌خاته ژێر فه‌رمانی ته‌یمور و هه‌موو ویسته‌کانی
جیبه‌جی ده‌کات، به‌لام به‌هۆی سته‌می له‌ خه‌لکه‌که‌ی، زۆریک له‌ دژه‌کانی ته‌یمور
هه‌لده‌نێن بۆ داگیرکردنی به‌غداد. به‌م هۆیه‌شه‌وه له‌ساڵی ۱۳۹۳ ز سوپای
مه‌غۆل جاریکی دیکه به‌غداد ده‌گرن! وه ئوسی‌ش راده‌کات به‌ره‌و میصر، به‌بی
هیچ به‌رگریه‌ک!

پاشان له‌به‌غداد زۆر نامیڤێتەو وه به‌ریده‌که‌ویت به‌ره‌و دیاربه‌کر و
داگیری ده‌کات، به‌لام قه‌لای تکریت له‌عیرقدا لێی عاسی ده‌بی‌ت، بۆیه
ده‌کشیت‌وه بۆ گه‌مارۆدانی، دوا‌ی جه‌نگی سه‌خت له‌هه‌مان ساڵدا ده‌چیت‌ه
ناوییه‌وه و داگیری ده‌کات و خه‌لکه‌که‌ی ره‌شه‌کوژ ده‌کات و ژنه‌کانیان ده‌کاته
که‌نیزه‌ک و مناله‌کانیشیان ده‌کاته کوپله و ته‌واوی شاره‌که ویران ده‌کات و
ده‌یسوتیڤیت!

پاشان ئەربیل به‌بی جه‌نگ خۆی ده‌دات به‌ده‌سته‌وه و ده‌بی‌ته به‌شیک له
ده‌وله‌تی ته‌یموری! به‌مجۆره تا ساڵی ۱۳۹۵ هه‌موو عیراق داگیرده‌کات له‌گەڵ
رها و ماردین و ر‌ئس العین (سه‌ری کانی) نصیبین و ناوچه‌ی جه‌زیره، وه
له‌ویدا شوین سونه‌تی باوباپیرانی ده‌که‌ویت له‌راو‌رووت و کوشتوب‌ری و
خوینمژی.

له‌گەڵ ئەوه‌ی به‌به‌رده‌وامی ئەو ناوچانه له‌ژێر ده‌ستی ده‌رده‌چوون وه‌کو
به‌غداد، به‌لام ته‌یمور کوپینه‌ده‌دا و دووباره و سیباره ده‌یگرته‌وه، چونکه

دهیزانی دوزمنه‌کانی له‌و ناوچانه‌دا خاوه‌نی خه‌ون و ئاواتی گه‌وره نین وه ته‌نها ده‌یانه‌ویت شاره‌که‌یان بگرنه‌وه نه‌زیاتر، وه یه‌کده‌ست نین و دووبه‌ره‌کن، بۆیه‌ گرتنه‌وه‌ی جیگه‌کان و کوژاندنه‌وه‌ی هه‌لگه‌رانه‌وه و شو‌رشه‌کان کاری خۆی بوو، چونکه ئه‌و له‌گه‌ڵ خوی‌نرێژیه‌که‌یدا سه‌رکرده‌ بوو، وه ده‌یویست گه‌له‌که‌ی یه‌کبخات.

داگیرکردنی شام

له‌سالی ١٤٠١ز/٨٠٤ک ته‌یموری له‌نگ تواني بۆجاری دووه‌م به‌غداد داگیر بکات وه ره‌شه‌ کوژییه‌کی گه‌وره‌ی تیدا ئه‌نجامدا، هه‌روه‌کو میژوونوسان ده‌لین: "سه‌ربازه‌کانی ته‌یمور ١٢٠ بورجیان به‌ که‌له‌سه‌ری خه‌لکی به‌غداد دروست کرد، به‌مه‌ش بیره‌وه‌ری هۆلاکو خانی به‌بیر موسولمانانی جیهان هینایه‌وه!

میری به‌غدادیش وه‌ک جاری پێشو راده‌کات، به‌لام ئه‌مجاره‌یان به‌ره‌و ئه‌نادۆل بۆ ژێر سیبهری سولتان بایه‌زیدی عوسمانی (بایه‌زی بروسکه).

پاش وێرانکردنی به‌غداد، ته‌یمور به‌رێده‌که‌ویت به‌ره‌و ورمی و له‌ویوه ده‌چیتته ئه‌رمینیا و له‌ناوچه‌ی قه‌ره‌باغدا ئاماده‌باشی ده‌کات بۆ په‌لاماردانی ئه‌نادۆل، که له‌ژێر ده‌سه‌لاتی سولتان بایه‌زید دابوو له‌وکاته‌دا، وه ئه‌مه‌ش کو‌تا جه‌نگی ده‌بیته‌ له‌رووی زه‌مه‌نییه‌وه، به‌لام پێش داگیرکردنه‌وه‌ی به‌غداد و خۆ ئاماده‌کردن بۆ جه‌نگی عوسمانییه‌کان، له‌سالی ١٤٠٠ز کاره‌ساتیکی گه‌وره به‌سه‌ر شامدا ده‌هینیت که میژوو له‌به‌رده‌میدا خه‌جاله‌تی ده‌چیریت.

سه‌ره‌تا ته‌یمور به‌ریکه‌وت به‌ره‌و ناوچه‌کانی باکوری شام، وه پاش چه‌ندین رۆبه‌رووبوونه‌وه ده‌گاته‌ هه‌له‌ب به‌سوپایه‌ک له‌لای هه‌ندیک له‌میژوونوسان ژماره‌که‌ی ده‌گات ١ ملیۆن سه‌رباز!

سه‌ره‌رای به‌ره‌نگارییه‌کی توند له‌لایه‌ن مه‌مالیک و خه‌لکی شاره‌که‌وه، وه دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له‌گه‌مارۆ له‌سال‌ی ۱۴۰۰ز/۸۰۳ک ته‌یمور رۆده‌چیته ناو شاره‌که و ئه‌وه‌ی پیده‌کات که به به‌غدادی کرد له پیشتردا، له‌کوشتن و برین و ویرانکاری و سوتاندن، کوشتنی منال و گه‌وره و پیروپه‌ککه‌وته و گه‌نج به‌بی جیاوازی، سه‌ره‌رای لاقه‌کردنی هه‌زاران ئافرته!

وه دزینی هه‌موو گه‌نجینه‌کانی ناو شار، وه پاش ته‌واوبوونی له‌ویرانکاری، به‌ریده‌که‌ویته به‌ره‌و شاری هه‌ماه، وه ئه‌وه‌ی تیاده‌کات که له‌هه‌لب کردی. پاشان له‌هه‌مان سالدا حمسیش داگیرده‌کات، به‌هه‌مان شیوه‌ی ئه‌وانه‌ی پیشوو (کوشتار و ویرانکاری و دزی و راووروت)، له‌ویوه به‌ریده‌که‌ویته به‌ره‌و دیمه‌شق، دوا‌ی چه‌ند رۆبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌کی ساده، میر ناصری مه‌ملوکی سه‌رکرده‌ی دیمه‌شق هه‌لدیته به‌ره‌و میصر، وه خه‌لکی شار به‌جیده‌هیلتیته بۆ رۆبه‌رووبوونه‌وه‌ی سه‌ره‌ئه‌نجامی خو‌یان له‌گه‌ل ته‌یموردا!

به‌مه‌ش کاری ته‌یمور ئاسانتر ده‌کات له‌داگیرکردنی شاره‌که، وه پیش هیرشکردنی یه‌کجاری چه‌ندین فیله به‌کارده‌هیلتیته بۆ تیکدانی یه‌کریزی شاره‌که، وه چه‌ندین کاری دوورویی ده‌کات، به‌وه‌ی که به‌خه‌لکه‌که‌ی ده‌لیته: ئه‌مان ده‌ده‌م به‌دیمه‌شق، وه کوشتاری تیادا ناکه‌م ده‌یکه‌مه سه‌ده‌قه بۆ مناله‌کانم!

هه‌رله‌ویش ده‌گات به‌میژوونوسی گه‌وره‌ی کۆمه‌لایه‌تی "ابن خلدون" وه چه‌ندین گه‌فتوگۆی سیاسی و دینی پیکه‌وه ده‌که‌ن.

پاشان به‌فیله و به‌لین ده‌چیته دیمه‌شقه‌وه، سه‌ره‌تا ته‌نها پاره و سه‌رانه له‌خه‌لک ده‌ستیلتیته، به‌لام له‌دوایدا که خه‌لک پاره‌ی له‌ده‌ستدا نامیلتیته ده‌سته‌کات به‌کوشتاری موسولمانان و ویرانکردنی شاره‌که، وه ته‌واوی شار

ویراندهکات جگه گهرهکی مهسیحیهکان! وه ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی گهره‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ته‌یمور رۆژیک له‌رۆژان بۆ سو‌دی موسولمانان کاری نه‌کردوه.

پاش داگیرکردنی دیمه‌شق، به‌په‌له سولتان به‌رقوقی سه‌رکرده‌ی میصر نامه‌ ده‌نیریّت بۆ ته‌یمور و تییدا ئاماده‌یی خۆی راده‌گه‌یه‌نیّت به‌چوونه ژیر ده‌سه‌لاتییه‌وه و دو‌عا‌کردن بۆی له‌وتاردا و سه‌که (پاره) لیدان به‌ناوییه‌وه، به‌مه‌ش میصر له‌ویرانکاری رزگاری ده‌بیّت.

به‌م شیوه‌یه سولتانی عوسمانی ته‌نیا ده‌میننیته‌وه، دوا‌ی له‌ناوچوونی هۆزی زی‌پین و خو‌به‌ده‌سته‌ودانی مه‌مالیک، له‌هه‌مان کاتدا جه‌نگی خاچپه‌رستان له‌رۆژئاوا، کاری ته‌یمور ئاسان ده‌کات بۆ تیکشکاندنی.

له‌گرنگترین ستراتیییه‌کانی ته‌یمور جه‌نگی جاسوسی و ده‌روونی بوو، له‌گه‌ل په‌رتکردنی دوژمنه‌کانی و روبه‌پروبوونه‌وه‌یان تاکه تاکه و ریگرتن له‌یه‌کگرتنیان له‌سه‌ر بنه‌مای (فرق تسد)، "جیاوازی دروستکه، ده‌ستیان به‌سه‌ردا ده‌گریت".

هه‌روه‌ها فی‌ل و مه‌کر له‌گه‌ل خه‌لکیدا و درۆ و وه‌عد شکاندن که له‌سیفاتی مه‌غول بوو له‌وکاته و پێشتردا.

ته‌یموری له‌نگ رووخانی ده‌وله‌تی عوسمانی یه‌که‌م

سالی ۱۴۰۰ز/ ۸۰۳ک سولتان "بایه‌زید" (بروسکه‌ی ئیسلام) پاش فتوحاتیکی گهره له‌ خو‌ره‌ه‌لاتی ئه‌وروپا، ده‌سته‌ده‌کات به‌گه‌مارۆدانی شاری قوسته‌نتینییه (ئیسلامبول).

له‌م کاته‌دا نامه‌یه‌کی ته‌یموری له‌نگی پیده‌گات که ناراسته‌وخۆ داوا‌ی لیده‌کات بیته ژیر ده‌سه‌لاتییه‌وه، بۆیه بایه‌زید هه‌ست به‌مه‌ترسی گهره‌ ده‌کات

له خۆره لاتوه، بهمهش ناچار دهبیته گه ماروی سهر بیزهنتیهکان لابات و بکهویته ری بهرهو خۆره لات!

له دواي ئهوهی ره دی سولتان بایه زید دهگاته تهیمور، وه پاش ئهوهی له مهیدانه کهدا هیچ مونا فسیکی نه ماوه تابییته ریگر له بهر ده میدا، ده که ویته ری بهرهو ناوچهکانی ژیر دهسه لاتی عوسمانی، تاکوتا به ربهستی ری خهونهکانی له ناو بیات.

یه کهم شار که تهیمور دهچیته ناوی له ناوچهی عوسمانیهکان، شاری (سوئیس) بو، دواي نو مانگ له گه مارو توانی داگیری بکات.

٤هه زار موسولمانی تیدا کوشت، وه له سهر ئهوانه ی که مانه وه سهرانه ی دانا، وه ٩هه زار ئافره تی کرده که نیزه ک و رهوانه ی ئاسیای ناوه راستی کردن. ئهوهی سهیره له م نیوهنده دا ئهوهیه که تهیموری له نگ تهنها له ماوهی ٢سالدا توانی به غداد بگریته وه و شام کوئترۆل بکات و مه مالیک لاواز بکات له ناوچه کهدا!

ئهمهش دهگه ریته وه بو په رته وازه بوونی دوورژمنهکانی و سه رقالی سولتان بایه زید به ئه وروپاوه، چونکه له راستیدا گه روا نه بوایه ئهوا تهیموری له نگ نهیده توانی قاجی بخاته ئه نادۆله وه.

جهنگی ئه نقه ره

تهیمور وه کو پیشتر باسمان کرد، هه موو کات پیش روبه رو بوونه وه به شیوازی سه ربازی، له ری سیاسهت و فیله وه روبه روویان ده بووه.

له سوپای بایه زیددا هه زاران مهغولی هه بوون، که پیشتر له ناو موسولمانانی ئه نادۆلدا توابوونه وه، بویه سه رهتا تیمور به نهینی له گه ل ئهم

مهغولیانده دا ریډهکه ویت. پاشان له سهر ئاستی سیخوری ده توانیت له ری چهند سیخوریکیه وه ههوالهکانی که دهگه یشته بایه زید ساختهی بکات تا جیگهی سوپای تهیمور نه زانن، بویه له و کاتهی بایه زید دهگاته ناوه پراستی ئه نادول، سوپای تهیمور له ئه نقه ره وه سهر دردهکات، وه ته وای خاکه کشتوکالیهکانی ناوچه که ویران دهکات و بیرهکان پرده کاته وه، تا سوپای عوسمانی هیچ نه بیت بیخوات و بیخواته وه! بویه کاتیک سوپای عوسمانی دهگاته ئه نقه ره، زور هیلاک ده بیت، سهره رای ئه وه هه زاران هاوپهیمانی تهیمور له سوپاکه یاندايه و به خویمان نه زانیوه.

۱۴۰۲ ز له ئه نقه ره روبه پروبوونه وه میژووییه که ی نیوان مهغول و عوسمانییهکان دهستیډهکات. له سهره تای جهنگه که به خیرایی لای چهپی سوپای عوسمانی تیکده شکینریت، چونکه مهغولهکانی ناو سوپاکه له و لایه وه دهبن، به مهش ئه و به شه دهکه ویتته نیو مقاشی سیخورهکان و سوپای تهیمور. پاشان لای راست که سهر کردهیه کی بولگاری سهر کردایه تی ده کرد، پاشه کشه دهکات به ره و دواوه و جهنگ به جیده هیلیت، به مجوره سولتان بایه زید له ناوه پراستی سوپای مهغولیدا خوئی و پینج ههزار سهر بازی (ئینکیشاری ده مینیته وه) وه دهست دهکن به جهنگ، ههروهک سهرچاوه میژووییهکان باسی لیوه دهکن، تهنها ئه و پینج ههزاره، نزیکه ی ده ههزار سهر بازی مهغولی دهکوژن و ههزارانی دیکه بریندار دهکن!

وه له کوتایدا ژماره و فیل به سهر ئازایه تی و جوامیریدا سهردهکه ویت، وه سولتانی عوسمانی دهگیریت، خوئی و کوره که ی (موسی جهله بی)، وه پاش ماوهیهک له زینداندا گیان ده سپیریت. له دوا ی ئه م جهنگه ده ولته تی عوسمانی ده بیتته به شیک له ئیمپراتوری تهیموری، جگه ناوچه ی "ئه ماسیا" که محمد جهله بی کوری بایه زید حوکمی دهکات، وه دهسه لاتی خوئی رادهگه یه نیت وهک

سولتانی عوسمانی، وه هر ئه ویش له دوایدا دهوله تی عوسمانی دادمه زینیه وه پاش ۱۱سال، وه ده بیته دامه زینه ری دووه می دهوله ته که .

پاش کونتر و لکردنی ئه نادول ئه مجاره ته یمور پرووده کاته روزه لات و به ره و ولاتی "چین"، پاش گه یشتنی به سه مه رقه ند به ریده که ویت به ره و خوره لات، به لام له مانگی ۳ی ۱۴۰۵ از به شیوازیکی کتوپر نه خوش ده که ویت، وه پاش چند روزه یک له نه خوشی کوچی دواپی ده کات، وه ئه و به لا گه وره یه له سه ر ئومه تی ئیسلام لاده چیت که به دریژی ۲۰سال دهیچه وساندنه وه و ولاتی کاول ده کرد و لپی ده کوشتن و لپی ده دزین و شه ره فیانی ده شکاند .

"وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۳۴﴾"

به و حاله وه گه رایه وه دیوانی په ره رین، تا حه ق و حسابی خوی له وئ وهر گریت، وه پاش خوی کوره زا که ی "پیر محه مه دی کوری جیهان گیر" ده کریته ئی مپراتوری مهغولی، وه له سه ر دهستی نه وه کانی ته یمور هندستان به ته وای فته ده کریت، وه دیته ژیر ده سه لاتی ئیسلامه وه بوماوه ی ۴سه ده ی به رده وام، موسولمانانی مهغول حوکی هندستان ده که ن، هه تا هاتن و داگیرکاری ئیستخراب "استعماری به ریتانی" له سه ده ی ۱۹ز دا کوتایی به ده سه لاتی خانی مهغولی ده هیتریت .

والسلام علیکم ورحمه الله وبرکاته .